Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/1640

2024 6 19

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2024/1640

2024 m. gegužės 31 d.

dėl mechanizmų, kuriuos valstybės narės turi įdiegti finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos tikslais, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937 ir iš dalies keičiama bei panaikinama Direktyva (ES) 2015/849

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 ([4]) yra pagrindinė teisinė priemonė, kuria užkertamas kelias Sąjungos finansų sistemos naudojimui pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tikslais. Toje direktyvoje nustatyta išsami teisinė sistema Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843 ([5]) dar labiau sustiprinta, ja reaguojant į naują kylančią riziką ir didinant informacijos apie tikruosius savininkus skaidrumą. Patirtis parodė, kad, nepaisant pasiektų rezultatų pagal tą teisinę sistemą, siekiant toliau tinkamai mažinti riziką ir veiksmingai išsiaiškinti nusikalstamus bandymus piktnaudžiauti Sąjungos finansų sistema nusikalstamais tikslais, taip pat didinti vidaus rinkos integralumą, Direktyvą (ES) 2015/849 reikėtų tobulinti toliau;

(2) nuo tada, kai Direktyva (ES) 2015/849 įsigaliojo, nustatyta keletas sričių, kuriose būtų reikalingi pakeitimai siekiant užtikrinti būtiną Sąjungos finansų sistemos atsparumą ir pajėgumą užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui;

(3) įgyvendinant Direktyvą (ES) 2015/849 pastebėta, kad kompetentingų institucijų visoje Sąjungoje taikoma praktika ir metodika yra labai skirtingos, taip pat trūksta pakankamai veiksmingų tarpvalstybinio bendradarbiavimo mechanizmų. Todėl yra tikslinga nustatyti aiškesnius reikalavimus, kurie padėtų visoje Sąjungoje užtikrinti sklandų bendradarbiavimą, kartu leidžiant valstybėms narėms atsižvelgti į savo nacionalinių sistemų ypatumus;

([1]) OL C 210, 2022 5 25, p. 15.
([2]) OL C 152, 2022 4 6, p. 89.
([3]) 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. gegužės 30 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).
([5]) 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar terorizmo finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES (OL L 156, 2018 6 19, p. 43).

(4) ši direktyva yra įtraukta į išsamų dokumentų, kuriais siekiama stiprinti Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemą, rinkinį. Ši direktyva ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2023/1113 ([6]), (ES) 2024/1624 ([7]) ir (ES) 2024/1620 ([8]) kartu sudarys teisinį pagrindą, kuriuo bus reglamentuojami kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, kurių turi laikytis įpareigotieji subjektai, ir kuriuo bus grindžiama Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucinė sistema, be kita ko, Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucijos (AMLA) įsteigimas;

(5) pinigų plovimas ir teroristų finansavimas dažnai yra vykdomi tarptautiniu mastu. Sąjungos lygmeniu priimamos priemonės, kuriomis neatsižvelgiama į tarptautinį koordinavimą ir bendradarbiavimą, turėtų labai ribotą poveikį. Todėl toje srityje Sąjungos priimtos priemonės turėtų būti suderintos su veiksmais, kurių imamasi tarptautiniu lygmeniu, ir būti ne mažiau už juos griežtos. Vykdant Sąjungos veiksmus ir toliau reikėtų ypač atsižvelgti į Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) rekomendacijas ir kitų tarptautinių organizacijų, kovojančių su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, priemones. Siekiant padidinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumą, atitinkami Sąjungos teisės aktai, kai tikslinga, turėtų būti suderinti su 2012 m. vasario mėn. FATF patvirtintais Tarptautiniais kovos su pinigų plovimu, terorizmo finansavimu ir ginklų platinimu standartais (toliau – peržiūrėtos FATF rekomendacijos) ir vėlesniais tų standartų pakeitimais;

(6) konkrečios tam tikruose ekonomikos sektoriuose nacionaliniu lygmeniu kylančios pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmės, rizika ir šių sektorių pažeidžiamumas mažina valstybių narių pajėgumą prisidėti prie Sąjungos finansų sistemos integralumo ir patikimumo. Todėl, nustačius tokius sektorius ir konkrečią riziką, yra tikslinga leisti valstybėms narėms nuspręsti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimus taikyti ne tik į Reglamento (ES) 2024/1624 taikymo sritį patenkantiems sektoriams, bet ir papildomiems sektoriams. Siekdama išsaugoti vidaus rinkos ir Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumą, Komisija turėtų turėti galimybę, padedama AMLA, įvertinti, ar numatomas valstybių narių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų taikymas papildomiems sektoriams yra pagrįstas. Tais atvejais, kai tam tikruose sektoriuose Sąjungos interesai būtų geriausiai užtikrinti imantis veiksmų Sąjungos lygmeniu, Komisija turėtų informuoti valstybę narę, kuri ketina taikyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo reikalavimus tuose sektoriuose, apie tai, kad ji ketina imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu ir kad ta valstybė narė turėtų nesiimti numatytų nacionalinių priemonių, nebent tomis priemonėmis ketinama skubiai sureaguoti į riziką;

(7) tam tikrų kategorijų įpareigotiesiems subjektams, norintiems teikti paslaugas, yra taikomi licencijavimo arba reglamentavimo reikalavimai, o kitų kategorijų veiklos vykdytojų galimybė užsiimti tam tikra profesija nėra reglamentuojama. Nepriklausomai nuo to, kokia sistema taikoma užsiimant tam tikra profesija ar veikla, visi įpareigotieji subjektai veikia kaip Sąjungos finansų sistemos prieigos valdytojai ir tai užduočiai atlikti turi turėti konkrečių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu įgūdžių. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę rengti mokymus asmenims, norintiems užsiimti tų subjektų profesijomis, kad jie galėtų vykdyti savo pareigas. Valstybės narės galėtų, pavyzdžiui, apsvarstyti galimybę kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu kursus įtraukti į su tomis profesijomis susijusį siūlomą akademinį mokymą arba bendradarbiauti su profesinėmis asociacijomis siekiant parengti naujus tomis profesijomis užsiimančius asmenis;

(8) tais atvejais, kai įpareigotiesiems subjektams specialūs licencijavimo ar registracijos reikalavimai netaikomi, valstybės narės turėtų būti įdiegusios sistemas, kurios leistų priežiūros institucijoms tiksliai žinoti savo prižiūrimų subjektų aprėptį, kad būtų užtikrinta tinkama tokių įpareigotųjų subjektų priežiūra. Tai nereiškia, kad valstybės narės turi nustatyti su kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu susijusius konkrečius registracijos reikalavimus, kai to nereikia įpareigotiesiems subjektams identifikuoti, kaip yra, pavyzdžiui, tuo atveju, kai registracija PVM mokėtoju leidžia nustatyti veiklos vykdytojus, kurie vykdo veiklą, kuriai taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai;

([6]) 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1113 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas ir tam tikrą kriptoturtą, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 (OL L 150, 2023 6 9, p. 1).

([7]) 2024 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1624 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos (OL L, 2024/1624, 2024 6 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([8]) 2024 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1620, kuriuo įsteigiama Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L, 2024/1620, 2024 6 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

(9) priežiūros institucijos turėtų užtikrinti, kad valiutos keityklų, čekių išgryninimo, patikos ar bendrovių paslaugų teikėjų ir lošimo paslaugų teikėjų, taip pat finansų mišrią veiklą vykdančių kontroliuojančiųjų įmonių atžvilgiu asmenys, faktiškai vadovaujantys tokiems subjektams ir tikrieji tokių subjektų savininkai būtų nepriekaištingos reputacijos, veiktų sąžiningai, būtų moralūs ir turėtų jų funkcijoms vykdyti būtinų žinių ir patirties. Kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, ar asmuo atitinka tuos reikalavimus, turėtų atspindėti bent poreikį apsaugoti tokius subjektus, kad jų vadovai ar tikrieji savininkai jais nesinaudotų nusikalstamais tikslais. Siekdama skatinti bendrą požiūrį į priežiūros institucijų atliekamą tikrinimą, ar įpareigotųjų subjektų vadovybė ir tikrieji savininkai atitinka tuos reikalavimus, AMLA turėtų paskelbti gaires dėl kriterijų vertinti nepriekaištingą reputaciją, sąžiningumą ir integralumą ir kriterijų vertinant žinias bei patirties sąvokas;

(10) siekiant įvertinti asmenų, kurie įpareigotųjų subjektų struktūroje užima vadovaujamas pareigas ar kitaip juos kontroliuoja, tinkamumą, informacija apie baudžiamosiose bylose priimtus nuosprendžius visais atvejais turėtų būti keičiamasi laikantis Tarybos pamatinio sprendimo 2009/315/TVR ([9]) ir Tarybos sprendimo 2009/316/TVR ([10]). Be to, priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę gauti prieigą prie visos informacijos, būtinos siekiant patikrinti vyresniosios vadovybės ekspertines žinias ir patirtį, taip pat jų nepriekaištingą reputaciją, sąžiningumą ir integralumą, įskaitant informaciją, gaunamą iš patikimų ir nepriklausomų šaltinių;

(11) dėl leidimo investuotojams gyventi šalyje programų kyla rizika ir atsiranda pažeidžiamumas, visų pirma kiek tai susiję su pinigų plovimu, Sąjungos ribojamųjų priemonių išvengimu, korupcija ir mokesčių slėpimu, dėl kurių galiausiai galėtų kilti tam tikra rizika Sąjungos saugumui. Pavyzdžiui, dėl kai kurių programų veikimo trūkumų, įskaitant rizikos valdymo procesų nebuvimą arba prastą tų procesų įgyvendinimą, gali atsirasti korupcijos galimybių, o dėl prastai ar nenuosekliai atliekamų leidimo gyventi šalyje prašančių asmenų lėšų kilmės šaltinio arba turto kilmės šaltinio patikrinimų galėtų atsirasti didesnė rizika, kad tokio leidimo prašantys asmenys tokiomis programomis naudosis nusikalstamais tikslais, siekdami įteisinti neteisėtais būdais gautas lėšas. Todėl tam, kad rizika, kylanti dėl tokių programų veikimo, nedarytų poveikio Sąjungos finansų sistemai, valstybės narės, kurių nacionalinė teisė leidžia suteikti teisę gyventi šalyje mainais už bet kokias investicijas, turėtų įdiegti priemones susijusiai pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo rizikai mažinti. Tokios priemonės turėtų apimti tinkamą rizikos valdymo procesą, įskaitant veiksmingą jo įgyvendinimo stebėseną, leidimo gyventi šalyje prašančių asmenų duomenų patikrinimus, įskaitant informacijos apie jų lėšų kilmės šaltinį ir turto kilmės šaltinį gavimą ir informacijos apie tokio leidimo prašančius asmenis tikrinimą pagal kompetentingų institucijų turimą informaciją;

(12) Komisija turi geras galimybes konkrečioms tarpvalstybinėms grėsmėms, kurios galėtų paveikti vidaus rinką ir kurių pavienės valstybės narės negali nustatyti ir veiksmingai su jomis kovoti, apžvelgti. Todėl Komisijai turėtų būti pavesta koordinuoti su tarpvalstybine veikla susijusios rizikos vertinimą. Kad rizikos vertinimo procesas būtų veiksmingas, būtina įtraukti atitinkamus ekspertus, pavyzdžiui, Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu ekspertų grupę ir finansinės žvalgybos padalinių (FŽP) atstovus, taip pat, kai tikslinga, kitų Sąjungos lygmens įstaigų, be kita ko, AMLA, atstovus. Nacionalinių rizikos vertinimų rezultatai ir patirtis taip pat yra svarbus to proceso informacijos šaltinis. Komisijai vertinant tarpvalstybinę riziką, asmens duomenys neturėtų būti tvarkomi. Duomenys bet kuriuo atveju turėtų būti visiškai suanoniminti. Sąjungos ir nacionalinės duomenų apsaugos priežiūros valdžios institucijos turėtų būti įtraukiamos tik tais atvejais, kai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimas turi įtakos asmenų privatumui ir duomenų apsaugai. Siekdamos kuo labiau padidinti rizikos vertinimo Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis sinergiją, Komisija ir valstybės narės turėtų stengtis taikyti nuoseklias metodikas;

(13) Sąjungos lygmeniu atliekamo rizikos vertinimo išvados gali padėti kompetentingoms institucijoms ir įpareigotiesiems subjektams nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, taip pat tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo riziką. Todėl svarbu, kad rizikos vertinimo išvados būtų skelbiamos viešai;

(14) geriausias galimybes nustatyti, įvertinti, suprasti tiesiogiai joms kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, ir nuspręsti, kaip ją mažinti, ir toliau turi valstybės narės. Todėl kiekviena valstybė narė turėtų imtis atitinkamų veiksmų, kad tinkamai nustatytų, įvertintų ir suprastų savo patiriamą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, taip pat tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo riziką, ir apibrėžtų nuoseklią

([9]) 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimas 2009/316/TVR dėl Europos nuosprendžių registrų informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimo pagal Pamatinio sprendimo 2009/315/TVR 11 straipsnį (OL L 93, 2009 4 7, p. 33).

([10]) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/315/TVR dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio (OL L 93, 2009 4 7, p. 23).

nacionalinę strategiją, pagal kurią būtų imamasi veiksmų tai rizikai mažinti. Į tokį nacionalinį rizikos vertinimą turėtų būti įtrauktas (tiek, kiek turima informacijos) valstybės narės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo institucinės struktūros ir procedūrų bei skirtų žmogiškųjų ir finansinių išteklių aprašas. Siekdamos nuolat suprasti riziką, valstybės narės turėtų reguliariai atnaujinti savo nacionalinį rizikos vertinimą; be to, jos turėtų galėti jį papildyti su konkrečiais sektoriais, produktais ar paslaugomis susijusios rizikos tiksliniais atnaujinimais ir įvertinimais;

(15) teisės subjektai ir juridinės struktūros gali tapti nusikaltėliams priemone prisidengti teisėtumu, todėl jais galėtų būti neteisėtai pasinaudota siekiant plauti nusikalstamu būdu gautas pajamas tiek šalies viduje, tiek tarpvalstybiniu mastu. Siekiant sumažinti tą riziką, svarbu, kad valstybės narės suprastų riziką, susijusią su jų teritorijoje esančiais teisės subjektais ir juridinėmis struktūromis – ar tai būtų dėl to, kad tokie subjektai yra įsisteigę jos teritorijoje, arba dėl to, kad tiesioginės patikos fondų patikėtiniai ar lygiavertį statusą panašiose juridinėse struktūrose turintys asmenys yra įsisteigę ar gyvena jos teritorijoje, arba iš jos teritorijos administruoja juridinę struktūrą. Juridinių struktūrų atveju, atsižvelgiant į patikėtojo teisę pasirinkti struktūrai taikomą teisę, lygiai taip pat svarbu, kad valstybės narės su riziką, susijusią su juridinėmis struktūromis, kurios gali būti įsteigtos pagal jų teisę, nepriklausomai nuo to, ar jų įstatymai jas aiškiai reglamentuoja, ar jų sukūrimas yra pagrįstas šalių sutarčių laisve ir yra pripažįstamas nacionalinių teismų;

(16) atsižvelgiant į integruotą tarptautinės finansų sistemos pobūdį ir Sąjungos ekonomikos atvirumą, su teisės subjektais ir juridinėmis struktūromis susijusi rizika apima ne tik Sąjungos teritorijoje esančius teisės subjektus ir juridines struktūras. Todėl svarbu, kad Sąjunga ir jos valstybės narės suprastų užsienio teisės subjektų ir užsienio juridinių struktūrų keliamą riziką. Atliekant tokį rizikos vertinimą nereikia nagrinėti kiekvieno atskiro užsienio teisės subjekto ar juridinės struktūros, kurie su Sąjunga turi pakankamą ryšį dėl to, kad įsigyja nekilnojamojo turto arba atlikus viešųjų pirkimų procedūrą su jais sudaromos sutartys, arba dėl sandorių su įpareigotaisiais subjektais, kas suteikia jiems galimybę patekti į Sąjungos finansų sistemą ir ekonomiką. Tačiau rizikos vertinimas turėtų padėti Sąjungai ir jos valstybėms narėms suprasti, kokios rūšies užsienio teisės subjektams ir užsienio juridinėms struktūroms suteikiama tokia galimybė patekti į Sąjungos finansų sistemą ir ekonomiką ir kokios rūšies rizika yra susijusi su ta galimybe;

(17) su rizikos vertinimo rezultatais įpareigotiesiems subjektams turėtų būti leista susipažinti laiku, kad jie galėtų nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti jų pačių riziką. Tie rezultatai gali būti pateikti apibendrinta forma bei gali būti paskelbti viešai, ir į juos neturėtų būti įtraukta įslaptinta informacija ar asmens duomenys;

(18) be to, siekiant dar geriau nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti riziką Sąjungos lygiu, valstybės narės turėtų savo rizikos vertinimo rezultatus pateikti viena kitai, Komisijai ir AMLA. Įslaptinta informacija arba asmens duomenys į tą perduodamą informaciją neturėtų būti įtraukiami, nebent tai būtų tikrai būtina kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu užduotims atlikti;

(19) siekdamos veiksmingai mažinti riziką, nustatytą atliekant nacionalinį rizikos vertinimą, valstybės narės turėtų užtikrinti nuoseklius veiksmus nacionaliniu lygmeniu, tuo tikslu arba paskiriant instituciją, kuri koordinuotų nacionalinį atsaką, arba sukuriant mechanizmą. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad paskirta institucija arba sukurtas mechanizmas turėtų pakankamai įgaliojimų ir išteklių, kad galėtų veiksmingai atlikti tą užduotį ir užtikrinti tinkamą atsaką į nustatytą riziką;

(20) kad galėtų įvertinti savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, valstybės narės turėtų kaupti atitinkamus statistinius duomenis bei gerinti jų kokybę. Kad Sąjungos lygmeniu surenkamų statistinių duomenų kokybė ir nuoseklumas dar pagerėtų, Komisija ir AMLA turėtų stebėti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu padėtį Sąjungos mastu ir reguliariai skelbti apžvalgas;

(21) FATF yra parengusi jurisdikcijoms skirtus standartus dėl to, kaip nustatyti ir vertinti su ginklų platinimo finansavimu susijusių tikslinių finansinių sankcijų galimo neįgyvendinimo arba jų išvengimo riziką, ir dėl to, kokių veiksmų imtis tokiai rizikai mažinti. Esami griežti reikalavimai, pagal kuriuos šalys turi įgyvendinti tikslines finansines sankcijas, kad būtų laikomasi atitinkamų Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų dėl masinio naikinimo ginklų platinimo ir jo finansavimo prevencijos, mažinimo ir stabdymo, naujaisiais FATF standartais nei pakeičiami, nei sušvelninami.

Esamos pareigos, Sąjungos lygmeniu įtvirtintos Tarybos sprendimais 2010/413/BUSP ([11]) ir (BUSP) 2016/849 ([12]), taip pat Tarybos reglamentais (ES) Nr. 267/2012 ([13]) ir (ES) 2017/1509 ([14]), tebėra privalomos visiems Sąjungos fiziniams ir juridiniams asmenims. Atsižvelgiant į konkrečią Sąjungai kylančią tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo riziką, tikslinga išplėsti rizikos vertinimą, kad jis apimtų visas Sąjungos lygmeniu priimtas tikslines finansines sankcijas. Dėl rizikos lygiu paremto kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pobūdžio priemonėmis, susijusiomis su tikslinėmis finansinėmis sankcijomis, nepanaikinama visiems Sąjungoje esantiems fiziniams ir juridiniams asmenims taisyklėmis nustatyta pareiga įšaldyti lėšas ar kitą turtą ir neleisti į sąrašą įtrauktiems asmenims ar subjektams naudotis lėšomis ar kitu turtu;

(22) siekiant atsižvelgti į tarptautiniu lygmeniu vykstančius pokyčius, visų pirma peržiūrėtas FATF rekomendacijas, ir užtikrinti visapusišką tikslinių finansinių sankcijų įgyvendinimo sistemą, į šią direktyvą turėtų būti įtraukti reikalavimai siekiant nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti riziką, susijusią su tuo, kad su ginklų platinimo finansavimu susijusios tikslinės finansinės sankcijos bus neįgyvendinamos arba jų bus išvengta Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis;

(23) centriniai informacijos apie tikruosius savininkus registrai (toliau – centriniai registrai) yra itin svarbūs kovojant su netinkamu naudojimusi teisės subjektais ir juridinėmis struktūromis. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad centriniame registre būtų laikoma informacija apie teisės subjektų ir juridinių struktūrų tikruosius savininkus, informacija apie susitarimus dėl paskirtojo asmens bei informacija apie užsienio teisės subjektus ir užsienio juridines struktūras. Siekiant užtikrinti, kad tie centriniai registrai būtų lengvai prieinami ir juose būtų saugomi aukštos kokybės duomenys, reikėtų nustatyti nuoseklias tos informacijos rinkimo ir saugojimo registruose taisykles. Centriniuose registruose saugojama informacija turėtų būti prieinama lengvai naudojamu ir kompiuterio skaitomu formatu;

(24) siekdamos didinti skaidrumą ir taip kovoti su netinkamu naudojimusi teisės subjektais, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad informacija apie tikruosius savininkus būtų registruojama ne teisės subjekte esančiame centriniame registre, visapusiškai laikantis Sąjungos teisės. Valstybės narės tam tikslui turėtų naudotis centrine duomenų baze, kurioje renkama informacija apie tikruosius savininkus, verslo registru arba kitu centriniu registru. Valstybės narės gali nuspręsti, kad įpareigotieji subjektai būtų atsakingi už tam tikros informacijos centriniam registrui pateikimą. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ta informacija visais atvejais būtų prieinama kompetentingoms institucijoms ir būtų pateikta įpareigotiesiems subjektams, kai jie taiko deramo klientų patikrinimo priemones;

(25) informacija apie tiesioginės patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus turėtų būti registruojama patikėtinių ir asmenų, turinčių lygiavertį statusą panašiose juridinėse struktūrose, įsisteigimo arba gyvenimo vietos valstybėje arba vietos, kurioje juridinė struktūra administruojama, valstybėje atveju. Siekiant užtikrinti veiksmingą informacijos apie tiesioginės patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus stebėseną ir registravimą, taip pat būtinas valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimas. Sujungus valstybių narių registrus, kuriuose kaupiama informacija apie tiesioginės patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus, ta informacija turėtų tapti prieinama ir taip pat turėtų būti užtikrinta, kad būtų išvengta tų pačių tiesioginės patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų pakartotinės registracijos Sąjungoje;

(26) galimybė laiku gauti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus turėtų būti užtikrinta taip, kad nekiltų nusikalstamo informacijos nutekinimo atitinkamam teisės subjektui arba patikėtiniui arba lygiavertį statusą turinčiam asmeniui pavojaus;

(27) į centrinius registrus įtrauktų duomenų tikslumas yra labai svarbus visoms atitinkamoms institucijoms ir kitiems asmenims, kuriems suteikta prieiga prie tų duomenų; tai svarbu ir tam, kad remiantis šiais duomenimis priimami sprendimai būtų pagrįsti ir teisėti. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai per pagrįstą laiką nuo informacijos apie tikruosius savininkus pateikimo ir vėliau reguliariai tikrintų, kad pateikta informacija būtų pakankama, tiksli ir naujausia. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai galėtų prašyti bet kokios informacijos, kurios jiems reikia informacijai apie tikruosius savininkus ir paskirtuosius asmenis patikrinti, taip pat tais atvejais, kai tikrųjų savininkų nėra arba kai tikrųjų savininkų nebuvo įmanoma nustatyti. Tai atvejais prie centriniam registrui pateiktos informacijos turėtų būti pridedamas pagrindimas,

([11]) 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010 7 27, p. 39).

([12]) 2016 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2016/849 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2013/183/BUSP (OL L 141, 2016 5 28, p. 79).

([13]) 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012 3 24, p. 1).

([14]) 2017 m. rugpjūčio 30 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1509 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 329/2007 (OL L 224, 2017 8 31, p. 1).

įskaitant visus susijusius patvirtinamuosius dokumentus, kad centrinis registras galėtų patikrinti, ar tai tiesa. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad už registrus atsakingi subjektai disponuotų tinkamomis priemonėmis tikrinimui, įskaitant automatizuotą tikrinimą, atlikti taip, kad būtų apsaugomos pagrindinės teisės ir vengiama diskriminacinių rezultatų;

(28) svarbu, kad valstybės narės už centrinių registrų tvarkymą atsakingam subjektui suteiktų pakankamus įgaliojimus ir išteklius tikrinti tikruosius savininkus bei jiems pateiktos informacijos teisingumą ir apie visus įtarimus pranešti savo FŽP. Tokie įgaliojimai turėtų apimti teisės subjektų verslo patalpose ir įpareigotųjų subjektų, kurie veikia kaip tiesioginės patikos fondų patikėtiniai arba lygiavertį statusą panašiose juridinėse struktūrose turintys asmenys, vykdomą inspektavimą, nepriklausomai nuo to, ar jį atlieka už centrinius registrus atsakingi subjektai, ar jis atliekamas kitos institucijos jų vardu. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų taikomos tinkamos apsaugos priemonės tais atvejais, kai patikėtiniai arba lygiavertį statusą panašioje juridinėje struktūroje turintys asmenys yra teisinių profesijų atstovai arba kai jų verslo patalpos arba registruota buveinė sutampa su jų privačia gyvenamąja vieta. Tokie įgaliojimai turėtų būti taikomi užsienio teisės subjektų ir užsienio juridinių struktūrų atstovams Sąjungoje, kai tie teisės subjektai ir struktūros turi registruotas buveines arba atstovus Sąjungoje;

(29) jeigu patikrinus informaciją apie tikruosius savininkus už centrinį registrą atsakingas subjektas padaro išvadą, kad toje informacijoje yra neatitikimų ar klaidų, arba jei ta informacija kitaip neatitinka reikalavimų, subjektas turėtų turėti galimybę neišduoti registracijos centriniame registre liudijimo arba sustabdyti jo galiojimą, kol trūkumai bus ištaisyti;

(30) už centrinius registrus atsakingi subjektai turėtų vykdyti savo funkcijas nepatirdami nederamos įtakos, įskaitant bet kokią nederamą politinę ar pramonės įtaką, susijusią su informacijos tikrinimu, priemonių ar sankcijų skyrimu ir prieigos suteikimu teisėtą interesą turintiems asmenims. Tuo tikslu už centrinius registrus atsakingi subjektai turėtų taikyti interesų konfliktų prevencijos ir valdymo politiką;

(31) už centrinius registrus atsakingi subjektai gali greitai ir veiksmingai nustatyti asmenis, kurie yra tikrieji teisės subjektų ir struktūrų savininkai arba juos kontroliuoja, įskaitant asmenis, įtrauktus į asmenų, kuriems taikomos tikslinės finansinės sankcijos, sąrašus. Laiku atliktas nuosavybės ir kontrolės struktūrų nustatymas padeda geriau suprasti tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo rizikos mastą ir priimti priemones tokiai rizikai mažinti. Todėl svarbu, kad už centrinius registrus atsakingiems subjektams būtų taikomas reikalavimas tikrinti juose saugomą informaciją apie tikruosius savininkus atsižvelgiant į įrašus tikslinių finansinių sankcijų taikymo sąrašuose tiek iš karto po to, kai į tokius sąrašus įtraukiama, tiek reguliariai po to, siekiant nustatyti, ar teisės subjekto ar juridinės struktūros nuosavybės arba kontrolės struktūros pokyčiai prisideda prie tikslinių finansinių sankcijų išvengimo rizikos. Nurodymas centriniuose registruose, kad teisės subjektai ar juridinės struktūros yra susiję su asmenimis ar subjektais, kuriems taikomos tikslinės finansinės sankcijos, turėtų prisidėti prie kompetentingų institucijų ir institucijų, atsakingų už Sąjungos ribojamųjų priemonių įgyvendinimą, veiklos;

(32) informavimas apie neatitikimus tarp centriniuose registruose saugomos informacijos apie tikruosius savininkus ir tarp įpareigotųjų subjektų ir, kai taikytina, kompetentingų institucijų turimos informacijos apie tikruosius savininkus yra veiksmingas mechanizmas, padedantis tikrinti informacijos tikslumą. Visi tokie neatitikimai turėtų būti nustatyti, apie juos turėtų būti nedelsiant pranešta ir jie turėtų būti pašalinti laikantis duomenų apsaugos reikalavimų;

(33) jei FŽP ir kitoms kompetentingoms institucijoms pranešus apie neatitikimus būtų pakenkta įtartino sandorio analizei ar vykdomam baudžiamajam tyrimui, FŽP arba kitos kompetentingos institucijos turėtų atidėti pranešimą apie neatitikimą, kol išnyks pranešimo nepateikimo priežastys. Be to, FŽP ir kitos kompetentingos institucijos neturėtų pranešti apie jokį neatitikimą, jei tai pažeistų nacionalinės teisės nuostatas dėl konfidencialumo arba jei taip būtų nusikalstamai nutekinta informacija;

(34) kad tikrojo savininko sąvoka būtų taikoma vienodai, itin svarbu, kad teisės subjektams ir tiesioginės patikos fondų patikėtiniams ar lygiavertį statusą panašiose juridinėse struktūrose turintiems asmenims visoje Sąjungoje egzistuotų vienodi pranešimų teikimo kanalai ir priemonės. Todėl informacija apie tikruosius savininkus atitinkamiems centriniams registrams turėtų būti teikiama vienodu formatu, taip užtikrinant skaidrumą ir teisinį tikrumą;

(35) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas įvairaus juridinio statuso subjektams, taip pat turėtų būti reikalaujama, kad patikėtiniai rinktų ir saugotų informaciją apie tikruosius savininkus ir perduotų tą informaciją į centrinį registrą arba centrinę duomenų bazę;

(36) itin svarbu, kad informacija apie tikruosius savininkus išliktų pasiekiama per centrinius registrus ir jungtinę centrinių registrų sistemą bent 5 metus nuo tada, kai teisės subjektas buvo likviduotas ar juridinė struktūra nustojo egzistuoti. Valstybės narės turėtų turėti galimybę teisės aktais nustatyti papildomus informacijos apie tikruosius savininkus tvarkymo pagrindus kitais tikslais nei kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, jei toks tvarkymas atitinka viešojo intereso tikslą ir yra laikomas būtina ir proporcinga siekiamam teisėtam tikslui priemone demokratinėje visuomenėje;

(37) FŽP, kitos kompetentingos institucijos ir savireguliavimo organai turėtų turėti neatidėliotiną, nefiltruotą, tiesioginę ir nemokamą prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais. Įpareigotieji subjektai, atlikdami kliento deramo patikrinimą, taip pat turėtų turėti prieigą prie centrinių registrų. Valstybės narės gali nuspręsti prieigą įpareigotiesiems subjektams suteikti už mokestį. Tačiau tie mokesčiai turėtų neviršyti to, kas griežtai būtina tuose registruose saugomos informacijos kokybės užtikrinimo ir informacijos pateikimo išlaidoms padengti, ir jie neturėtų neigiamai paveikti veiksmingos prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkų;

(38) tiesioginė, laiku suteikiama ir nefiltruota nacionalinių valdžios institucijų prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus taip pat yra itin svarbus veiksnys siekiant užtikrinti tinkamą Sąjungos ribojamųjų priemonių įgyvendinimą, užkirsti kelią Sąjungos ribojamųjų priemonių neįgyvendinimo ir išvengimo rizikai, taip pat tirti tų priemonių pažeidimus. Dėl tų priežasčių už tokių ribojamųjų priemonių įgyvendinimą kompetentingos institucijos, nustatytos pagal atitinkamus Tarybos reglamentus, priimtus remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 215 straipsniu, turėtų turėti tiesioginę ir neatidėliotiną prieigą prie sujungtuose centriniuose registruose saugomos informacijos;

(39) Sąjungos įstaigoms, organams ir agentūroms, atliekančioms tam tikrą vaidmenį Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemoje, turėtų būti suteikta galimybė vykdant savo pareigas gauti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus. Tokia prieiga turėtų būti suteikiama ne tik Europos prokuratūrai, bet ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF), jai atliekant tyrimus, taip pat Europolui ir Eurojustui, kai jie padeda nacionalinėms institucijoms atlikti tyrimus. AMLA, kaip priežiūros institucijai, prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus turi būti suteikiama jos vykdomos priežiūros veiklos tikslais. Siekiant užtikrinti, kad AMLA galėtų veiksmingai remti FŽP veiklą, ji turėtų turėti galimybę prieiti prie informacijos apie tikruosius savininkus ir bendrų analizių kontekste;

(40) siekiant apriboti kišimąsi į teisę į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą, galimybė visuomenei susipažinti su centriniuose registruose saugoma informacija apie tikruosius savininkus turėtų priklausyti nuo to, ar įrodytas teisėtas interesas. Skirtingi valstybių narių požiūriai į tikrinimą, ar toks teisėtas interesas egzistuoja, gali trukdyti suderintai įgyvendinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemą ir siekti prevencinio tikslo, dėl kurio visuomenės nariams tokia prieiga suteikiama. Todėl būtina sukurti teisėto intereso pripažinimo ir tikrinimo Sąjungos lygmeniu sistemą, visapusiškai laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija). Kai teisėtas interesas egzistuoja, visuomenė turėtų turėti galimybę susipažinti su informacija apie teisės subjektų ir juridinių struktūrų tikruosius savininkus. Turėtų būti preziumuojama, kad yra teisinis interesas tam tikrų visuomenės kategorijų atveju. Teisėtu interesu grindžiama prieiga neturėtų priklausyti nuo asmens, prašančio suteikti prieigą, teisinio statuso ar formos;

(41) nevyriausybinės organizacijos, akademinės bendruomenės atstovai ir tiriamosios žurnalistikos atstovai prisidėjo siekiant Sąjungos kovos su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu tikslų. Todėl turėtų būti laikoma, kad jie turi teisėtą interesą gauti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus, kuri jiems yra gyvybiškai svarbi, kad jie galėtų atitinkamai vykdyti savo funkcijas ir vykdyti viešą kontrolę. Galimybė gauti prieigą prie centrinių registrų neturėtų priklausyti nuo priemonės ar platformos, per kurią jie vykdo savo veiklą, arba nuo ankstesnės patirties šioje srityje. Kad tokių kategorijų atstovai galėtų veiksmingai vykdyti savo veiklą ir išvengti atsakomųjų veiksmų rizikos, jiems turėtų būti suteikta prieiga prie informacijos apie teisės subjektus ir juridines struktūras neįrodžius ryšio su tais asmenimis ar struktūromis. Kaip numatyta pagal Sąjungos duomenų apsaugos taisykles, bet kokia tikrųjų savininkų prieiga prie informacijos apie jų asmens duomenų tvarkymą neturėtų neigiamai paveikti kitų asmenų teisių ir laisvių, įskaitant teisę į asmens saugumą. Informacijos apie tai, kad žurnalistikos tikslais

veikiantys asmenys arba pilietinės visuomenės organizacijos susipažino su konkretaus tikrojo savininko asmens duomenimis, atskleidimas tam tikrajam savininkui gali kelti riziką žurnalistų ir pilietinės visuomenės organizacijų narių, atliekančių galimos nusikalstamos veiklos tyrimus, saugumui. Todėl, siekiant suderinti teisę į asmens duomenų apsaugą su žurnalistų informacijos ir saviraiškos laisve pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 ([15]) 85 straipsnį ir siekiant užtikrinti pilietinės visuomenės organizacijų vaidmenį pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo prevencijos, tyrimo ir nustatymo srityse pagal to reglamento 23 straipsnio 1 dalies d punktą, už centrinius registrus atsakingi subjektai neturėtų dalytis su tikraisiais savininkais informacija apie tų visuomenės kategorijų atstovų vykdomą jų duomenų tvarkymą, bet turėtų pasidalyti tik informacija apie tai, kad žurnalistikos tikslais veikiantys asmenys arba pilietinės visuomenės organizacijos susipažino su jų duomenimis;

(42) verslo sandorių integralumas yra itin svarbus tinkamam vidaus rinkos ir Sąjungos finansų sistemos veikimui. Tuo tikslu svarbu, kad asmenys, norintys užsiimti verslu su teisės subjektais ar juridinėmis struktūromis Sąjungoje, galėtų gauti prieigą prie informacijos apie jų tikruosius savininkus, kad patikrintų, ar jų galimi verslo partneriai nėra susiję su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ar teroristų finansavimu. Esama plačiai aiškiai nustatytų įrodymų, kad nusikaltėliai slepia savo tapatybę pasinaudodami verslo struktūromis, o leidimas tiems, kurie galėtų sudaryti sandorius su teisės subjektu ar juridine struktūra sužinoti tikrųjų savininkų tapatybę prisideda prie kovos su netinkamu teisės subjektų ar juridinių struktūrų naudojimu nusikalstamais tikslais. Sandoris neapsiriboja prekybos veikla arba produktų tiekimu ar paslaugų teikimu arba jų pirkimu, bet galėtų apimti situacijas, kai asmuo, tikėtina, investuos lėšas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 ([16]) 4 straipsnio 25 punkte, arba kriptoturtą į teisės subjektą ar juridinę struktūrą arba įsigis teisės subjektą. Todėl neturėtų būti laikoma, kad teisėto intereso gauti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus reikalavimą atitinka tik ekonominę ar komercinę veiklą vykdantys asmenys;

(43) atsižvelgiant į tarpvalstybinį pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo pobūdį, reikėtų pripažinti, kad trečiųjų valstybių institucijos turi teisėtą interesą gauti prieigą prie informacijos apie Sąjungos teisės subjektų ir juridinių struktūrų tikruosius savininkus, kai tokia prieiga toms institucijoms reikalinga konkrečių tyrimų ar analizių kontekste joms vykdant savo užduotis, susijusias su kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu. Panašiai, subjektai, kuriems trečiosiose valstybėse taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, turėtų turėti galimybę gauti prieigą prie Sąjungos centriniuose registruose esančios informacijos apie tikruosius savininkus, kai jie, laikydamiesi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų, privalo taikyti deramo klientų patikrinimo priemones tose valstybėse Sąjungoje įsisteigusių teisės subjektų ir juridinių struktūrų atžvilgiu. Bet kokia prieiga prie centriniuose registruose esančios informacijos turėtų atitikti Sąjungos teisę dėl asmens duomenų apsaugos, visų pirma Reglamento (ES) 2016/679 V skyrių. Tuo tikslu centriniai registrai taip pat turėtų apsvarstyti, ar už Sąjungos ribų įsisteigusių asmenų prašymai gali atitikti sąlygas, pagal kurias galima pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata pagal to reglamento 49 straipsnį. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) praktikoje ne kartą patvirtinta, kad kova su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu yra bendrojo viešojo intereso tikslas, ir kad su ja yra susiję viešojo saugumo tikslai. Siekiant išsaugoti trečiųjų valstybių FŽP ir teisėsaugos bei teisminių institucijų atliekamų tyrimų ir analizių integralumą, centriniai registrai neturėtų atskleisti tikriesiems savininkams jokios informacijos apie tų institucijų atliekamą jų asmens duomenų tvarkymą, jei toks atskleidimas neigiamai paveiktų tų institucijų atliekamus tyrimus ir analizes. Tačiau, siekiant išsaugoti duomenų subjektų teises, centriniai registrai neturėtų atskleisti tos informacijos tik tol, kol toks atskleidimas nebekels pavojaus tyrimui ar analizei. Tas terminas turėtų būti ne ilgesnis kaip 5 metai ir turėtų būti pratęstas tik pagrįstu trečiosios valstybės institucijos prašymu;

(44) siekiant užtikrinti, kad prieigos tvarka būtų pakankamai lanksti ir ją būtų galima pritaikyti prie atsirandančių naujų aplinkybių, valstybės narės turėtų turėti galimybę, įvertinusios kiekvieną konkretų atvejį, suteikti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus bet kuriam asmeniui, galinčiam įrodyti teisėtą interesą, susijusį su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevencija ir kova su jais. Valstybės narės turėtų rinkti informaciją apie teisėto intereso atvejus, kurie nepatenka į šioje direktyvoje nurodytas kategorijas, ir apie juos pranešti Komisijai;

([15]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([16]) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

(45) nusikaltėliai gali netinkamai pasinaudoti teisės subjektais bet kuriuo momentu. Tačiau tam tikri teisės subjektų gyvavimo ciklo etapai yra susiję su didesne rizika, pavyzdžiui, bendrovės steigimo etapu arba kai keičiasi bendrovės struktūra, pavyzdžiui, pertvarkymo, susijungimo ar skaidymo atvejais, dėl kurių nusikaltėliai gali įgyti teisės subjekto kontrolę. Pagal Sąjungos sistemą nustatyta, kad valdžios institucijos vykdo to teisės subjekto egzistavimo etapų priežiūrą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2017/1132 ([17]). Siekiant užtikrinti, kad tos valdžios institucijos galėtų veiksmingai vykdyti savo veiklą ir prisidėti prie netinkamo naudojimosi teisės subjektu nusikalstamais tikslais prevencijos, joms turėtų būti suteikta prieiga prie jungtiniuose centriniuose registruose esančios informacijos;

(46) siekiant užtikrinti išlaidų, įtrauktų į Komisijai pagal Sąjungos finansavimo programas pateiktas finansines ataskaitas, teisėtumą ir tvarkingumą, už programas atsakingos institucijos turi rinkti ir savo valdymo ir kontrolės sistemose saugoti informaciją apie Sąjungos lėšų gavėjų tikruosius savininkus. Todėl būtina užtikrinti, kad valstybių narių už programas atsakingos institucijos turėtų prieigą prie sujungtuose centriniuose registruose saugomos informacijos apie tikruosius savininkus, kad galėtų vykdyti savo pareigas užkirsti kelią pažeidimams, įskaitant sukčiavimą, juos nustatyti, ištaisyti ir apie juos pranešti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1060 ([18]);

(47) siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, valstybių narių institucijos, įgyvendinančios Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/241 ([19]), turėtų turėti prieigą prie jungtinių centrinių registrų, kad galėtų rinkti informaciją apie Sąjungos lėšų gavėjo arba rangovo tikruosius savininkus, kurios reikalaujama pagal tą reglamentą;

(48) korupcija viešųjų pirkimų srityje kenkia viešajam interesui, mažina visuomenės pasitikėjimą ir daro neigiamą poveikį piliečių gyvenimui. Atsižvelgiant į tai, kad viešųjų pirkimų procedūros yra neatsparios korupcijai, sukčiavimui ir kitiems pirminiams nusikaltimams, nacionalinės institucijos, turinčios kompetenciją viešųjų pirkimų procedūrose, turėtų turėti galimybę ieškoti informacijos centriniuose registruose, kad nustatytų fizinių asmenų, kuriems galiausiai priklauso konkurso dalyviai arba kurie juos kontroliuoja, tapatybę ir nustatytų atvejus, kai kyla pavojus, kad viešųjų pirkimų procedūroje galėtų dalyvauti nusikaltėliai. Galimybė laiku gauti prieigą prie centriniame registre saugomos informacijos yra itin svarbi siekiant užtikrinti, kad viešųjų pirkimų procedūras vykdančios valdžios institucijos galėtų veiksmingai atlikti savo pareigas, be kita ko, nustatydamos korupcijos atvejus tose procedūrose. Viešųjų institucijų sąvoka, kiek ji susijusi su viešųjų pirkimų procedūromis, turėtų apimti Sąjungos teisės aktuose pateikiamą perkančiųjų organizacijų sąvoką, susijusią su viešųjų pirkimų procedūromis dėl prekių bei paslaugų pirkimo ir koncesijos suteikimo, taip pat bet kurią valdžios instituciją, valstybių narių paskirtą tikrinti viešųjų pirkimų procedūrų teisėtumą, kuri nėra kompetentinga institucija kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tikslais;

(49) trečiųjų šalių paslaugų teikėjų siūlomi produktai, pavyzdžiui, klientų tikrinimas, padeda įpareigotiesiems subjektams atlikti deramą klientų patikrinimą. Tokiais produktais jiems suteikiamas holistinis vaizdas apie klientą, todėl jie gali priimti informacija pagrįstus sprendimus dėl jų rizikos klasifikavimo, taikytinų rizikos mažinimo priemonių ir galimų įtarimų dėl klientų veiklos. Tais produktais taip pat prisidedama prie kompetentingų institucijų darbo joms analizuojant įtartinus sandorius ir tiriant galimus pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo atvejus, kadangi jais informacija apie tikruosius savininkus papildoma kitais techniniais sprendimais, kurie suteikia galimybę kompetentingoms institucijoms susidaryti platesnį vaizdą apie sudėtingas nusikalstamas schemas, be kita ko, nustatant vykdytojų buvimo vietą. Todėl jie yra itin svarbūs atsekant vis sudėtingesnį ir greitesnį lėšų judėjimą, būdingą pinigų plovimo schemoms. Dėl nusistovėjusios jų funkcijos atitikties užtikrinimo infrastruktūroje yra pagrįsta manyti, kad tuos produktus siūlantys tiekėjai turi teisėtą interesą turėti prieigą prie centriniuose registruose saugomos informacijos, jeigu iš registro gauti duomenys siūlomi tik įpareigotiesiems subjektams ir kompetentingoms institucijoms Sąjungoje siekiant vykdyti užduotis, susijusias su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevencija ir kova su jais;

(50) siekiant išvengti skirtingų požiūrių į teisėto intereso sąvokos įgyvendinimą siekiant gauti informaciją apie tikruosius savininkus, tokio teisėto intereso pripažinimo procedūros turėtų būti suderintos. Tai turėtų apimti bendrus teisėto intereso taikymo ir pripažinimo šablonus, kurie palengvintų teisėto intereso tarpusavio pripažinimą centriniuose

([17]) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).

([18]) 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1060, kuriuo nustatomos bendros Europos regioninės plėtros fondo, „Europos socialinio fondo +“, Sanglaudos fondo, Teisingos pertvarkos fondo ir Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo nuostatos ir šių fondų bei Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo, Vidaus saugumo fondo ir Sienų valdymo ir vizų politikos finansinės paramos priemonės taisyklės (OL L 231, 2021 6 30, p. 159).

([19]) 2021 m. vasario 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/241, kuriuo nustatoma ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė (OL L 57, 2021 2 18, p. 17).

registruose visoje Sąjungoje. Tuo tikslu Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad būtų nustatyti suderinti šablonai ir procedūros;

(51) siekiant užtikrinti, kad prieigos suteikimo turintiesiems anksčiau patikrintą teisėtą interesą procesas nesukurtų nepagrįstos naštos, prieiga gali būti atnaujinama taikant supaprastintas procedūras, pagal kurias už centrinį registrą atsakingas subjektas užtikrina, kad anksčiau tikrinimo tikslais gauta informacija būtų teisinga, aktuali ir prireikus atnaujinta;

(52) be to, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi proporcingo ir subalansuoto požiūrio, ir garantuoti teisės į privatų gyvenimą bei asmens duomenų apsaugą, valstybės narės turėtų numatyti išskirtinėmis aplinkybėmis taikomas centriniuose registruose saugomos tikrųjų savininkų asmeninės informacijos atskleidimo ir prieigos prie tokios informacijos išimtis, jeigu dėl tos informacijos atskleidimo tikrasis savininkas patirtų neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, prievartos ar bauginimo riziką. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę reikalauti registracijos internetu, kad galėtų nustatyti bet kurio asmens, prašančio suteikti registre saugomos informacijos, tapatybę, taip pat reikalauti, kad asmenys, turintys teisėtą interesą, sumokėtų už prieigą prie centriniame registre saugomos informacijos. Tačiau tie mokesčiai neturėtų viršyti to, kas griežtai būtina centriniuose registruose saugomos informacijos kokybės užtikrinimo ir informacijos pateikimo išlaidoms padengti, ir jais neturėtų būti trukdoma veiksmingai prieigai prie informacijos apie tikruosius savininkus;

(53) prašančiųjų asmenų tapatybės nustatymas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus galėtų gauti tik teisėtą interesą turintys asmenys. Tačiau tapatybės nustatymo procesas turėtų būti vykdomas tokiu būdu, kad prašantieji asmenys nebūtų diskriminuojami, be kita ko, gyvenamosios vietos ar pilietybės pagrindu. Tuo tikslu valstybės narės turėtų numatyti pakankamus tapatybės nustatymo mechanizmus, įskaitant elektroninės atpažinties schemas, apie kurias pranešta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 910/2014 ([20]), ir atitinkamas kvalifikuotas patikimumo užtikrinimo paslaugas, bet jais neapsiribojant, kad teisėtą interesą turintys asmenys galėtų veiksmingai gauti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus;

(54) pagal Direktyvą (ES) 2018/843 valstybių narių centrinius registrus, kuriuose saugoma informacija apie tikruosius savininkus, pavyko sujungti pasinaudojant Europos centrine platforma, sukurta Direktyva (ES) 2017/1132. Paaiškėjo, kad šis sujungimas yra itin svarbus siekiant kompetentingoms institucijoms, įpareigotiesiems subjektams ir teisėtą interesą turintiems asmenims užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinę prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus. Šį jungtinį registrą reikės toliau plėtoti, kad iki šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę būtų galima įgyvendinti pasikeitusius reguliavimo reikalavimus. Todėl darbas registrų sujungimo srityje turėtų būti tęsiamas valstybėms narėms dalyvaujant visos sistemos veikime, o šis dalyvavimas turėtų būti užtikrinamas palaikant reguliarų Komisijos ir valstybių narių atstovų dialogą su sistemos veikimu ir tolesne jos plėtra susijusiais klausimais;

(55) sujungus valstybių narių centrinius registrus, už atitinkamą centrinį registrą atsakingo subjekto priimtu sprendimu, vadovaujantis teisėto intereso apibrėžtimi, prie kiekvienos valstybės narės centriniame registre saugomos informacijos apie juridinių struktūrų tikruosius savininkus turėtų būti suteikiama tiek nacionalinė, tiek tarpvalstybinė prieiga. Siekiant užtikrinti, kad sprendimus apriboti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus būtų galima peržiūrėti, turėtų būti nustatyti tokių sprendimų apskundimo mechanizmai. Siekdamos užtikrinti nuoseklų ir veiksmingą registravimą ir keitimąsi informacija, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už centrinį registrą valstybėje narėje atsakingas jų subjektas bendradarbiautų su analogiškomis institucijomis kitose valstybėse narėse, be kita ko, dalydamiesi informacija apie vienos valstybės narės teisės aktais reglamentuojamus patikos fondus ir panašias juridines struktūras, kurie administruojami kitoje valstybėje narėje arba kurių patikėtinis yra įsisteigęs arba gyvena kitoje valstybėje narėje;

(56) asmens duomenys šios direktyvos tikslais tvarkomi vadovaujantis Reglamentu (ES) 2016/679. Fiziniai asmenys, kurių asmens duomenys centriniuose registruose saugomi kaip tikrųjų savininkų asmens duomenys, turėtų būti informuojami apie taikytinas duomenų apsaugos taisykles. Be to, prieiga turėtų būti suteikta tik prie tų asmens

([20]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

duomenų, kurie yra atnaujinti ir atitinka realius tikruosius savininkus, o tikrieji savininkai turėtų būti informuoti apie jų teises pagal Sąjungos duomenų apsaugos teisės sistemą ir toms teisėms įgyvendinti taikomas procedūras;

(57) jeigu FŽP ir kitos kompetentingos institucijos informaciją apie banko sąskaitų ir mokėjimo sąskaitų, vertybinių popierių sąskaitų, kriptoturto sąskaitų ir banko seifų savininkų tapatybę gauna pavėluotai, tai kliudo nustatyti su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu susijusius lėšų pervedimus. Todėl itin svarbu visose valstybėse narėse sukurti centralizuotus automatizuotus mechanizmus, pavyzdžiui registrus ar duomenų paieškos sistemas, kurie veiksmingai padėtų laiku gauti informaciją apie banko sąskaitų ir mokėjimo sąskaitų, vertybinių popierių sąskaitų, kriptoturto sąskaitų ir banko seifų savininkų, jų įgaliotinių ir jų tikrųjų savininkų tapatybę. Tokia informacija turėtų apimti ankstesnę informaciją apie uždarytų kliento sąskaitų turėtojus ar uždarytas banko sąskaitas ir mokėjimo sąskaitas, įskaitant virtualiuosius IBAN, vertybinių popierių sąskaitas, kriptoturto sąskaitas ir banko seifus. Taikant nuostatas dėl prieigos tikslinga naudoti anksčiau sukurtus mechanizmus, jei nacionaliniai FŽP gali gauti prieigą prie prašomų duomenų iš karto ir tie duomenys nėra filtruoti. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę į tokius mechanizmus įtraukti kitą informaciją, jei tai, jų manymu, būtina ir proporcinga siekiant veiksmingiau mažinti pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo riziką. FŽP, AMLA bendrų analizių atveju ir priežiūros institucijos turėtų užtikrinti visišką tokių tyrimų ir su jais susijusios informacijos prašymų konfidencialumą;

(58) virtualieji IBAN yra kredito įstaigų ir finansų įstaigų išduoti virtualūs numeriai, kurie suteikia galimybę nukreipti mokėjimus į fizines banko sąskaitas ar mokėjimo sąskaitas. Nors virtualiuosius IBAN įmonės gali naudoti teisėtais tikslais, pavyzdžiui, siekdamos supaprastinti mokėjimų surinkimo ir siuntimo tarp valstybių procesą, jie taip pat yra susiję su didesne pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo rizika, nes jais gali būti naudojamasi sąskaitos turėtojo tapatybei užmaskuoti, todėl FŽP sunku atsekti lėšų srautą, nustatyti sąskaitos buvimo vietą ir skirti reikiamas priemones, įskaitant naudojimosi sąskaita sustabdymą ar stebėseną. Siekiant sumažinti tą riziką ir palengvinti galimybes FŽP atsekti ir nustatyti neteisėtus srautus, centralizuoti automatizuoti mechanizmai turėtų apimti informaciją apie virtualiuosius IBAN, susijusius su banko sąskaita ar mokėjimo sąskaita;

(59) siekiant gerbti privatumą ir apsaugoti asmens duomenis, būtiniausi duomenys, reikalingi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tyrimams atlikti, turėtų būti laikomi banko sąskaitų arba mokėjimo sąskaitų, vertybinių popierių sąskaitų ir kriptoturto sąskaitų centralizuotuose automatizuotuose mechanizmuose. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kokius papildomus duomenis naudinga ir proporcinga rinkti. Perkeldamos su tais mechanizmais susijusias nuostatas į nacionalinę teisę valstybės narės turėtų nustatyti saugojimo laikotarpius, atitinkančius laikotarpį, kurį turi būti saugomi dokumentai ir informacija, gauti taikant deramo klientų patikrinimo priemones. Valstybės narės turėtų turėti galimybę išimties tvarka pratęsti saugojimo laikotarpį su sąlyga, kad pateikiamos pateisinamos priežastys. Papildomas saugojimo laikotarpis neturėtų viršyti papildomų 5 metų. Tuo laikotarpiu neturėtų būti daromas poveikis nacionalinei teisei, kurioje nustatomi kiti duomenų saugojimo reikalavimai, ir turėtų leisti tam tikrais atvejais priimti sprendimus, palengvinančius baudžiamųjų ar administracinių bylų nagrinėjimą. Prieiga prie tų mechanizmų turėtų būti suteikiama tik būtinumo žinoti pagrindu;

(60) sujungus valstybių narių centralizuotus automatizuotus mechanizmus, nacionaliniai FŽP galėtų greitai gauti tarpvalstybinę informaciją apie kitose valstybėse narėse esančių banko sąskaitų ir mokėjimo sąskaitų, vertybinių popierių sąskaitų, kriptoturto sąskaitų ir seifų savininkų tapatybę, o tai padidintų jų pajėgumą veiksmingai atlikti finansinę analizę ir bendradarbiauti su analogiškomis kitų valstybių narių institucijomis. Tiesioginė tarpvalstybinė prieiga prie informacijos apie banko sąskaitas ir mokėjimo sąskaitas, vertybinių popierių sąskaitas, kriptoturto sąskaitas ir banko seifus suteiktų FŽP galimybę per pakankamai trumpą laikotarpį atlikti finansinę analizę siekiant atsekti per įvairias sąskaitas, be kita ko, naudojantis virtualiaisiais IBAN, nukreipiamas lėšas, nustatyti galimus pinigų plovimo ir teroristų finansavimo atvejus ir užtikrinti greitus teisėsaugos veiksmus. AMLA taip pat turėtų būti suteikta tiesioginė prieiga prie sujungtų centralizuotų automatizuotų mechanizmų, kad vykdant bendrą analizę FŽP būtų teikiama operatyvinė parama. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tiesioginė prieiga prie tarpusavyje sujungtų centralizuotų automatizuotų mechanizmų būtų suteikta priežiūros institucijoms, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo užduotis;

(61) siekiant užtikrinti pagarbą teisei į asmens duomenų apsaugą bei teisei į privatų gyvenimą ir apriboti tarpvalstybinės prieigos prie informacijos, saugomos nacionaliniuose centralizuotuose automatizuotuose mechanizmuose, poveikį, informacijos, prieinamos per jungtinę bankų sąskaitų registrų bendrą prieigos sistemą (toliau – BARIS), apimtis pagal duomenų kiekio mažinimo principą būtų apribota iki būtino minimumo, kad būtų galima nustatyti visus fizinius ar

juridinius asmenis, kuriems priklauso banko sąskaitos ar mokėjimo sąskaitos, vertybinių popierių sąskaitos, kriptoturto sąskaitos bei seifai arba kurie juos kontroliuoja. FŽP ir AMLA, taip pat priežiūros institucijoms turėtų būti suteikiama neatidėliotina ir nefiltruota prieiga prie BARIS. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad FŽP darbuotojai laikytųsi aukštų profesinių konfidencialumo ir duomenų apsaugos standartų, būtų aukštos moralės ir turėtų tinkamą kvalifikaciją. Valstybės narės taip pat turėtų įdiegti technines ir organizacines priemones, kuriomis būtų užtikrinama aukštus technologinius standartus atitinkanti duomenų apsauga;

(62) tam, kad valstybių narių centralizuotus automatizuotus mechanizmus (centrinius registrus arba centrines elektronines duomenų paieškos sistemas), kuriuose saugoma informacija apie banko sąskaitas ir mokėjimo sąskaitas, vertybinių popierių sąskaitas, kriptoturto sąskaitas bei seifus, būtų galima sujungti per BARIS, būtina suderinti skirtingais techniniais ypatumais pasižyminčias nacionalines sistemas. Tuo tikslu, atsižvelgiant į nacionalinių centralizuotų automatizuotų mechanizmų skirtumus, turėtų būti parengtos techninės priemonės ir specifikacijos;

(63) nekilnojamasis turtas nusikaltėliams yra patraukli priemonė plauti iš neteisėtos veiklos gaunamas pajamas, nes taip galima nuslėpti tikrąjį lėšų šaltinį ir tikrojo savininko tapatybę. Tiek siekiant aptikti pinigų plovimo schemas, tiek įšaldyti ir konfiskuoti turtą, taip pat skirti administracines įšaldymo priemones, kuriomis įgyvendinamos tikslinės finansinės sankcijos, svarbu, kad FŽP ir kitos kompetentingos institucijos tinkamai ir laiku nustatytų nekilnojamąjį turtą ir fizinius asmenis, teisės subjektus ir juridines struktūras, kuriems priklauso nekilnojamasis turtas. Todėl svarbu, kad valstybės narės FŽP ir kitoms kompetentingoms institucijoms suteiktų neatidėliotiną ir tiesioginę prieigą prie informacijos, kuri suteiktų galimybę tinkamai vykdyti galimų nusikalstamų veikų, susijusių su nekilnojamuoju turtu, analizes ir tyrimus. Siekiant palengvinti veiksmingą prieigą, ta informacija turėtų būti teikiama nemokamai per bendrą prieigos punktą, skaitmeninėmis priemonėmis ir, kai įmanoma, kompiuterio skaitomu formatu. Informacija turėtų apimti ankstesnę informaciją, įskaitant nekilnojamojo turto nuosavybės istoriją, kainas, kuriomis nekilnojamasis turtas buvo įsigytas praeityje, ir susijusius suvaržymus per tam tikrą laikotarpį praeityje, kad FŽP ir kitos kompetentingos institucijos toje valstybėje narėje galėtų analizuoti ir nustatyti bet kokią įtartiną veiklą, susijusią nekilnojamojo turto, įskaitant žemę, sandoriais, kuri galėtų turėti pinigų plovimui ar kitų rūšių nusikalstamumui būdingų požymių. Tokia ankstesnė informacija yra susijusi su įvairių rūšių informacija, jau surinkta vykdant nekilnojamojo turto sandorius. Todėl susijusiems asmenims nenustatoma jokių naujų pareigų, užtikrinant, kad būtų tinkamai paisoma atitinkamų asmenų teisėtų lūkesčių. Atsižvelgiant į dažną nusikalstamų schemų, susijusių su nekilnojamuoju turtu, tarpvalstybinį pobūdį, tikslinga nustatyti būtiniausią informaciją, prie kurios kompetentingos institucijos turėtų galimybę gauti prieigą ir kuria galėtų dalytis su analogiškomis kitų valstybių narių institucijomis;

(64) valstybės narės yra įsteigusios arba turėtų įsteigti nepriklausomus ir savarankiškus FŽP, kurie kauptų ir analizuotų informaciją siekdami nustatyti sąsajas tarp įtartinų sandorių ir veiklos, ir susijusios nusikalstamos veikos, kad būtų galima užkirsti kelią pinigų plovimui bei teroristų finansavimui ir su jais kovoti. FŽP turėtų veikti kaip viena centrinė nacionalinė struktūra, atsakinga už pranešimų apie įtartinus sandorius, pranešimų apie tarpvalstybinį fizinį grynųjų pinigų judėjimą, pateikiamų per muitinės informacinę sistemą, pranešimų apie sandorius, apie kuriuos pranešama viršijus tam tikrą ribinę vertę (ribinėmis vertėmis grindžiamas informacijos atskleidimas), ir kitos informacijos apie pinigų plovimą, jo pirminius nusikaltimus arba teroristų finansavimą, kurią teikia įpareigotieji subjektai, priėmimą ir analizę. FŽP veiklos nepriklausomumas ir savarankiškumas turėtų būti užtikrinti suteikiant FŽP įgaliojimus ir užtikrinant jo pajėgumus laisvai vykdyti savo funkcijas, įskaitant galimybę priimti savarankiškus sprendimus analizuoti konkrečią informaciją, jos prašyti ir ją platinti. Visais atvejais FŽP turėtų turėti nepriklausomą teisę perduoti arba platinti informaciją atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. FŽP turėtų būti suteikta pakankamai finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių ir šie ištekliai turėtų būti suteikiami taip, kad būtų užtikrintas FŽP savarankiškumas ir nepriklausomumas ir jam būtų sudarytos sąlygos veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus. FŽP turėtų turėti galimybę gauti ir panaudoti išteklius, kurių reikia jo funkcijoms vykdyti, individualiais atvejais arba įprasta tvarka, nepatirdamas nederamos politinės, valdžios institucijų ar pramonės sektoriaus įtakos ar kišimosi, kas galėtų pakenkti FŽP veiklos nepriklausomumui. Siekiant įvertinti, kaip tie reikalavimai vykdomi, ir nustatyti trūkumus bei geriausią praktiką, AMLA turėtų būti suteikti įgaliojimai koordinuoti FŽP tarpusavio vertinimų organizavimą;

(65) FŽP darbuotojai turėtų būti aukštos moralės, turėti reikiamą kvalifikaciją ir turėtų laikytis aukštų profesinių standartų. FŽP turėtų būti įdiegę procedūras, skirtas veiksmingai užkirsti kelią interesų konfliktams ir juos valdyti. Atsižvelgiant į FŽP darbo pobūdį, jie gauna daug neskelbtinos asmeninės ir finansinės informacijos ir turi prieigą prie jos. Todėl FŽP darbuotojai turėtų turėti tinkamų įgūdžių, susijusių su etišku didžiųjų duomenų analizės priemonių naudojimu. Be to, FŽP veikla galėtų daryti poveikį asmenų pagrindinėms teisėms, pavyzdžiui, teisei

į asmens duomenų apsaugą, teisei į privatų gyvenimą ir teisei į nuosavybę. Todėl FŽP turėtų paskirti pagrindinių teisių pareigūną, kuris gali būti esamas FŽP darbuotojas. Pagrindinių teisių pareigūno užduotys turėtų apimti, nedarant kliūčių FŽP veiklai ir jos neuždelsiant, stebėseną, kaip FŽP laikosi pagrindinių teisių, ir skatinimą jų laikytis, konsultacijų ir gairių FŽP dėl jo politikos ir praktikos poveikio pagrindinėms teisėms teikimą, FŽP veiklos teisėtumo ir etikos kontrolę ir neprivalomų nuomonių teikimą. Pagrindinių teisių pareigūno paskyrimas padėtų užtikrinti, kad vykdydami savo užduotis FŽP gerbtų ir saugotų paveiktų asmenų pagrindines teises;

(66) FŽP turėtų turėti galimybę platinti informaciją kompetentingoms institucijoms, kurioms pavesta kovoti su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu. Tokios institucijos turėtų apimti institucijas, atliekančias tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ar teismines funkcijas. Įvairiose valstybėse narėse kitos institucijos atlieka specialius vaidmenis, susijusius su kova su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu, ir FŽP taip pat turėtų turėti galimybę pateikti joms savo operatyvinių ar strateginių analizių rezultatus, kai, jų nuomone, tie rezultatai yra svarbūs jų funkcijoms vykdyti. Tų analizių rezultatais suteikiama reikšmingos žvalgybos informacijos, kuri turi būti panaudojama kuriant versijas nusikalstamų veikų tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo darbe. Platinant informaciją neturėtų būti atskleistas pranešimo apie įtartiną sandorį arba veiklą šaltinis. Tačiau tai neturėtų trukdyti FŽP platinti atitinkamos informacijos, be kita ko, pavyzdžiui, informacijos apie IBAN numerius, BIC arba SWIFT kodus. Be to, FŽP turėtų turėti galimybę dalytis kita turima informacija, be kita ko, kitų kompetentingų institucijų prašymu. Naudodamiesi savo savarankiškumu ir nepriklausomumu, FŽP turėtų apsvarstyti, kokį poveikį atsisakymas pateikti informaciją gali daryti bendradarbiavimui ir platesniam tikslui kovoti su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu. Atsisakymas turėtų būti taikomas tik išimtinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, kai informacija gauta iš kito FŽP, kuris nėra davęs sutikimo dėl tolesnio jos platinimo, arba kai FŽP turi priežasčių manyti, kad informacija nebus naudojama tais tikslais, kuriais jos buvo prašoma. Tokiais atvejais FŽP turėtų nurodyti atsisakymo priežastis. Tokios priežastys galėtų būti paaiškinimas, kad informacijos FŽP neturi arba kad sutikimas toliau platinti informaciją nebuvo duotas;

(67) veiksmingas FŽP ir priežiūros institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija yra itin svarbūs finansų sistemos integralumui ir stabilumui. Jais užtikrinamas visapusiškas ir nuoseklus požiūris į pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevenciją ir kovą su jais, didinamas Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo veiksmingumas ir ekonomika apsaugoma nuo neteisėtos finansinės veiklos keliamų grėsmių. FŽP turima informacija, susijusi, pavyzdžiui, su įpareigotųjų subjektų pateiktų pranešimų apie įtartinus sandorius kokybe ir kiekybe, įpareigotųjų subjektų atsakymų į FŽP prašymus pateikti informaciją kokybe bei savalaikiškumu ir informacija apie pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo rūšis, tendencijas ir metodus, gali padėti priežiūros institucijoms nustatyti sritis, kuriose rizika yra didesnė arba kuriose reikalavimų laikymasis yra silpnas, ir taip jos gali gauti įžvalgų apie tai, ar reikia stiprinti konkrečių įpareigotųjų subjektų ar sektorių priežiūrą. Tuo tikslu FŽP turėtų arba savo iniciatyva, arba gavusios prašymą priežiūros institucijoms pateikti tam tikrų rūšių informaciją, kuri galėtų būti aktuali priežiūros tikslais;

(68) FŽP atlieka svarbų vaidmenį nustatant teroristų tinklų finansines operacijas, ypač tarpvalstybines, ir aiškinantis jų finansinius rėmėjus. Finansinės žvalgybos informacija galėtų būti itin svarbi atskleidžiant pagalbą teroristiniams nusikaltimams ir teroristinių organizacijų tinklus bei sistemas. Savo funkcijomis, kompetencija ir įgaliojimais FŽP tebėra labai skirtingi. Tačiau dabartiniai skirtumai neturėtų paveikti FŽP veiklos, ypač gebėjimo rengti prevencines analizes remiant visas už žvalgybinę, tiriamąją ir teisminę veiklą atsakingas institucijas bei tarptautinį bendradarbiavimą. FŽP vykdant savo funkcijas išryškėjo poreikis būtiniausius duomenis, prie kurių FŽP turėtų turėti greitą prieigą ir kuriais nekliudomi galėtų keistis su analogiškomis kitų valstybių narių institucijomis. Visais įtariamo pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo atvejais informacija turi būti teikiama tarp FŽP tiesiogiai ir greitai be nederamo delsimo. Todėl labai svarbu aiškiau apibrėžti FŽP įgaliojimus ir tarpusavio bendradarbiavimą, taip toliau stiprinant FŽP veiksmingumą ir efektyvumą;

(69) FŽP įgaliojimai apima teisę tiesiogiai arba netiesiogiai susipažinti su finansine, administracine ir teisėsaugos informacija, kurios jiems reikia kovos su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu tikslais. Kadangi tai, kokio pobūdžio informacija įeina į tas bendras kategorijas, neapibrėžta, FŽP suteikta prieiga prie labai įvairios informacijos rinkinių, o tai turi įtakos FŽP analitinėms funkcijoms ir pajėgumui veiksmingai bendradarbiauti su analogiškomis kitų valstybių narių institucijomis, be kita ko, atliekant bendras analizes. Todėl būtina apibrėžti, kokia būtiniausia finansinė, administracinė ir teisėsaugos informacija turėtų būti tiesiogiai ar netiesiogiai prieinama kiekvienam FŽP visoje Sąjungoje. FŽP taip pat gauna ir savo duomenų bazėse saugo informaciją, susijusią su sandoriais, apie kuriuos pranešama, kai viršijamos nustatytos ribinės vertės (ribinėmis vertėmis grindžiami pranešimai), arba turi prieigą prie jos. Tie pranešimai yra svarbus informacijos šaltinis ir FŽP jomis plačiai naudojasi atlikdami vidaus ir bendras analizes. Todėl ribinėmis vertėmis grindžiami pranešimai yra viena iš informacijos, kuria keičiamasi per sistemą „FIU.net“, rūšių. Tiesioginė prieiga yra svarbi FŽP veiklos veiksmingumo ir greito reagavimo sąlyga. Tuo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę FŽP suteikti tiesioginę prieigą prie platesnio informacijos rinkinio, nei reikalaujama pagal šią direktyvą. Tačiau šia direktyva nereikalaujama, kad valstybės narės sukurtų naujas duomenų bazes ar registrus tais atvejais, kai tam tikrų rūšių informacija, pavyzdžiui, informacija apie viešuosius pirkimus, yra saugoma įvairiose saugyklose ar archyvuose. Jei duomenų bazė ar registras nesukurti, valstybės narės turėtų imtis kitų būtinų priemonių užtikrinti, kad FŽP galėtų greitai gauti tą informaciją. Be to, FŽP turėtų turėti galimybę greitai iš bet kurio įpareigotojo subjekto gauti visą jų funkcijoms vykdyti reikalingą informaciją. FŽP taip pat turėtų turėti galimybę gauti tokią informaciją kito FŽP pateikto prašymo pagrindu ir keistis informacija su prašymą pateikusiu FŽP;

(70) prieiga turėtų būti laikoma tiesiogine ir neatidėliotina, kai informacija yra duomenų bazėje, registre arba elektroninėje duomenų paieškos sistemoje, kuriomis FŽP suteikiama galimybė ją gauti tiesiogiai per automatizuotą mechanizmą, nedalyvaujant tarpininkui. Kai informaciją saugo kitas subjektas ar institucija, tiesioginė prieiga reiškia, kad tos institucijos ar subjektai greitai perduoda informaciją FŽP, nekeisdami pateiktinų prašomų duomenų ar informacijos turinio. Informacija neturėtų būti filtruojama. Tačiau tam tikrais atvejais dėl informacijai taikomų konfidencialumo reikalavimų galėtų būti neįmanoma pateikti nefiltruotos informacijos. Taip yra, pavyzdžiui, tuo atveju, kai mokestinė informacija gali būti pateikiama FŽP tik gavus trečiosios valstybės mokesčių administratoriaus sutikimą, kai tiesioginė prieiga prie teisėsaugos informacijos galėtų kelti pavojų vykdomam tyrimui, taip pat kai tai susiję su keleivio duomenų įrašo duomenimis, renkamais pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/681 ([21]). Tokiais atvejais valstybės narės turėtų dėti visas pastangas, kad užtikrintų veiksmingą FŽP prieigą prie informacijos, be kita ko, suteikdamos FŽP galimybę turėti prieigą panašiomis sąlygomis, kokios siūlomos kitoms institucijoms nacionaliniu lygmeniu, kad palengvintų jų analitinę veiklą;

(71) didžiajai daugumai FŽP yra suteikti įgaliojimai imtis skubių veiksmų ir sustabdyti sandorį arba neleisti jo vykdyti, kad būtų atlikta to sandorio analizė, patvirtintas įtarimas ir analizės rezultatai išplatinti kompetentingoms institucijoms. Tačiau valstybėse narėse šiek tiek skiriasi įgaliojimų sustabdyti sandorį trukmė, o tai turi įtakos ne tik tarpvalstybinio pobūdžio veiklos, kuri vykdoma FŽP bendradarbiaujant tarpusavyje, atidėjimui, bet ir asmenų pagrindinėms teisėms. Be to, siekiant užtikrinti, kad FŽP būtų pajėgios greitai suvaržyti nusikalstamas lėšas ar turtą ir užkirsti kelią jų išnykimui, taip pat juos konfiskuoti, FŽP turėtų būti suteikti įgaliojimai sustabdyti naudojimąsi banko sąskaita arba mokėjimo sąskaita, kriptoturto sąskaita arba verslo santykius, kad būtų galima išanalizuoti per tą sąskaitą arba verslo santykius vykdomus sandorius, patvirtinti įtarimus ir išplatinti analizės rezultatus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Kadangi toks sustabdymas turėtų poveikį teisei į nuosavybę, FŽP turėtų turėti galimybę sandorius, naudojimąsi sąskaitomis ar verslo santykius ribotam laikotarpiui sustabdyti siekiant išsaugoti lėšas, atlikti reikiamas analizes ir išplatinti analizės rezultatus kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų priimti tinkamas priemones. Atsižvelgiant į didesnį poveikį atitinkamo asmens pagrindinėms teisėms, naudojimosi sąskaita arba verslo santykių sustabdymas turėtų būti skiriamas trumpesniam terminui – 5 darbo dienoms. Valstybės narės gali nustatyti ilgesnį sustabdymo laikotarpį, kai pagal nacionalinę teisę FŽP turi kompetenciją turto susigrąžinimo srityje ir vykdo nusikalstamu būdu įgyto turto atsekimo, areštavimo, įšaldymo ar konfiskavimo funkcijas. Tokiais atvejais turėtų būti užtikrinta atitinkamų asmenų pagrindinių teisių apsauga, o FŽP turėtų vykdyti savo funkcijas laikydamiesi tinkamų nacionalinių apsaugos priemonių. FŽP turėtų panaikinti sandorio, naudojimosi sąskaita ar verslo santykių

([21]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/681 dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais (OL L 119, 2016 5 4, p. 132).

sustabdymą, kai tik toks sustabdymas nebereikalingas. Kai nustatomas ilgesnis sustabdymo laikotarpis, atitinkami asmenys, kurių sandoriai, naudojimasis sąskaitomis ar verslo santykiai buvo sustabdyti, turėtų turėti galimybę apskųsti tokį sustabdymo nurodymą teisme;

(72) konkrečiomis aplinkybėmis FŽP turėtų turėti galimybę prašyti savo arba kito FŽP vardu, įpareigotojo subjekto nustatytą laikotarpį stebėti sandorius ar veiklą, vykdomus per banko sąskaitą ar mokėjimo sąskaitą arba kriptoturto sąskaitą arba kitų rūšių verslo santykius, susijusius su asmenimis, keliančiais reikšmingą pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo riziką. Atidesnė sąskaitos arba verslo santykių stebėsena gali suteikti FŽP papildomų įžvalgų apie sąskaitos turėtojo sandorių schemas, todėl gali būti laiku nustatyti neįprasti ar įtartini sandoriai ar veikla, dėl kurių FŽP galėtų imtis tolesnių veiksmų, įskaitant naudojimosi sąskaita arba verslo santykių sustabdymą, surinktos žvalgybos informacijos analizę ir jos rezultatų išplatinimą tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo institucijoms. FŽP taip pat turėtų turėti galimybę įspėti įpareigotuosius subjektus apie informaciją, kuri yra aktuali atliekant deramą klientų patikrinimą. Tokiais įspėjimais įpareigotiesiems subjektams gali būti padedama vykdyti informacija grindžiamas deramo klientų patikrinimo procedūras ir užtikrinti, kad jos atitiktų rizikas, atitinkamai atnaujinti savo rizikos vertinimo ir rizikos valdymo sistemas ir galėtų būti suteikiama papildomos informacijos, kurį lemtų poreikį atlikti sustiprintą deramą tam tikrų klientų arba sandorių, keliančių didesnę riziką, patikrinimą;

(73) siekdami didesnio skaidrumo ir atskaitomybės bei siekdami skleisti daugiau informacijos apie savo veiklą FŽP turėtų kasmet skelbti savo veiklos ataskaitas. Tose ataskaitose turėtų būti pateikiami bent statistiniai duomenys apie gautus pranešimus apie įtartinus sandorius ir tolesnius veiksmus, kurių imtasi, tai, kiek kartų informacija buvo išplatinta nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, ir apie tolesnius veiksmus, kurių imtasi reaguojant į tokią išplatintą informaciją, tai, kiek prašymų buvo pateikta kitiems FŽP ir kiek prašymų iš jų gauta, taip pat informacija apie nustatytas tendencijas ir tipologijas. Tos ataskaitos turėtų būti skelbiamos viešai, išskyrus jų dalis, kuriose pateikiama neskelbtina ir įslaptinta informacija;

(74) bent kartą per metus FŽP turėtų teikti įpareigotiesiems subjektams grįžtamąją informaciją apie pranešimų apie įtartinus sandorius kokybę, jų savalaikiškumą, įtarimų aprašymą ir bet kokius pateiktus papildomus dokumentus. Tokia grįžtamoji informacija gali būti teikiama atskiriems įpareigotiesiems subjektams arba įpareigotųjų subjektų grupėms ir ja turėtų būti siekiama toliau gerinti įpareigotųjų subjektų gebėjimą aptikti ir nustatyti įtartinus sandorius ir veiklą, gerinti pranešimų apie įtartinus sandorius kokybę, tobulinti bendrus pranešimų teikimo mechanizmus ir suteikti įpareigotiesiems subjektams svarbių įžvalgų apie tendencijas, tipologijas ir riziką, susijusius su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu. Nustatydami grįžtamosios informacijos rūšį ir teikimo dažnumą, FŽP turėtų, kiek įmanoma, atsižvelgti į sritis, kuriose galėtų reikėti tobulinti pranešimų teikimo veiklą. Siekdama remti nuoseklų FŽP požiūrį ir tinkamą grįžtamąją informaciją įpareigotiesiems subjektams, AMLA turėtų teikti FŽP rekomendacijas dėl geriausios praktikos ir grįžtamosios informacijos teikimo metodų. Jei tai nekeltų pavojaus analitiniam ar tiriamajam darbui, FŽP galėtų apsvarstyti galimybę teikti grįžtamąją informaciją apie pasinaudojimą pranešimais apie įtartinus sandorius arba tokių pranešimų apie įtartinus sandorius rezultatus, tuo tikslu teikdami atskirus pranešimus arba minėtą informaciją teikdami apibendrinta forma. FŽP taip pat turėtų bent kartą per metus teikti muitinėms grįžtamąją informaciją apie pranešimų apie tarpvalstybinį fizinį grynųjų pinigų judėjimą veiksmingumą ir tolesnius veiksmus į juos reaguojant;

(75) FŽP tikslas – rinkti ir analizuoti informaciją siekiant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos bei kovos su jais tikslais nustatyti ryšį tarp įtartinų sandorių arba veiklos, ir susijusios nusikalstamos veiklos, taip pat pateikti savo analizės rezultatus ir papildomą informaciją kompetentingoms institucijoms, kai yra pagrindo įtarimams dėl pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo. FŽP neturėtų susilaikyti nuo keitimosi informacija arba atsisakyti keistis informacija su kitu FŽP, savo iniciatyva arba gavęs prašymą, dėl tokių priežasčių kaip susijusio nusikaltimo nenurodymas, nacionalinės baudžiamosios teisės aktų ypatumai ir susijusių nusikaltimų apibrėžčių skirtumai ar nuorodos į konkrečius pirminius nusikaltimus nebuvimas. FŽP yra pranešę apie keitimosi informacija sunkumus, kylančius dėl to, kad skiriasi nacionalinėje teisėje įtvirtintos tam tikrų pirminių nusikaltimų, pavyzdžiui, mokestinių nusikaltimų, apibrėžtys, kurios nėra suderintos Sąjungos teise. Tokie skirtumai neturėtų tapti kliūtimi keistis informacija tarpusavyje, ją platinti kitoms kompetentingoms institucijoms ir ta informacija naudotis. FŽP turėtų greitai, konstruktyviai ir veiksmingai užtikrinti kiek įmanoma platesnį bendradarbiavimą tarptautiniu mastu su trečiųjų valstybių FŽP pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo klausimais, laikydamiesi duomenų perdavimui taikomų duomenų apsaugos taisyklių ir vadovaudamiesi FATF rekomendacijomis bei Egmonto grupės nustatytais informacijos keitimosi tarp finansinės žvalgybos padalinių principais. Tuo tikslu FŽP turėtų būti skatinami sudaryti dvišalius susitarimus ir susitarimo memorandumus su analogiškomis trečiųjų valstybių institucijomis, kartu atsižvelgiant į visas su pagrindinėmis teisėmis susijusias pareigas ir poreikį apsaugoti teisinę valstybę;

(76) FŽP gali nustatyti tam tikrus tolesnio informacijos, kurią jis teikia kitam FŽP, naudojimo suvaržymus ir apribojimus. Informaciją gaunantis FŽP turėtų naudoti informaciją tik tais tikslais, kuriais jos buvo prašoma arba kuriais ji buvo pateikta. Kad būtų veiksmingai vykdomos informacijos platinimo funkcijos, FŽP turėtų duoti savo išankstinį sutikimą kitam FŽP, kad informacija būtų perduodama kitoms kompetentingoms institucijoms, nepriklausomai nuo galimo pirminio nusikaltimo pobūdžio ir nuo to, ar keitimosi informacija metu buvo nustatytas pirminis nusikaltimas. Toks išankstinis sutikimas dėl tolesnio platinimo turėtų būti duodamas nedelsiant ir neturėtų būti atsisakoma jį duoti, išskyrus atvejus, kai jis nepatektų į kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų taikymo sritį arba neatitiktų pagrindinių nacionalinės teisės principų. FŽP turėtų pateikti paaiškinimą dėl bet kokio atsisakymo duoti sutikimą;

(77) bendradarbiaudami tarpusavyje ir keisdamiesi informacija FŽP turėtų naudotis saugiomis priemonėmis, įskaitant apsaugotus ryšio kanalus. Šiuo tikslu turėtų būti sukurta valstybių narių FŽP tarpusavio keitimosi informacija sistema (sistema „FIU.net“). Šią sistemą turėtų valdyti ir jos prieglobą turėtų teikti AMLA ir joje turėtų užtikrintas aukščiausio lygio saugumas ir visiškas informacijos, kuria keičiamasi, užšifravimas. FŽP turėtų naudotis sistema „FIU.net“ bendradarbiaudami ir keisdamiesi informacija vienas su kitu, taip pat, galėtų ja naudotis kai tai tikslinga ir yra priimtas AMLA sprendimas, keisdamiesi informacija su trečiųjų valstybių FŽP ir su kitomis institucijomis bei Sąjungos įstaigomis, organais ir agentūromis. FŽP turėtų išnaudoti visas sistemos „FIU.net“ funkcijas. Tos funkcijos turėtų leisti FŽP anoniminiu būdu sutikrinti savo duomenis su kitų FŽP duomenimis siekiant nustatyti FŽP dominančius kitose valstybėse narėse esančius subjektus, jų pajamas ir lėšas, kartu užtikrinant visišką asmens duomenų apsaugą. Siekiant nustatyti finansinės informacijos ir kriminalinės žvalgybos informacijos sąsajas, FŽP taip pat turėtų turėti galimybę naudotis sistemos „FIU.net“ funkcijomis, kad anoniminiu būdu sutikrintų savo duomenis su Sąjungos įstaigų, organų ir agentūrų turima informacija tiek, kiek toks sutikrinimas patenka į pastarųjų subjektų atitinkamų teisinių įgaliojimų sritį, ir visapusiškai laikantis taikytinų duomenų apsaugos taisyklių;

(78) svarbu, kad FŽP veiksmingai bendradarbiautų ir keistųsi informacija tarpusavyje. Tuo atžvilgiu AMLA turėtų teikti reikiamą pagalbą ne tik koordinuodama bendras tarpvalstybinių pranešimų apie įtartinus sandorius analizes, bet ir rengdama techninių įgyvendinimo ir reguliavimo standartų projektus, nustatančius kokiu formatu FŽP turi keistis informacija, pranešimų apie įtartiną sandorį teikimo šabloną ir aktualumo ir atrankos kriterijus, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant, ar pranešimas apie įtartiną sandorį yra susijęs su kita valstybe nare, taip pat gaires dėl veiklos ir strateginės analizės pobūdžio, ypatumų ir tikslų ir dėl procedūrų, kurios turi būti taikomos perduodant ir gaunant pranešimą apie įtartiną sandorį, kai jis susiję su kita valstybe nare, ir dėl tolesnių veiksmų, kurių turi būti imtasi. AMLA taip pat turėtų nustatyti tarpusavio vertinimo procesą, kad būtų padidintas FŽP veiklos nuoseklumas ir veiksmingumas ir sudarytos palankesnės sąlygos FŽP tarpusavyje keistis geriausios praktikos pavyzdžiais;

(79) FŽP yra atsakingi už pranešimų apie įtartinus sandorius ar veiklą gavimą iš jų valstybių narių teritorijoje įsisteigusių įpareigotųjų subjektų. Tačiau tam tikri pranešimai apie įtartinus sandorius arba veiklą, apie kuriuos pranešta FŽP, galėtų būti susiję su veikla, kurią įpareigotieji subjektai vykdo kitose valstybėse narėse, kuriose jie veikia neturėdami įsisteigimo vieneto. Tais atvejais svarbu, kad FŽP išplatintų tuos pranešimus savo analogiškai institucijai atitinkamoje valstybėje narėje, su kuria yra susijęs sandoris ar veikla, nenustatydami tų pranešimų naudojimo sąlygų. Sistema „FIU.net“ sudaro sąlygas platinti tokius tarpvalstybinius pranešimus. Siekiant sustiprinti tą funkciją, sistema modernizuojama, kad būtų galima greitai platinti tokius pranešimus ir padėti FŽP tarpusavyje keistis informacija dideliu mastu, taigi ir veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą;

(80) kad bendradarbiavimas būtų greitas, veiksmingas ir nuoseklus, būtina nustatyti FŽP tarpusavio keitimosi informacija terminus. Siekiant užtikrinti, kad informacija būtų dalijamasi veiksmingai per pagrįstą laiką arba kad būtų paisoma procesinių apribojimų, turėtų būti nustatyti terminai. Išimtiniais, pagrįstais ir skubiais atvejais, kai FŽP, į kurį kreipiamasi, turi tiesioginę prieigą prie duomenų bazių, kuriose yra prašoma suteikti informacija, turėtų būti numatyti trumpesni terminai. Tais atvejais, kai FŽP, į kurį kreipiamasi, informacijos per nustatytus terminus pateikti negali, jis turėtų apie tai informuoti prašantįjį FŽP;

(81) neteisėtų pinigų srautai kerta valstybių sienas ir gali paveikti įvairias valstybes nares. Tarpvalstybiniai su keliomis jurisdikcijomis susiję atvejai iškyla vis dažniau ir įgyja vis didesnės svarbos – tai vyksta ir dėl įpareigotųjų subjektų vykdomos tarpvalstybinės veiklos. Siekiant, kad su keliomis valstybėmis narėmis susiję atvejai būtų tvarkomi veiksmingai, FŽP turėtų turėti galimybę ne tik keistis informacija, padedančia nustatyti ir išanalizuoti įtartinus

sandorius ir veiklą, bet ir kartu vykdyti pačią analitinę veiklą. FŽP nurodė keletą svarbių problemų, kurios riboja FŽP galimybes atlikti bendrą analizę arba dėl kurių bendra analizė yra galima tam tikromis sąlygomis. Vykdydami bendrą įtartinų sandorių ir veiklos analizę FŽP galės išnaudoti galimą sąveiką, naudotis įvairių šaltinių informacija, susidaryti išsamų neįprastos veiklos vaizdą ir atlikti išsamesnę analizę. FŽP turėtų turėti galimybę atlikti bendrą įtartinų sandorių ir veiklos analizę ir, padedami AMLA, konkretiems tikslams tam tikram laikotarpiui sudaryti jungtines analizės grupes ir dalyvauti jų darbe. AMLA turėtų naudotis sistema „FIU.net“, kad ji galėtų siųsti, gauti bei sutikrinti informaciją ir teikti operatyvinę paramą FŽP atliekant bendrą tarpvalstybinių atvejų analizę;

(82) trečiųjų šalių, įskaitant Sąjungos įstaigas, organus ir agentūras, dalyvavimas galėtų būti labai svarbus siekiant sėkmingai vykdyti FŽP analizes, įskaitant bendras analizes. Todėl FŽP gali kviesti trečiąsias šalis dalyvauti bendroje analizėje, jei toks dalyvavimas patenka į tų trečiųjų šalių atitinkamų įgaliojimų sritį. Trečiųjų šalių dalyvavimas analitiniame procese galėtų padėti nustatyti finansinės žvalgybos ir kriminalinės informacijos bei žvalgybos informacijos sąsajas, praturtinti analizę ir nustatyti, ar yra požymių, kad buvo padaryta nusikalstama veika;

(83) veiksminga visų įpareigotųjų subjektų priežiūra yra labai svarbi siekiant apsaugoti Sąjungos finansų sistemos ir vidaus rinkos integralumą. Tuo tikslu valstybės narės turėtų vykdyti veiksmingą ir nešališką kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūrą ir nustatyti veiksmingo, laiku vykdomo ir tvaraus priežiūros institucijų bendradarbiavimo sąlygas;

(84) valstybės narės turėtų užtikrinti veiksmingą, nešališką ir rizikos vertinimų grindžiamą visų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, kurią, pageidautina, turėtų atlikti valdžios institucijos per atskirą ir nepriklausomą nacionalinę priežiūros instituciją. Tam, kad nacionalinės priežiūros institucijos galėtų vykdyti veiksmingą visų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, jos turėtų gebėti atlikti labai įvairias užduotis;

(85) Sąjunga kai kuriais atvejais nevykdė griežtos priežiūros, kaip įpareigotieji subjektai vykdo savo pareigas kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu atžvilgiu. Todėl būtina, kad nacionalinės priežiūros institucijos, taikydamos šia direktyva ir Reglamentu (ES) 2024/1620 sukurtą integruotą priežiūros mechanizmą, aiškiai suprastų atitinkamas savo teises ir pareigas;

(86) siekiant veiksmingiau ir reguliariau vertinti ir stebėti riziką, su kuria susiduria įpareigotieji subjektai, ir vidaus politiką, procedūras ir kontrolės priemones, kurias jie įdiegia siekdami valdyti ir sumažinti tą riziką, ir siekiant įgyvendinti tikslines finansines sankcijas, būtina aiškiau nurodyti, kad nacionalinės priežiūros institucijos ir turi teisę, ir privalo atlikti visus būtinus patikrinimus vietoje ir ne vietoje, teminius patikrinimus ir visus kitus prašymus ir vertinimus, jei mano, kad tai yra būtina. Be to, jos turėtų turėti galimybę nepagrįstai nedelsdamos reaguoti kilus bet kokiam įtarimui, kad nesilaikoma taikytinų reikalavimų, ir imtis tinkamų priežiūros priemonių siekiant išsiaiškinti įtarimus dėl reikalavimų nesilaikymo. Tai priežiūros institucijoms ne tik padės priimti sprendimus tais atvejais, kai konkreti sektoriui būdinga rizika yra aiški ir suprantama, bet ir suteiks joms reikiamų priemonių toliau platinti atitinkamą informaciją įpareigotiesiems subjektams ir juos informuoti, kad jie geriau suprastų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;

(87) informavimo veikla, įskaitant priežiūros institucijų vykdomą informacijos platinimą jų prižiūrimiems įpareigotiesiems subjektams, yra labai svarbi siekiant užtikrinti, kad privatusis sektorius tinkamai suprastų savo patiriamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos pobūdį ir lygį. Tai apima paskyrimų, kuriems taikomos tikslinės finansinės sankcijos ir JT finansines sankcijas, platinimą, kuris turėtų būti vykdomos iš karto po paskyrimo, kad sektorius galėtų vykdyti savo įsipareigojimus. Kadangi įpareigotiesiems subjektams įgyvendinant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimus tvarkomi asmens duomenys, svarbu, kad priežiūros institucijos būtų susipažinusios su gairėmis ir kitais leidiniais, kuriuos duomenų apsaugos institucijos skelbia nacionaliniu lygmeniu arba Sąjungos lygmeniu per Europos duomenų apsaugos valdybą, ir kad jos tą informaciją atitinkamai įtrauktų platindamos informaciją savo prižiūrimiems subjektams;

(88) priežiūros institucijos savo darbe turėtų laikytis rizikos vertinimu grindžiamo požiūrio, kuris turėtų suteikti joms galimybę sutelkti savo išteklius ten, kur rizika yra didžiausia, kartu užtikrinant, kad joks sektorius ar subjektas nebūtų prieinamas nusikalstamiems bandymams vykdyti pinigų plovimą ar teroristų finansavimą. Tuo tikslu priežiūros institucijos turėtų kasmet planuoti savo veiklą. Tai darydamos jos turėtų ne tik užtikrinti rizikos vertinimu grindžiamą jų prižiūrimų sektorių aprėptį, bet ir tai, kad jos galėtų greitai reaguoti į objektyvius ir reikšmingus požymius, kad įpareigotojo subjekto struktūroje esama pažeidimų, įskaitant visų pirma, kai jie atskleidžiami viešai, arba per pranešėjų pateiktą informaciją. Priežiūros institucijos taip pat turėtų užtikrinti savo įvykdytos priežiūros veiklos, pavyzdžiui, priežiūros kolegijų, kurias jos organizavo ir kuriose dalyvavo, priežiūros veiksmų, kurių imtasi

vietoje ir nuotoliniu būdu, skirtų piniginių sankcijų ar taikytų administracinių priemonių skaidrumą. AMLA turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį skatinant vienodą rizikos suvokimą, todėl jai turėtų būti pavesta parengti įpareigotiesiems subjektams būdingos ir likutinės rizikos profilio lyginamuosius rodiklius ir vertinimo bei klasifikavimo metodiką ir nustatyti, kokiu dažnumu toks rizikos profilis turėtų būti peržiūrimas;

(89) priežiūros institucijų FŽP atskleidžiami faktai, kurie gali būti susiję su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu, yra viena iš pagrindinių veiksmingos ir efektyvios pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos priežiūros priemonių, ir tai sudaro sąlygas priežiūros institucijoms šalinti įpareigotųjų subjektų pranešimo proceso trūkumus. Tuo tikslu priežiūros institucijos turėtų galėti pranešti FŽP apie įtarimus, kad įpareigotasis subjektas nepranešė, arba papildyti įpareigotojo subjekto pateiktus pranešimus informacija, kurią jos nustato vykdydamos savo priežiūros veiklą. Priežiūros institucijos taip pat turėtų turėti galimybę pranešti apie įtarimus dėl pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo, kuriuos vykdo įpareigotųjų subjektų darbuotojai arba lygiavertį statusą turintys asmenys, jų vadovybė arba tikrieji savininkai. Todėl būtina, kad valstybės narės įdiegtų sistemą, kuri užtikrintų, kad FŽP būtų tinkamai ir greitai informuojami. Pranešimas apie įtarimus finansinės žvalgybos padaliniui neturėtų būti suprantamas kaip valdžios institucijų pareigos pranešti atitinkamoms kompetentingoms institucijoms apie bet kokią nusikalstamą veiklą, kurią jos atskleidžia arba apie kurią sužino vykdydamos savo užduotis, pakeitimas. Vykdant priežiūros užduotis neturėtų būti renkama informacija, kuri yra advokato profesinė paslaptis, ir su ja neturėtų būti susipažįstama, išskyrus atvejus, kai taikomos Reglamente (ES) 2024/1624 nustatytos išimtys. Jei priežiūros institucijos susidurtų su tokia informacija arba ją gautų, jos neturėtų nei į ją atsižvelgti vykdydamos savo priežiūros veiklą, nei apie ją pranešti FŽP;

(90) kad visoje Sąjungoje būtų užtikrintas bendras požiūris į priežiūrą, labai svarbu, kad nacionalinės priežiūros institucijos bendradarbiautų. Tam, kad tas bendradarbiavimas būtų veiksmingas, turi būti išnaudotos visos galimybės ir jis neturi priklausyti nuo atitinkamo priežiūros institucijų pobūdžio ar statuso. Be tradicinio bendradarbiavimo, pavyzdžiui, galimybės vykdyti tyrimus prašančiosios priežiūros valdžios institucijos vardu, tikslinga suteikti įgaliojimus steigti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijas finansų sektoriuje, kurios prižiūrėtų įpareigotuosius subjektus, veikiančius keliose valstybėse narėse per įsisteigimo vienetus, ir įpareigotuosius subjektus, kurie priklauso tarpvalstybinei grupei. Trečiųjų valstybių finansų priežiūros institucijos gali būti kviečiamos į tas kolegijas tam tikromis sąlygomis, įskaitant konfidencialumo reikalavimus, lygiaverčius taikomiems Sąjungos finansų priežiūros institucijoms, ir Sąjungos teisės, susijusios su asmens duomenų tvarkymu ir perdavimu, laikymąsi. Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų vykdoma veikla turėtų būti proporcinga kredito įstaigai arba finansų įstaigai keliamos rizikos lygiui ir tarpvalstybinės veiklos mastui;

(91) Direktyvoje (ES) 2015/849 nustatytas bendras reikalavimas, kad buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijos turi bendradarbiauti. Vėliau tas reikalavimas buvo sugriežtintas siekiant užkirsti kelią tam, kad keitimasis informacija tarp priežiūros institucijų ir jų bendradarbiavimas nebūtų uždraustas arba nepagrįstai apribotas. Tačiau nesant aiškios teisinės sistemos, kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos buvo įsteigiamos remiantis teisiškai neprivalomomis gairėmis. Todėl, pripažįstant struktūruotos sąveikos tarp Sąjungos priežiūros institucijų būtinybę, reikia nustatyti aiškias kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu kolegijų veiklos organizavimo taisykles ir numatyti suderintą, teisiškai pagrįstą metodiką. Atsižvelgiant į koordinavimo ir priežiūros funkciją, kurią turi vykdyti AMLA, šiai institucijai turėtų būti pavesta rengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų apibrėžiamos bendros sąlygos, leidžiančios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijoms tinkamai veikti;

(92) ne finansų sektoriuje veikiantys įpareigotieji subjektai taip pat galėtų vykdyti veiklą tarpvalstybiniu mastu arba priklausyti tarpvalstybinę veiklą vykdančioms grupėms. Todėl tikslinga nustatyti taisykles, kuriomis būtų apibrėžtas tiek finansinę, tiek nefinansinę veiklą vykdančių grupių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų veikimas ir sudarytos sąlygos steigti priežiūros kolegijas ne finansų sektoriuje, atsižvelgiant į poreikį taikyti papildomas apsaugos priemones teisines paslaugas teikiančioms grupėms arba tarpvalstybiniams subjektams. Siekdama užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinę priežiūrą ne finansų sektoriuje, AMLA turėtų remti tokių kolegijų veikimą ir reguliariai teikti savo nuomonę dėl tų kolegijų veikimo šioje direktyvoje numatytos galimybes atveriančios sistemos įgyvendinimo metu;

(93) jei įpareigotasis subjektas valdo kitoje valstybėje narėje esančius įsisteigimo vienetus, be kita ko, pasitelkdamas atstovų tinklą, buveinės valstybės narės priežiūros institucija turėtų būti atsakinga už priežiūrą, kad įpareigotasis subjektas taikytų grupės lygmens kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir procedūras. Šią priežiūrą gali sudaryti apsilankymai kitoje valstybėje narėje esančiuose įsisteigimo vienetuose. Buveinės valstybės

narės priežiūros institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija ir informuoti ją visais klausimais, kurie galėtų daryti poveikį atliekant vertinimą, kaip įsisteigimo vienetas laikosi priimančiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių;

(94) jei įpareigotasis subjektas valdo kitoje valstybėje narėje esančius įsisteigimo vienetus, be kita ko, pasitelkdamas atstovų tinklą, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija turėtų išlikti atsakinga už užtikrinimą, kad įsisteigimo vienetas laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, įskaitant, kai tinkama, patikrinimų vietoje, stebėsenos nuotoliniu būdu vykdymą ir tinkamų bei proporcingų priemonių, kad pašalintų tų reikalavimų pažeidimus, vykdymą. Tas pats turėtų būti taikoma ir kitų rūšių įpareigotųjų subjektų, kurie veikia naudodamiesi laisve teikti paslaugas, infrastruktūrai, kai tos infrastruktūros pakanka, kad būtų reikalinga priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos priežiūra. Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su buveinės valstybės narės priežiūros institucija ir informuoti ją visais klausimais, kurie galėtų daryti poveikį jai atliekant vertinimą, kaip įpareigotasis subjektas taiko kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir procedūras, kad buveinės valstybės narės priežiūros institucija galėtų imtis priemonių nustatytam pažeidimui pašalinti. Tačiau, kai nustatomi šiurkštūs, pasikartojantys ar sistemingi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių pažeidimai, dėl kurių nedelsiant reikia taikyti taisomąsias priemones, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija turėtų turėti galimybę taikyti tinkamas ir proporcingas laikinas taisomąsias priemones, kurios panašiomis aplinkybėmis būtų taikomos jos kompetencijai priklausantiems įgaliotiesiems subjektams, kad būtų pašalinti tokie šiurkštūs, pasikartojantys ar sistemingi pažeidimai; kai tinkama, tai daroma naudojantis buveinės valstybės narės priežiūros institucijos pagalba ar su ja bendradarbiaujant;

(95) srityse, kurios nėra suderintos Sąjungos lygmeniu, valstybės narės gali priimti nacionalines priemones, net jei tomis priemonėmis ribojamos vidaus rinkos laisvės. Pavyzdžiui, priemonių, kurių imtasi siekiant reguliuoti lošimų paslaugų teikimą, atveju, ypač kai ta veikla vykdoma internetu, neturint jokios infrastruktūros valstybėje narėje. Tačiau, kad tokios priemonės būtų suderinamos su Sąjungos teise, jomis turi būti siekiama bendrojo intereso, jos turi būti nediskriminacinės ir tinkamos tam tikslui pasiekti ir neviršyti to, kas griežtai būtina jam pasiekti. Kai valstybės narės paslaugų, kurios reglamentuojamos pagal Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemą, teikimui taiko konkrečius leidimo reikalavimus, pavyzdžiui, licencijos gavimą, jos taip pat turėtų būti atsakingos už tų paslaugų priežiūrą. Reikalavimas prižiūrėti tas paslaugas neturi įtakos išvadoms, kurias Teisingumo Teismas galėtų padaryti dėl nacionalinių priemonių suderinamumo su Sąjungos teise;

(96) atsižvelgiant į kovos su pinigų plovimu silpnąsias vietas, susijusias su elektroninių pinigų išleidėjais, mokėjimo paslaugų teikėjais ir kriptoturto paslaugų teikėjais, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad tie paslaugų teikėjai, kurie jų teritorijoje įsteigti ne filialų forma arba pasitelkiant kitos rūšies infrastruktūrą ir kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą. Veikdamas skiriančiosios įstaigos vardu toks pagrindinis kontaktinis punktas turėtų užtikrinti, kad įsisteigimo vienetai laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių;

(97) siekiant užtikrinti geresnį pastangų koordinavimą ir veiksmingai prisidėti prie integruoto priežiūros mechanizmo poreikių tenkinimo, reikėtų aiškiau apibrėžti atitinkamas priežiūros institucijų pareigas, susijusias su įpareigotaisiais subjektais, veikiančiais kitose valstybėse narėse per padalinius ar infrastruktūros formas, kuriomis pateisinama priimančiosios valstybės narės vykdoma priežiūra, ir numatyti konkrečius ir proporcingus bendradarbiavimo mechanizmus;

(98) tarpvalstybinės grupės turi parengti plataus masto grupės lygmens politiką ir procedūras. Siekiant užtikrinti, kad tarpvalstybines operacijas papildytų tinkama priežiūra, būtina nustatyti išsamias priežiūros taisykles, kurios sudarytų sąlygas buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms kuo glaudžiau bendradarbiauti tarpusavyje, nepriklausomai nuo atitinkamo jų pobūdžio ar statuso, taip pat bendradarbiauti su AMLA, kad būtų galima įvertinti riziką ir stebėti pokyčius, galinčius daryti poveikį įvairiems subjektams, kurie priklauso kuriai nors grupei, koordinuoti priežiūros veiksmus ir spręsti ginčus. Atsižvelgiant į AMLA koordinuojamąjį vaidmenį, šiai institucijai turėtų būti pavesta parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų išsamiai nustatytos atitinkamos buveinės ir priimančiosios valstybės grupių priežiūros institucijų pareigos ir jų bendradarbiavimo sąlygos. Priežiūra, ar veiksmingai įgyvendinama įmonių grupių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politika, turėtų būti atliekama vadovaujantis konsoliduotos priežiūros principais ir metodais, išdėstytais atitinkamuose Sąjungos sektorių teisės aktuose;

(99) kadangi pasaulinės finansų sistemos tampa vis labiau integruotos, labai svarbu, kad priežiūros institucijos keistųsi informacija ir bendradarbiautų. Viena vertus, Sąjungos priežiūros institucijos, įskaitant AMLA, turėtų informuoti viena kitą apie atvejus, kai pagal trečiosios valstybės teisę neleidžiama įgyvendinti pagal Reglamentą (ES) 2024/1624 reikalaujamos politikos ir procedūrų. Kita vertus, valstybės narės turėtų galėti leisti priežiūros institucijoms sudaryti bendradarbiavimo susitarimus dėl bendradarbiavimo ir keitimosi konfidencialia informacija su analogiškomis

trečiųjų valstybių institucijomis, laikantis taikytinų asmens duomenų perdavimo taisyklių. Atsižvelgiant į savo priežiūros funkciją, AMLA turėtų teikti pagalbą, kurios galėtų prireikti siekiant įvertinti analogiškai trečiosios valstybės institucijai taikomų profesinės paslapties reikalavimų lygiavertiškumą;

(100) pagal Direktyvą (ES) 2015/849 valstybėms narėms leidžiama kai kurių įpareigotųjų subjektų priežiūrą pavesti savireguliavimo organams. Tačiau tokių savireguliavimo organų vykdomos priežiūros kokybė ir intensyvumas buvo nepakankami, o vieša priežiūra buvo nevykdoma arba beveik nevykdoma. Kai valstybė narė nusprendžia pavesti priežiūrą savireguliavimo organui, ji taip pat turėtų paskirti valdžios instituciją, kuri prižiūrėtų savireguliavimo organo veiklą ir taip būtų užtikrinama, kad tos veiklos vykdymas atitiktų šią direktyvą. Ta valdžios institucija turėtų būti viešojo administravimo subjektas ir turėtų vykdyti savo funkcijas nepatirdama nederamos įtakos. Funkcijos, kurias turi vykdyti savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija, nereiškia, kad institucija turėtų vykdyti įpareigotųjų subjektų priežiūros funkcijas ir priimti sprendimus atskirais savireguliavimo organo nagrinėjamais atvejais. Tačiau tai netrukdo valstybėms narėms skirti papildomų užduočių tai institucijai, jei jos mano, kad tai būtina šios direktyvos tikslams pasiekti. Tai darydamos valstybės narės turėtų užtikrinti, kad papildomos užduotys atitiktų pagrindines teises, visų pirma, kad tos užduotys netrukdytų naudotis teise į gynybą ir užtikrinti advokato ir kliento bendravimo konfidencialumą;

(101) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu svarba turėtų paskatinti valstybes nares nacionalinėje teisėje nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas pinigines sankcijas bei administracines priemones už Reglamento (ES) 2024/1624 nesilaikymą. Valstybės narės turėtų suteikti įgaliojimus nacionalinėms priežiūros institucijoms taikyti tokias administracines priemones įpareigotiesiems subjektams už padarytus pažeidimus padėčiai ištaisyti, o jei pažeidimas sudaro tam pakankamą pagrindą, – skirti pinigines sankcijas. Priklausomai nuo valstybėse narėse taikomų organizacinių sistemų, tokios priemonės ir sankcijos taip pat galėtų būti pritaikytos bendradarbiaujant priežiūros institucijoms ir kitoms institucijoms – priežiūros institucijoms perduodant įgaliojimus kitoms institucijoms arba priežiūros institucijoms kreipiantis į teismines institucijas. Piniginės sankcijos ir administracinės priemonės turėtų būti pakankamai įvairios, kad valstybės narės ir priežiūros institucijos galėtų atsižvelgti į įpareigotųjų subjektų skirtumus, visų pirma kredito įstaigų bei finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų skirtumus, susijusius su jų dydžiu, ypatybėmis ir veiklos pobūdžiu;

(102) šiuo metu valstybės narės už pagrindinių prevencinių nuostatų pažeidimus taiko įvairias pinigines sankcijas ir administracines priemones ir laikosi nevienodos kovos su pinigų plovimu reikalavimų pažeidimų tyrimo ir sankcijų už pažeidimus skyrimo metodikos. Be to, priežiūros institucijos taip pat nevienodai aiškina, kas turėtų būti laikoma šiurkščiu pažeidimu, ir kaip atskirti, kada turėtų būti skiriama piniginė sankcija. Tokie skirtumai kenkia pastangoms kovoti su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, o Sąjungos atsakas yra nenuoseklus. Todėl reikėtų nustatyti bendrus kriterijus, pagal kuriuos būtų pasirenkamas tinkamiausias priežiūros institucijų atsakas į pažeidimus, taip pat reikėtų numatyti įvairias administracines priemones, kurias priežiūros institucijos, kad būtų pašalinti pažeidimai, galėtų taikyti kartu su piniginėmis sankcijomis arba, kai pažeidimai nėra pakankamai šiurkštūs, kad už juos būtų baudžiama pinigine sankcija, – tik jas. Siekiant paskatinti įpareigotuosius subjektus laikytis Reglamento (ES) 2024/1624 nuostatų, būtina stiprinti piniginių sankcijų atgrasomąjį pobūdį. Todėl maksimalios baudos, kurią galima skirti už šiurkščius Reglamento (ES) 2024/1624 pažeidimus, minimalų dydį reikėtų padidinti. Perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad piniginių sankcijų skyrimas bei administracinių priemonių taikymo atvejai ir baudžiamųjų sankcijų pagal nacionalinę teisę skyrimas nepažeistų principo *ne bis in idem*;

(103) įpareigotųjų subjektų, kurie yra juridiniai asmenys, atveju kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai pažeidžiami fizinių asmenų, kurie turi įgaliojimus vadovauti jų veiklai, be kita ko, per atstovus, platintojus arba kitus įpareigotojo subjekto vardu veikiančius asmenis, veiksmais arba jų atsakomybe vykdomais veiksmais. Siekiant užtikrinti, kad priežiūros veiksmai reaguojant į tokius pažeidimus būtų veiksmingi, įpareigotasis subjektas taip pat turėtų būti laikomas atsakingu už tų fizinių asmenų veiksmus, atliktus tyčia ar dėl aplaidumo. Nedarant poveikio juridinių asmenų atsakomybei baudžiamajame procese, bet koks ketinimas gauti naudos įpareigotajam subjektui iš pažeidimų rodo platesnio masto įpareigotojo subjekto vidaus politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių, skirtų pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevencijai, trūkumus. Tokie trūkumai kenkia įpareigotojo subjekto, kaip prieigos prie Sąjungos finansų sistemos valdytojo, vaidmeniui. Todėl bet koks ketinimas gauti naudos iš kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimo pažeidimo turėtų būti vertinamas kaip sunkinanti aplinkybė;

(104) valstybės narės taiko skirtingas piniginių sankcijų skyrimo, administracinių priemonių taikymo ir periodinių baudų skyrimo sistemas. Be to, tam tikros administracinės priemonės, kurias priežiūros institucijos yra įgaliotos taikyti, tokios kaip licencijos panaikinimas arba jos galiojimo sustabdymas, priklauso nuo to, kaip tas priemones vykdo kitos institucijos. Siekiant atsižvelgti į tokias įvairias situacijas, tikslinga suteikti lankstumo, kiek tai susiję su būdais, kuriais priežiūros institucijos turi skirti pinigines sankcijas, taikyti taisomąsias priemones ir skirti periodines baudas. Nepriklausomai nuo pasirinkto būdo, valstybės narės ir susijusios institucijos privalo užtikrinti, kad įgyvendintais mechanizmais būtų pasiektas numatytas rezultatas, t. y. vėl būtų laikomasi reikalavimų, ir būtų nustatomos veiksmingos, atgrasomos ir proporcingos piniginės sankcijos;

(105) siekiant užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų ir veiksmingai mažintų jiems kylančią pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo riziką, priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę taikyti administracines priemones ne tik nustatytiems pažeidimams pašalinti, bet ir tais atvejais, kai jos nustato, kad dėl vidaus politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių trūkumų galėtų būti pažeisti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, arba kai ta politika, procedūros ir kontrolės priemonės yra nepakankamos rizikai sumažinti. Taikomų administracinių priemonių taikymo sritis ir įpareigotiesiems subjektams nustatytas prašomų veiksmų įgyvendinimo laikas priklauso nuo konkrečių nustatytų pažeidimų ar trūkumų. Jei nustatoma keletas pažeidimų ar trūkumų, kiekvienai skirtai atskirai administracinei priemonei įgyvendinti galėtų būti taikomi skirtingi terminai. Atsižvelgiant į baudžiamąjį ir šviečiamąjį leidinių tikslą, turėtų būti skelbiami tik sprendimai taikyti administracines priemones, susijusias su kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų pažeidimais, bet ne administracinės priemonės, taikomos tokio pažeidimo prevencijai;

(106) siekiant užtikrinti tinkamo ir nuoseklaus lygio apsaugą nuo pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo visoje vidaus rinkoje, labai svarbu, kad įpareigotieji subjektai laiku įvykdytų jiems taikomas administracines priemones. Jei įpareigotieji subjektai per nustatytą terminą neįvykdo administracinių priemonių, būtina, kad priežiūros institucijos galėtų daryti didesnį spaudimą įpareigotajam subjektui, kad jis nedelsiant vėl pradėtų jas vykdyti. Tuo tikslu priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę skirti periodines baudas nuo nustatyto termino, iki kurio turėtų būti pradėta vėl vykdyti minėtas priemones, be kita ko, atgaline data, kai sprendimas dėl periodinės baudos skyrimo priimamas vėlesniame etape. Apskaičiuodamos periodinių baudų sumas, priežiūros institucijos turėtų atsižvelgti į bendrą įpareigotojo subjekto apyvartą ir pažeidimo arba trūkumo, kuriam taikoma priežiūros priemonė, rūšį ir rimtumą, kad būtų užtikrintas baudos veiksmingumas ir proporcingumas. Atsižvelgiant į tikslą daryti spaudimą įpareigotajam subjektui įvykdyti administracinę priemonę, periodinės baudos turėtų būti ribotos trukmės ir taikomos ne ilgiau kaip 6 mėnesius. Nors priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę pratęsti periodinių baudų skyrimą dar vienam ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, reikėtų apsvarstyti alternatyvias priemones, kuriomis būtų reaguojama į ilgalaikį nevykdymo atvejį, atsižvelgiant į įvairias administracines priemones, kurias gali taikyti priežiūros institucijos;

(107) kai pagal valstybės narės teisinę sistemą neleidžiama administracine tvarka skirti šioje direktyvoje numatytų piniginių sankcijų, taisyklės dėl piniginių sankcijų gali būti taikomos taip, kad sankciją inicijuotų priežiūros institucija, o ją skirtų teisminės institucijos. Todėl būtina, kad tos valstybės narės užtikrintų, kad taisyklių ir piniginių sankcijų taikymo poveikis būtų toks pat, kaip ir priežiūros institucijų skiriamų piniginių sankcijų. Skirdamos tokias pinigines sankcijas, teisminės institucijos turėtų atsižvelgti į sankciją inicijuojančios priežiūros institucijos rekomendaciją. Skiriamos piniginės sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;

(108) įpareigotieji subjektai gali naudotis laisve teikti paslaugas bei steigtis visoje vidaus rinkoje, kad galėtų siūlyti savo produktus ir paslaugas visoje Sąjungoje. Kad priežiūros sistema būtų veiksminga, priežiūros institucijos turi žinoti apie įpareigotųjų subjektų atitikties kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklėms trūkumus. Todėl svarbu, kad priežiūros institucijos galėtų viena kitai pranešti apie įpareigotiesiems subjektams skirtas pinigines sankcijas ir taikomas administracines priemones, jeigu tokia informacija kitoms priežiūros institucijoms būtų aktuali;

(109) skelbimas apie piniginę sankciją arba administracinę priemonę už Reglamento (ES) 2024/1624 pažeidimą gali daryti didelį atgrasomąjį poveikį, kad toks pažeidimas nepasikartotų. Tokiu būdu ir kiti subjektai yra informuojami apie pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su įpareigotuoju subjektu, kuriam taikomos sankcijos, prieš jiems užmezgant verslo santykius, o kitų valstybių narių priežiūros institucijoms padedama valdyti su įpareigotuoju subjektu susijusią riziką, kai šis subjektas vykdo tarpvalstybinę veiklą jų valstybėje narėje. Dėl tų priežasčių turėtų būti patvirtintas reikalavimas skelbti sprendimus dėl piniginių sankcijų, dėl kurių nėra skundo, ir jis turėtų būti išplėstas, kad apimtų tam tikrų administracinių priemonių, taikomų siekiant pašalinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų pažeidimus, paskelbimą ir periodines baudas. Tačiau visais atvejais toks skelbimas turėtų būti proporcingas ir, priimdamos sprendimą dėl paskelbimo apie piniginę sankciją ar administracinę

priemonę, priežiūros institucijos turėtų atsižvelgti į pažeidimo rimtumą ir atgrasomąjį poveikį, kuris yra tikėtinas po to tokio paskelbimo. Tuo tikslu valstybės narės galėtų nuspręsti atidėti administracinių priemonių, dėl kurių pateiktas skundas, paskelbimą, kai tos priemonės taikomos siekiant pašalinti nešiurkštų, nepasikartojantį ar nesistemingą pažeidimą;

(110) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1937 ([22]) taikoma pranešimui apie Direktyvos (ES) 2015/849, susijusios su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, pažeidimus ir asmenų, pranešančių apie tokius pažeidimus, apsaugai, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2019/1937 priedo II dalyje. Kadangi šia direktyva panaikinama Direktyva (ES) 2015/849, Direktyvos (ES) 2019/1937 II priede pateikta nuoroda į Direktyvą (ES) 2015/849 turėtų būti suprantama kaip nuoroda į šią direktyvą. Taip pat būtina išlaikyti pritaikytas pranešimo apie kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų pažeidimus taisykles, kuriomis papildoma Direktyva (ES) 2019/1937, visų pirma kiek tai susiję su reikalavimais įpareigotiesiems subjektams sukurti vidaus pranešimų teikimo kanalus ir institucijų, kompetentingų priimti pranešimus apie taisyklių, susijusių su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija ir kova su jais, pažeidimus ir imtis tolesnių su jais susijusių veiksmų, nurodymu;

(111) labai svarbu Sąjungos lygmeniu turėti naują visapusiškai integruotą ir nuoseklia kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką, kurioje būtų nustatytos Sąjungos ir nacionalinių kompetentingų institucijų funkcijos, siekiant užtikrinti sklandų ir nuolatinį bendradarbiavimą. Tuo atžvilgiu visų nacionalinių ir Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucijų bendradarbiavimas yra itin svarbus, jį reikėtų aiškiau apibrėžti ir stiprinti. Valstybės narės ir toliau privalo numatyti būtinas taisykles, pagal kurias būtų užtikrinama, kad nacionaliniu lygmeniu politikos formuotojai, FŽP, priežiūros institucijos, įskaitant AMLA, ir kitos kompetentingos institucijos, dalyvaujančios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veikloje, taip pat mokesčių ir teisėsaugos institucijos, veikdamos pagal šią direktyvą, turėtų veiksmingus mechanizmus, suteikiančius joms galimybes bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus, be kita ko, ribojant kompetentingų institucijų galimybes atsisakyti bendradarbiauti ir keistis informacija kitos kompetentingos institucijos prašymu. Nepriklausomai nuo įdiegtų mechanizmų, toks nacionalinis bendradarbiavimas turėtų padėti sukurti veiksmingą pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevencijos ir kovos su jais sistemą, taip pat užkirsti kelią tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimui ir išvengimui;

(112) siekiant palengvinti ir skatinti veiksmingą bendradarbiavimą, ypač keitimąsi informacija, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų Komisijai ir AMLA savo kompetentingų institucijų sąrašą ir atitinkamus kontaktinius duomenis;

(113) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką gali aptikti visos kredito įstaigas prižiūrinčios priežiūros institucijos. Prudencinio pobūdžio informacija apie kredito įstaigas ir finansų įstaigas, pavyzdžiui, informacija apie direktorių ir akcininkų tinkamumą ir kompetenciją, vidaus kontrolės mechanizmus, valdymą arba atitiktį ir rizikos valdymą dažnai būna būtina tam, kad būtų galima vykdyti tinkamą tų įstaigų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūrą. Informacija apie kovą su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taip pat yra svarbi atliekant tokių įstaigų prudencinę priežiūrą. Todėl reikalavimas bendradarbiauti ir keistis informacija su kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros institucijomis bei FŽP turėtų būti taikomas ir visoms kompetentingoms institucijoms, kurios yra atsakingos už tokių įpareigotųjų asmenų priežiūrą pagal kitus Sąjungos teisės aktus, pavyzdžiui, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2013/36/ES ([23]), 2014/49/ES ([24]), 2014/59/ES ([25]) bei 2014/92/ES ([26]) ir Direktyvą (ES) 2015/2366. Kad tas bendradarbiavimas vyktų veiksmingai, valstybės narės turėtų kasmet informuoti AMLA apie vykdytą pasikeitimą;

([22]) 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1937 dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos (OL L 305, 2019 11 26, p. 17).

([23]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

([24]) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

([25]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiama Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

([26]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).

(114) bendradarbiavimas su kitomis institucijomis, kompetentingomis vykdyti kredito įstaigų priežiūrą pagal direktyvas 2014/92/ES ir (ES) 2015/2366, gali padėti sumažinti nenumatytas kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimų pasekmes. Kredito įstaigos galėtų nuspręsti nutraukti arba apriboti verslo santykius su klientais ar tam tikrų kategorijų klientais, ir taip rizikos išvengti, o ne ją valdyti. Tokia rizikos mažinimo praktika galėtų susilpninti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemą ir sumažinti galimybes aptikti įtartinus sandorius, nes ji skatina atitinkamus klientus savo finansinėms reikmėms naudotis mažesnio saugumo arba nereguliuojamais mokėjimo kanalais. Be to, jeigu tokia rizikos mažinimo praktika plačiai paplistų bankų sektoriuje, galėtų pasireikšti tam tikrų kategorijų mokėjimo subjektų ar vartotojų finansinė atskirtis. Finansų priežiūros institucijos turi geriausias galimybes nustatyti atvejus, kai kredito įstaiga atsisako užmegzti verslo santykius, nors galbūt pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 2014/92/ES arba Direktyva (ES) 2015/2366, privalo juos užmegzti, ir taip elgiasi be pagrindo, kuris būtų patvirtintas dokumentuotu deramu klientų patikrinimu. Tokiais atvejais arba kai verslo santykiai nutraukiami dėl rizikos mažinimo praktikos, finansų priežiūros institucijos turėtų perspėti institucijas, atsakingas už tai, kad finansų įstaiga laikytųsi Direktyvos 2014/92/ES arba Direktyvos (ES) 2015/2366 reikalavimų;

(115) siekiant suderinti pagal šią direktyvą siekiamą tikslą užkirsti kelią pinigų plovimui ir pagal direktyvas 2014/49/ES ir 2014/59/ES siekiamą tikslą apsaugoti finansinį stabilumą bei indėlininkus, būtina, kad finansų priežiūros institucijos ir institucijos, atsakingos už kredito įstaigų ir investicinių įmonių krizių valdymą, visų pirma indėlių garantijų sistemoje paskirtos valdžios institucijos ir pertvarkymo institucijos, bendradarbiautų. Finansų priežiūros institucijos turėtų informuoti pagal tas direktyvas paskirtas valdžios institucijas ir pertvarkymo institucijas apie bet kokį atvejį, kai jos nustato didesnę įstaigos žlugimo arba indėlio negrąžinamumo tikimybę dėl kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežasčių. Finansų priežiūros institucijos taip pat turėtų informuoti tas institucijas apie visus sandorius, sąskaitas ar verslo santykius, kuriuos FŽP sustabdė, kad paskirtoms valdžios institucijoms ir pertvarkymo institucijoms būtų sudarytos sąlygos atlikti užduotis tais atvejais, kai padidėja įstaigos žlugimo arba indėlių negrąžinamumo rizika, neatsižvelgiant į tos padidėjusios rizikos priežastį;

(116) siekdama palengvinti tokį su kredito įstaigomis ir finansų įstaigomis susijusį bendradarbiavimą AMLA, konsultuodamasi su Europos bankininkystės institucija, turėtų paskelbti gaires, kuriose būtų išdėstytos pagrindinės tokio bendradarbiavimo sąlygos, įskaitant tai, kaip turėtų būti keičiamasi informacija;

(117) bendradarbiavimo mechanizmai taip pat turėtų būti taikomi institucijoms, atsakingoms už auditorių priežiūrą ir kontrolę, nes toks bendradarbiavimas gali padidinti Sąjungos kovos su pinigų plovimu sistemos veiksmingumą;

(118) įgyvendinant šią direktyvą itin svarbu, kad valstybių narių kompetentingos institucijos keistųsi informacija tarpusavyje ir viena kitai teiktų pagalbą. Todėl valstybės narės neturėtų drausti tokio keitimosi informacija ir pagalbos arba nustatyti nepagrįstai ar nederamai ribojančių sąlygų;

(119) priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę bendradarbiauti ir keistis konfidencialia informacija, nepriklausomai nuo atitinkamo jų pobūdžio ar statuso. Tuo tikslu jos turėtų turėti pakankamą teisinį pagrindą keistis konfidencialia informacija ir bendradarbiauti. Teisinis netikrumas, kurio galėtų atsirasti dėl aiškių nuostatų šioje srityje nebuvimo, neturėtų tapti netyčine kliūtimi, trukdančia keistis informacija ir bendradarbiauti su kitomis institucijomis, atsakingomis už įpareigotųjų subjektų priežiūrą ar kontrolę pagal kitus Sąjungos teisės aktus. Aiškesnė teisinė sistema yra svarbi dar ir dėl to, kad prudencinę priežiūrą tam tikrais atvejais patikėta vykdyti ne kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros institucijoms, pavyzdžiui, Europos Centriniam Bankui (ECB);

(120) priežiūros institucijų turima informacija galėtų būti labai svarbi kitų kompetentingų institucijų veiklai vykdyti. Siekdamos užtikrinti Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumą, valstybės narės turėtų leisti priežiūros institucijoms ir kitoms kompetentingoms institucijoms keistis informacija tarpusavyje. Konfidencialios informacijos, kuria keičiamasi, naudojimui turėtų būti taikomos griežtos taisyklės;

(121) Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumas priklauso nuo įvairių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo. Kad bendradarbiauti būtų lengviau, AMLA turėtų būti pavesta, koordinuojant savo darbą su ECB, Europos priežiūros institucijomis, Europolu, Eurojustu ir Europos prokuratūra, parengti visų kompetentingų institucijų bendradarbiavimo gaires. Tokiose gairėse taip pat turėtų būti aprašyta, kaip už įpareigotųjų subjektų priežiūrą ar kontrolę pagal kitus Sąjungos teisės aktus atsakingos kompetentingos institucijos, vykdydamos savo pareigas turėtų atsižvelgti į susirūpinimą dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo;

(122) asmens duomenys šios direktyvos tikslais tvarkomi vadovaujantis Reglamentu (ES) 2016/679. Šios direktyvos tikslais Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms tvarkant asmens duomenis taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 ([27]). Valstybės narės pripažįsta, kad kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu yra svarbus viešojo intereso pagrindas. Tačiau kompetentingos institucijos, atsakingos už pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą už juos, arba kompetentingos institucijos, vykdančios nusikalstamu būdu įgyto turto paieškos, areštavimo, įšaldymo ir konfiskavimo funkcijas, turėtų laikytis asmens duomenų, kurie yra tvarkomi policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos taisyklių, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/680 ([28]);

(123) itin svarbu, kad šios direktyvos suderinimas su peržiūrėtomis FATF rekomendacijomis būtų vykdomas visapusiškai laikantis Sąjungos teisės, visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos duomenų apsaugos teisę, įskaitant duomenų perdavimo taisykles, taip pat pagrindinių teisių, įtvirtintų Chartijoje, apsaugą. Tam tikri šios direktyvos įgyvendinimo aspektai yra susiję su duomenų rinkimu, analize, saugojimu ir dalijimusi jais Sąjungos viduje ir su trečiosiomis valstybėmis. Toks asmens duomenų tvarkymas, visapusiškai gerbiant pagrindines teises, turėtų būti leidžiamas tik šioje direktyvoje nustatytais tikslais ir vykdant pagal šią direktyvą reikalaujamą veiklą, pavyzdžiui, kompetentingoms institucijoms tarpusavyje keičiantis informacija;

(124) šios direktyvos tikslais tvarkomiems asmens duomenims galioja duomenų subjekto teisės susipažinti su duomenimis. Tačiau duomenų subjekto prieiga prie bet kokios informacijos, susijusios su pranešimu apie įtartiną sandorį, labai sumažintų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumą. Todėl galėtų būti pagrindo taikyti Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnyje ir, kai aktualu, Reglamento (EB) 2018/1725 25 straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus. Duomenų subjektas turi teisę prašyti, kad Reglamento (ES) 2016/679 51 straipsnyje nurodyta priežiūros institucija arba, kai taikytina, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas patikrintų duomenų tvarkymo teisėtumą, taip pat turi teisę imtis teisminių teisių gynimo priemonių, nurodytų to reglamento 79 straipsnyje. Reglamento (ES) 2016/679 51 straipsnyje nurodyta priežiūros institucija taip pat gali veikti *ex officio* pagrindu. Nedarant poveikio teisės susipažinti su duomenimis apribojimams, priežiūros institucija turėtų turėti galimybę pranešti duomenų subjektui, kad ji atliko visus būtinus patikrinimus, ir informuoti jį apie rezultatus, susijusius su atitinkamo duomenų tvarkymo teisėtumu;

(125) siekdama užtikrinti, kad AMLA steigimo laikotarpiu FŽP nuolat keistųsi informacija tarpusavyje, Komisija turėtų ir toliau laikinai teikti sistemos „FIU.net“ prieglobą. Siekdama užtikrinti visapusišką FŽP dalyvavimą naudojant sistemą, Komisija turėtų reguliariai keistis informacija su ES finansinės žvalgybos padalinių platforma (toliau – ES FŽP platforma) – neoficialia nuo 2006 m. veikiančia iš FŽP atstovų sudaryta grupe, kurios paskirtis yra palengvinti FŽP bendradarbiavimą ir keitimąsi nuomonėmis su bendradarbiavimu susijusiais klausimais;

(126) techniniais reguliavimo standartais turėtų būti užtikrintas nuoseklus suderinimas visoje Sąjungoje. Labai specializuotos kompetencijos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje turinčiai AMLA tikslinga pavesti rengti ir Komisijai teikti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo standartų projektus;

(127) siekiant užtikrinti, kad FŽP ir priežiūros institucijos laikytųsi vienodos metodikos, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, apibrėžiančius rodiklius, pagal kuriuos klasifikuojami atvejų, kai centriniams registrams nepateikiama pakankama, tiksli ir atnaujinta informacija, rimtumo lygiai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([29]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

([27]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

([28]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

([29]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(128) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti AMLA parengtus techninius reguliavimo standartus, kuriuose apibrėžiami aktualumo ir atrankos kriterijai, taikomi nustatant, ar pranešimas apie įtartiną sandorį yra susijęs su kita valstybe nare; kuriuose nustatomi lyginamieji standartai ir metodika, pagal kuriuos vertinamas ir klasifikuojamas įpareigotiesiems subjektams būdingos ir likutinės rizikos profilis ir nustatomas rizikos profilio peržiūrų dažnumas; kuriais nustatomi kriterijai, apibrėžiantys aplinkybes, kuriomis skiriamas tam tikrų paslaugų teikėjų pagrindinis kontaktinis punktas ir pagrindinio kontaktinio punkto funkcijas; kuriais nustatomos buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijų pareigos ir jų tarpusavio bendradarbiavimo sąlygos; kuriais nustatomos bendros kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų veiklos sąlygos finansų sektoriuje, rašytinio susitarimo, kurį turi pasirašyti finansų priežiūros institucijos, šablonas, visos papildomos priemonės, kurias turi įgyvendinti kolegijos, kai grupės apima įpareigotuosius subjektus ne finansų sektoriuje ir trečiųjų valstybių finansų priežiūros institucijų dalyvavimo sąlygos; kuriais apibrėžiamos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų veiklos ne finansų sektoriuje bendrosios sąlygos, rašytinio susitarimo, kurį turi pasirašyti ne finansų priežiūros institucijos, šablonas, trečiųjų valstybių ne finansų priežiūros institucijų dalyvavimo sąlygos ir bet kokia papildoma priemonė, kurią turi įgyvendinti kolegijos, kai grupės apima kredito įstaigas arba finansų įstaigas; kuriais apibrėžiami rodikliai, pagal kuriuos būtų klasifikuojamas šios direktyvos pažeidimų sunkumo lygis, ir kriterijai, į kuriuos turi būti atsižvelgta nustatant piniginių sankcijų lygį arba administracinių priemonių taikymą, ir periodinių baudų skyrimo metodika. Komisija tuos techninius reguliavimo standartus turėtų patvirtinti priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 49 straipsnį;

(129) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad ji nustatytų statistinių duomenų rinkimo metodiką; nustatytų informacijos apie tikruosius savininkus teikimo centriniam registrui formatą; nustatytų technines specifikacijas ir procedūras, būtinas, kad centriniai registrai galėtų suteikti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus remiantis teisėtu interesu; nustatytų informacijos pateikimo centralizuotiems automatizuotiems mechanizmams formatą; nustatytų valstybių narių centralizuotų automatizuotų mechanizmų prijungimo prie BARIS technines specifikacijas ir procedūras; nustatytų techninės specifikacijas ir procedūras, būtinas valstybių narių centrinių registrų sujungimui; ir nustatytų technines specifikacijas ir procedūras, būtinas valstybių narių centralizuotų automatizuotų mechanizmų sujungimui. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([30]);

(130) Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad ji priimtų AMLA parengtus techninius įgyvendinimo standartus, kuriuose būtų nurodyta, kokiu formatu valstybių narių FŽP keičiasi informacija ir kuriuose būtų nurodytas Sąjungos priežiūros institucijų ir jų analogiškų trečiosios valstybės institucijų bendradarbiavimo susitarimų šablonas. Komisija tuos techninius reguliavimo standartus turėtų patvirtinti priimdama įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 53 straipsnį;

(131) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje, – visų pirma, teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, teisės į asmens duomenų apsaugą ir laisvės užsiimti verslu;

(132) moterų ir vyrų lygybė ir įvairovė yra pagrindinės Sąjungos vertybės, kurias ji įsipareigojo skatinti vykdydama visus Sąjungos veiksmus. Nors tose srityse padaryta pažanga, reikia dėti daugiau pastangų, kad priimant sprendimus tiek Sąjungos, tiek nacionaliniu lygmeniu būtų užtikrintas subalansuotas lyčių atstovavimas. Nedarant poveikio tam, kad pirmiausia taikomi nuopelnais grindžiami kriterijai, skirdamos savo nacionalinių priežiūros valdžios institucijų ir FŽP vadovus, valstybės narės turėtų siekti užtikrinti lyčių pusiausvyrą, įvairovę ir įtrauktį ir, kiek įmanoma, atsižvelgti į jų sankirtas. Valstybės narės turėtų stengtis užtikrinti subalansuotą ir įtraukų lyčių atstovavimą, be kita ko, atrinkdamos savo atstovus į AMLA bendrąsias valdybas;

(133) rengdama ataskaitą, kurioje įvertinamas šios direktyvos įgyvendinimas, Komisija turėtų deramai išnagrinėti, ar yra gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje;

([30]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(134) Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-37/20 ir C-601/20 *WM, Sovim SA / Luxembourg Business Registers* ([31]) panaikino dalinį Direktyvos (ES) 2015/849 30 straipsnio 5 dalies keitimą, atliktą Direktyva (ES) 2018/843, kiek juo valstybių narių reikalauta, kad informaciją apie jų teritorijoje įsteigtų bendrovių ir kitų teisės subjektų tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti bet kuris plačiosios visuomenės atstovas. Siekiant teisinio aiškumo, svarbu tą nuostatą pakeisti, paaiškinant, kad tik asmenys ar organizacijos turintys teisėtą interesą galėtų gauti tokią informaciją. Ta pati sąlyga turėtų būti taikoma prieigai prie informacijos apie tiesioginių patikos fondų ar panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus. Todėl Direktyva (ES) 2015/849 turėtų būti iš dalies pakeista. To sprendimo poveikis viršija Direktyvos (ES) 2015/849 30 straipsnio 5 dalies ribas ir jis yra panašus nuostatų, kuriomis reglamentuojama prieiga prie juridinių struktūrų informacijos apie tikruosius savininkus, atžvilgiu. Todėl, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos sistemoje būtų užtikrinta tinkama pusiausvyra tarp pagrindinių teisių apsaugos ir teisėto bendrojo intereso tikslo, pavyzdžiui, Sąjungos finansų sistemos apsaugos nuo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo, tikslinga iš dalies pakeisti Direktyvos (ES) 2015/849 31 straipsnio 4 dalį. Valstybėms narėms turėtų būti suteikti vieneri metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, kad priimtų įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus tiems pakeitimams perkelti į nacionalinę teisę. Atsižvelgiant į tai, kad svarbu užtikrinti proporcingą Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemą, valstybės narės turėtų dėti visas pastangas, kad tie pakeitimai būtų perkelti į nacionalinę teisę kuo greičiau, iki to termino pabaigos;

(135) atsižvelgiant į poreikį skubiai įgyvendinti suderintą požiūrį į prieigą prie centrinių registrų remiantis teisėto intereso įrodymu, atitinkamas nuostatas valstybės narės į nacionalinę teisę turėtų perkelti ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. Tačiau, kadangi per pradinį naujos prieigos, pagrįstos teisėto intereso pagrindo nurodymu, tvarkos taikymo laikotarpį už centrinius registrus atsakingi subjektai greičiausiai gaus ypač daug prašymų, prieigos suteikimo terminai neturėtų būti taikomi pirmuosius 4 naujosios tvarkos taikymo mėnesius. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. valstybės narės turėtų sukurti bendrus prieigos punktus, skirtus prieigai prie nekilnojamojo turto registruose saugomos informacijos. Iki tos datos taip pat turėtų būti sujungti centralizuoti automatizuoti mechanizmai, pagal kuriuos galima nustatyti banko ar mokėjimo sąskaitų, vertybinių popierių sąskaitų, kriptoturto sąskaitų ir sąskaitų ir banko seifų turėtojus;

(136) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. sukurti koordinuojamą ir darnų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos mechanizmą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(137) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ([32]) valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(138) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis 2021 m. rugsėjo 22 d. pateikė nuomonę ([33]),

(139) todėl Direktyva (ES) 2015/849 turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

([31]) 2022 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-37/20 ir C-601/20 *WM, Sovim SA prieš Luxembourg Business Registers*, ECLI:EU:C:2022:912.
([32]) OL C 369, 2011 12 17, p. 14.
([33]) OL C 524, 2021 12 29, p. 10.

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Dalykas, taikymo sritis ir terminų apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl:

a) priemonių, taikomų sektoriams, kuriuose kyla pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmė nacionaliniu lygmeniu;

b) reikalavimų, susijusių su įpareigotųjų subjektų vyresniosios vadovybės ir tikrųjų savininkų registracija, nustatymu ir patikrinimais;

c) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos nustatymo Sąjungos ir valstybių narių lygmeniu;

d) tikrųjų savininkų ir banko sąskaitų registrų sukūrimo ir prieigos prie jų ir prieigos prie informacijos apie nekilnojamąjį turtą;

e) finansinės žvalgybos padalinių (FŽP) pareigų ir užduočių;

f) įpareigotųjų subjektų priežiūrą vykdančių įstaigų pareigų ir užduočių;

g) kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimo ir jų bendradarbiavimo su institucijomis, kurioms taikomi kiti Sąjungos teisės aktai.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Reglamento (ES) 2024/1624 2 straipsnio 1 dalyje.

Taip pat vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1) finansų priežiūros institucija – už kredito įstaigas ir finansų įstaigas atsakinga priežiūros institucija;

2) ne finansų priežiūros institucija – už ne finansų sektorių atsakinga priežiūros institucija;

3) ne finansų sektorius – Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnyje 3 punkte išvardyti įpareigotieji subjektai;

4) įpareigotasis subjektas – Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnyje nurodytas fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma išimtis pagal to reglamento 4, 5, 6 arba 7 straipsnį;

5) buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje yra įpareigotojo subjekto registruota buveinė, arba, jei įpareigotasis subjektas neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;

6) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje įpareigotasis subjektas turi įsisteigimo vienetą, pavyzdžiui, patronuojamąją įmonę arba filialą, arba kurioje, naudodamasis laisve teikti paslaugas, įpareigotasis subjektas veikia per infrastruktūrą;

7) muitinė – muitinė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ([34]) 5 straipsnio 1 punkte, ir kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1672 ([35]) 2 straipsnio 1 dalies g punkte;

8) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegija – nuolatinė bendradarbiavimo ir dalijimosi informacija struktūra, skirta grupės ar subjekto, kuris veikia priimančioje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, priežiūrai;

9) nacionalinės priemonės projektas – akto, neatsižvelgiant į jo formą, kuris, kai jis bus priimtas, turės teisinę galią, tekstas parengiamajame etape, kuriame dar galima daryti esminių pakeitimų;

10) vertybinių popierių sąskaita – vertybinių popierių sąskaita, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 ([36]) 2 straipsnio 1 dalies 28 punkte;

11) vertybiniai popieriai – finansinės priemonės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES ([37]) 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte;

2 SKIRSNIS

Nacionalinės priemonės sektoriuose, kuriuose kyla pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmė

3 straipsnis

Sektorių, kuriuose kyla grėsmė, nustatymas nacionaliniu lygmeniu

1. Jei valstybė narė nustato, kad, be įpareigotųjų subjektų, pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika kyla ir kitų sektorių subjektams, ji gali nuspręsti tiems papildomiems subjektams taikyti visą Reglamentą (ES) 2024/1624 ar jo dalį.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės praneša Komisijai apie savo ketinimą taikyti visą Reglamentą (ES) 2024/1624 ar jo dalį kitų sektorių subjektams. Kartu su tokiais pranešimais jos pateikia:

a) tokį ketinimą pagrindžiantį pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos paaiškinimą;

b) įvertinimą dėl tokio reikalavimų taikymo poveikio paslaugų teikimui vidaus rinkoje;

c) Reglamento (ES) 2024/1624 reikalavimus, kuriuos valstybė narė ketina taikyti tiems subjektams;

d) nacionalinių priemonių projektų tekstą, taip pat bet kokį jo atnaujinimą, kai valstybė narė iš esmės pakeitė tų priemonių, apie kurias pranešta, taikymo sritį, turinį arba įgyvendinimą.

3. Valstybės narės atideda nacionalinių priemonių priėmimą 6 mėnesiams nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo dienos.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas atidėjimas netaikomas tais atvejais, kai nacionaline priemone siekiama kovoti su didele esama pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsme. Tuo atveju kartu su 2 dalyje nurodytu pranešimu taip pat pateikiamas pagrindimas, kodėl valstybė narė neatidės nacionalinės priemonės priėmimo.

4. Iki 3 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos Komisija, pasikonsultavusi su Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija, įsteigta Reglamentu (ES) 2024/1620 (toliau – AMLA), pateikia išsamią nuomonę dėl to, ar numatyta priemonė:

([34]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

([35]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1672 dėl į Sąjungą įvežamų arba iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolės, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 (OL L 284, 2018 11 12, p. 6)

([36]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

([37]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

a) yra tinkama reaguoti į nustatytą riziką, visų pirma atsižvelgiant į tai, ar valstybės narės nurodyta rizika yra susijusi su vidaus rinka;

b) gali sudaryti kliūčių laisvam paslaugų ar kapitalo judėjimui arba paslaugų teikėjų įsisteigimo laisvei vidaus rinkoje, kurios būtų neproporcingos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai, kurią siekiama sumažinti šia priemone.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje išsamioje nuomonėje taip pat nurodoma, ar Komisija ketina siūlyti imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu.

5. Jei Komisija nemano, kad tikslinga siūlyti imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu, atitinkama valstybė narė per 2 mėnesius nuo 4 dalyje nurodytos išsamios nuomonės gavimo praneša Komisijai apie veiksmus, kurių ji siūlo imtis. Komisija pateikia pastabas dėl valstybės narės pasiūlytų veiksmų.

6. Jei Komisija, vadovaudamasi antros pastraipos 4 dalimi, nurodo ketinanti siūlyti imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu, atitinkama valstybė narė susilaiko nuo 2 dalies d punkte nurodytų nacionalinių priemonių priėmimo, nebent tomis nacionalinėmis priemonėmis siekiama kovoti su didele esama pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsme.

7. Jeigu 2024 m. liepos 9 d. valstybės narės jau taikė nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva (ES) 2015/849, kitiems nei įpareigotieji subjektai sektoriams, jos gali tiems sektoriams taikyti visą Reglamentą (ES) 2024/1624 arba jo dalį.

Ne vėliau kaip 2028 m. sausio 10 d. valstybės narės praneša Komisijai apie nacionaliniu lygmeniu pagal šios dalies pirmą pastraipą nustatytus sektorius, kuriems taikomi Reglamento (ES) 2024/1624 reikalavimai, kartu pateikdamos paaiškinimą, kaip tuose sektoriuose kyla pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika. Per 6 mėnesius nuo tokio pranešimo Komisija, pasikonsultavusi su AMLA, pateikia išsamią nuomonę pagal 4 dalį. Jei Komisija nemano, kad tikslinga siūlyti imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu, taikoma 5 dalis.

8. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d., o vėliau – kiekvienais metais Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia suvestinį sektorių, kuriems valstybės narės nusprendė taikyti visą Reglamentą (ES) 2024/1624 ar jo dalį, sąrašą.

4 straipsnis

Su tam tikrais paslaugų teikėjais susiję reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad valiutos keityklos, čekių gryninimo įstaigos ir patikos arba bendrovių paslaugų teikėjai būtų licencijuojami arba registruojami.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visi lošimų paslaugų teikėjai būtų reguliuojami.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kitiems įpareigotiesiems subjektams nei nurodytieji 1 ir 2 dalyse būtų taikomi minimalūs registracijos reikalavimai, kurie įgalina priežiūros institucija juos nustatyti.

Pirma pastraipa netaikoma tais atvejais, kai kitiems įpareigotiesiems subjektams nei nurodytieji 1 ir 2 dalyse, taikomi licencijavimo ar registracijos reikalavimai pagal kitus Sąjungos teisės aktus arba nacionalines taisykles, kuriomis reglamentuojama galimybė verstis profesija arba kuriomis jai taikomi licencijavimo ar registracijos reikalavimai, kurie įgalina priežiūros institucijas juos nustatyti.

5 straipsnis

Reikalavimai, susiję su teisių gyventi šalyje suteikimu mainais už investicijas

1. Valstybė narė, pagal kurios nacionalinę teisę teisės gyventi šalyje gali būti suteikiamos mainais už bet kokios rūšies investicijas, pavyzdžiui, kapitalo pervedimus, turto pirkimą ar nuomą, investicijas į vyriausybės obligacijas, investicijas į korporacinius subjektus, dovanojamą turtą ar paramą veiklai, kuria prisidedama prie viešųjų gėrių, ir įnašus į valstybės biudžetą, įdiegia bent šias priemones susijusiai pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo rizikai mažinti:

a) rizikos valdymo procesą, įskaitant rizikos nustatymą, klasifikavimą ir mažinimą koordinuojant paskirtai institucijai;

b) priemones, kuriomis siekiama mažinti pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo riziką, susijusią su asmenimis, prašančiais suteikti teises gyventi šalyje mainais už investicijas, įskaitant:

i) paskirtos institucijos atliekamą prašančiojo asmens profilio tikrinimą, įskaitant informacijos apie prašančiojo asmens lėšų šaltinį ir turto šaltinį gavimą;

ii) informacijos apie prašančiuosius asmenis tikrinimą lyginant su Reglamento (ES) 2024/1624 2 straipsnio 1 dalies 44 punkto a ir c papunkčiuose nurodytų kompetentingų institucijų turima informacija, laikantis taikytinos nacionalinės baudžiamojo proceso teisės, ir asmenų bei subjektų, kuriems taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, sąrašais;

iii) periodines vidutinės ir didelės rizikos prašančiųjų asmenų peržiūras.

2. Valstybės narės užtikrina rizikos valdymo proceso įgyvendinimo stebėseną, be kita ko, kasmet jį vertindamos.

3. Valstybės narės priima ir įgyvendina šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones atsižvelgdamos į riziką, nustatytą atliekant rizikos vertinimą pagal 8 straipsnį.

4. Valstybės narės paskelbia metinę ataskaitą apie pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo riziką, susijusią su teisių gyventi šalyje suteikimu mainais už investicijas. Tos ataskaitos turi būti viešai prieinamos ir jose pateikiama ši informacija:

a) gautų prašymų skaičius ir prašančiųjų asmenų kilmės šalys;

b) išduotų ar atmestų leidimų gyventi skaičius ir tokių atmetimų priežastys;

c) bet kokie nustatyti pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo rizikos, susijusios su teisių gyventi šalyje suteikimu mainais už investicijas, pokyčiai.

5. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. valstybės narės praneša Komisijai apie pagal šio straipsnio 1 dalį priimtas priemones. Tame pranešime pateikiamas tų priemonių pagrindimas, pagrįstas atitinkamu valstybių narių pagal 8 straipsnį atliktu rizikos vertinimu.

6. Priemones, apie kurias valstybės narės pranešė pagal 5 dalį, Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7. Ne vėliau kaip 2030 m. liepos 10 d. Komisija paskelbia ataskaitą, kurioje įvertina priemones, apie kurias pranešta pagal 5 dalį, siekiant sumažinti pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo riziką, ir prireikus pateikia rekomendacijas.

6 straipsnis

Tam tikrų įpareigotųjų subjektų vyresniosios vadovybės ir tikrųjų savininkų patikrinimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad priežiūros institucijos patikrintų, ar 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų įpareigotųjų subjektų, įskaitant finansų mišrią veiklą vykdančias kontroliuojančiąsias įmones, vyresnioji vadovybė ir tikrieji tokių subjektų savininkai yra nepriekaištingos reputacijos ir veikia sąžiningai, ir yra moralūs. Tokių subjektų vyresnioji vadovybė taip pat turi turėti žinių ir ekspertinių žinių, reikalingų jų funkcijoms atlikti.

2. Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 dalies a, b, d, e, f ir h–o punktuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos imtųsi būtinų priemonių, kad asmenys, nuteisti už pinigų plovimą, jo atitinkamus pirminius nusikaltimus arba teroristų finansavimą, arba su jais susiję asmenys negalėtų gauti profesinės akreditacijos, eiti vyresniosios vadovybės pareigų tų įpareigotųjų subjektų struktūroje arba būti jų tikraisiais savininkais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, atsižvelgdamos į rizikos lygį, tikrintų, ar ir toliau laikomasi 1 ir 2 dalių reikalavimų. Visų pirma, jos tikrina, ar 1 dalyje nurodytų įpareigotųjų subjektų vyresnioji vadovybė yra nepriekaištingos reputacijos, veikia sąžiningai ir yra morali ir ar ji turi žinių ir ekspertinių žinių, reikalingų jos funkcijoms atlikti tais atvejais, kai yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad įpareigotajame subjekte vykdomas arba buvo vykdomas pinigų plovimas ar teroristų finansavimas arba yra (buvo) bandoma jį vykdyti, arba yra padidėjusi rizika, kad jis bus vykdomas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad bet kuris asmuo, nuteistas už pinigų plovimą, jo atitinkamus pirminius nusikaltimus arba teroristų finansavimą, būtų pašalintas iš 1 ir 2 dalyse nurodytų įpareigotųjų subjektų vyresniosios vadovybės pareigų. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus pašalinti 1 dalyje nurodytų įpareigotųjų subjektų vyresniąją vadovybę, kuri, kaip manoma, nėra nepriekaištingos reputacijos, neveikia sąžiningai ir nėra moralūs ar neturi žinių ir ekspertinių žinių, reikalingų jų funkcijoms atlikti, arba laikinai juos nušalinti nuo pareigų.

5. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus asmenis, nuteistus už pinigų plovimą, jo atitinkamus pirminius nusikaltimus ar teroristų finansavimą, kurie yra 1 ir 2 dalyse nurodytų įpareigotųjų subjektų tikrieji savininkai, atsieti nuo įpareigotųjų subjektų, be kita ko, suteikdamos priežiūros institucijoms įgaliojimus reikalauti, kad tie tikrieji savininkai parduotų savo valdomą dalį įpareigotuosiuose subjektuose.

6. Šio straipsnio tikslais valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos arba bet kuri kita institucija, kompetentinga nacionaliniu lygmeniu vertinti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems asmenims taikomus reikalavimus, pagal savo nacionalinę teisę patikrintų centrinę kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu duomenų bazę pagal Reglamento (ES) 2024/1620 11 straipsnį ir tai, ar vertinamam asmeniui yra buvęs skirtas atitinkamas apkaltinamasis nuosprendis. Tais tikslais informacija keičiamasi pagal nacionalinėje teisėje įgyvendintą Pamatinį sprendimą 2009/315/TVR ir Sprendimą 2009/316/TVR.

7. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijų pagal šį straipsnį priimtiems sprendimams būtų taikomos veiksmingos teisių gynimo procedūros, įskaitant teismines teisių gynimo priemones.

8. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. AMLA paskelbia gaires dėl:

a) nepriekaištingos reputacijos, sąžiningumo ir moralumo, kaip nurodyta 1 dalyje, vertinimo kriterijų;

b) žinių ir ekspertinių žinių, kaip nurodyta 1 dalyje, vertinimo kriterijų;

c) priežiūros institucijų atliekamo nuoseklaus joms pagal šį straipsnį suteiktų įgaliojimų įgyvendinimo.

Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytas gaires AMLA atsižvelgia į kiekvieno sektoriaus, kuriame veikia įpareigotieji subjektai, ypatumus.

9. Valstybės narės taiko šį straipsnį Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto n ir o papunkčiuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams nuo 2029 m. liepos 10 d.

3 SKIRSNIS

Rizikos vertinimai

7 straipsnis

Rizikos vertinimas Sąjungos lygmeniu

1. Komisija atlieka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos ir tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo rizikos, darančios įtaką vidaus rinkai ir susijusios su tarpvalstybine veikla, įvertinimą.

2. Komisija ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. parengia ataskaitą, kurioje nustatoma, analizuojama ir įvertinama ta rizika Sąjungos lygmeniu. Komisija vėliau tą ataskaitą atnaujina kas 4 metus. Jei tikslinga, Komisija gali dažniau atnaujinti ataskaitos dalis.

Kai Komisija, atnaujindama ataskaitą, nustato naują riziką, ji gali rekomenduoti valstybėms narėms apsvarstyti galimybę atnaujinti savo nacionalinius rizikos vertinimus arba atlikti sektorių rizikos vertinimus pagal 8 straipsnį, siekiant įvertinti tą riziką.

Pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaita skelbiama viešai, išskyrus tas dalis, kuriose yra įslaptintos informacijos.

3. 1 dalyje nurodyta ataskaita apima bent šiuos aspektus:

a) vidaus rinkos sritis ir sektorius, kuriuose kyla pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika;

b) su kiekviena sritimi ir sektoriumi susijusios rizikos pobūdį ir lygį;

c) labiausiai paplitusias priemones, naudojamas neteisėtoms pajamoms plauti, įskaitant, jei įmanoma, tas, kurios visų pirma naudojamos sandoriuose tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių, neatsižvelgiant į trečiosios valstybės nustatymą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 III skyriaus 2 skirsnį;

d) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, susijusios su juridiniais asmenimis ir juridinėmis struktūromis, įskaitant riziką, kylančią dėl užsienio juridinių asmenų ir užsienio juridinių struktūrų, vertinimą;

e) riziką, kad nebus įgyvendintos tikslinės finansinės sankcijos ar jų bus išvengta.

4. Komisija teikia rekomendacijas valstybėms narėms dėl tinkamų reagavimo į nustatytą riziką priemonių. Jei valstybės narės savo nacionalinėse kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimuose nusprendžia nesilaikyti kurių nors rekomendacijų, jos apie tai praneša Komisijai ir pateikia jai išsamų pagrindimą, nurodydamos tokio sprendimo priežastis.

5. Ne vėliau kaip 2030 m. liepos 10 d., o vėliau – kas dvejus metus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 55 straipsnį AMLA pateikia Komisijai skirtą nuomonę dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, darančios įtaką Sąjungai. AMLA gali nuomones teikti arba savo ankstesnes nuomones atnaujinti dažniau, jei mano, kad tai tikslinga. AMLA pateiktos nuomonės skelbiamos viešai, išskyrus tas dalis, kuriose yra įslaptintos informacijos.

6. Komisija, atlikdama 1 dalyje nurodytą įvertinimą, organizuoja veiklą Sąjungos lygmeniu, atsižvelgia į 5 dalyje nurodytas nuomones ir į tą veiklą įtraukia valstybių narių ekspertus kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, nacionalinių priežiūros valdžios institucijų ir FŽP atstovus, AMLA ir kitas Sąjungos lygmens įstaigas, taip pat, kai tikslinga, kitus suinteresuotuosius subjektus.

7. Per dvejus metus nuo 2 dalyje nurodytos ataskaitos priėmimo, o vėliau – kas 4 metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie veiksmus, kurių buvo imtasi remiantis tos ataskaitos išvadomis.

8 straipsnis

Nacionalinis rizikos vertinimas

1. Kiekviena valstybė narė atlieka nacionalinį rizikos vertinimą, kad nustatytų, įvertintų, suprastų ir sumažintų jai kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, taip pat tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo riziką. Ji nuolat atnaujina rizikos vertinimą ir jį peržiūri ne rečiau kaip kas 4 metus.

Jei valstybės narės mano, kad to reikia dėl rizikos situacijos, jos gali dažniau peržiūrėti nacionalinį rizikos vertinimą arba atlikti *ad hoc* sektorinius rizikos vertinimus.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją arba įsteigia mechanizmą, siekiant koordinuoti nacionalinius atsakomuosius veiksmus į 1 dalyje nurodytą riziką. Apie tą instituciją pranešama arba to mechanizmo aprašymas pateikiamas Komisijai. Paskirtų institucijų sąrašą arba nustatytą mechanizmą Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Atlikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytus nacionalinius rizikos vertinimus, valstybės narės atsižvelgia į 7 straipsnio 2 dalyje nurodytą ataskaitą, įskaitant aprėptus sektorius ir produktus ir tos ataskaitos išvadas.

4. Valstybės narės atlieka nacionalinį rizikos vertinimą, siekdamos:

a) tobulinti savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimus, visų pirma nustatydamos sritis, kuriose įpareigotieji subjektai turi taikyti griežtesnes priemones, laikydamiesi rizikos vertinimu grindžiamo požiūrio, ir, kai tikslinga, patikslindamos, kokių priemonių imtis;

b) kai tikslinga, nustatyti, kuriuose sektoriuose arba srityse pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika yra mažesnė ar didesnė;

c) įvertinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su kiekvienos rūšies juridiniais asmenimis, įsisteigusiais jų teritorijoje, ir kiekvienos rūšies juridinėmis struktūromis, kurias reglamentuoja nacionalinė teisė arba kurios yra

administruojamos jų teritorijoje, arba kurių patikėtiniai arba lygiavertį statusą panašiose juridinėse struktūrose turintys asmenys gyvena jų teritorijoje, ir suprasti, kokia rizika kyla dėl užsienio juridinių asmenų ir užsienio juridinių struktūrų;

d) priimti sprendimus dėl išteklių paskirstymo ir prioritetų nustatymo kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, taip pat tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimu ir išvengimu;

e) užtikrinti, kad kiekvienam sektoriui arba sričiai būtų parengtos tinkamos taisyklės, atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;

f) nedelsiant suteikti reikiamos informacijos kompetentingoms institucijoms ir įpareigotiesiems subjektams, kad jiems būtų lengviau atlikti savo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimus, taip pat įvertinti tikslinių finansinių sankcijų, nurodytų Reglamento (ES) 2024/1624 10 straipsnyje, neįgyvendinimo ir vengimo riziką.

Nacionaliniame rizikos vertinime valstybės narės aprašo savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo institucinę struktūrą ir bendras procedūras, įskaitant FŽP, mokesčių administratorius ir prokurorus, bendradarbiavimo su analogiškomis institucijomis Sąjungoje ar trečiosiose valstybėse mechanizmus, taip pat tam skirtus žmogiškuosius ir finansinius išteklius, jei yra tokios informacijos.

5. Valstybės narės užtikrina tinkamą kompetentingų institucijų ir atitinkamų suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą atliekant nacionalinį rizikos vertinimą.

6. Valstybės narės pateikia Komisijai, AMLA ir kitoms valstybėms narėms savo nacionalinių rizikos vertinimų rezultatus, įskaitant atnaujinimus ir peržiūras. Kai tikslinga, valstybė narė gali pateikti atitinkamą papildomą informaciją valstybei narei, atliekančiai nacionalinį rizikos vertinimą. Vertinimo išvadų santrauka skelbiama viešai. Toje santraukoje nepateikiama įslaptinta informacija. Bet kokiame pagal šią dalį paskelbtame dokumente negali būti informacijos, kurios pagrindu būtų galima nustatyti fizinio asmens tapatybę ar įvardinti juridinį asmenį.

9 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės kaupia išsamius statistinius duomenis, susijusius su jų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų veiksmingumu, kad būtų galima peržiūrėti tų sistemų veiksmingumą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima:

a) skirtingų sektorių, patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, dydį ir svarbą rodančius duomenis, įskaitant kiekvieno sektoriaus fizinių ir juridinių asmenų skaičių bei reikšmę ekonomikai;

b) duomenis, kuriais įvertinami nacionalinio kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo pranešimų, tyrimų ir teisminiai etapai, įskaitant pranešimų FŽP apie įtartinus sandorius skaičių, priemones, kurių imtasi atsižvelgiant į tuos pranešimus, informaciją apie tarpvalstybinius fizinius grynųjų pinigų pervežimus, pateiktą FŽP pagal Reglamento (ES) 2018/1672 9 straipsnį, ir apie priemones, kurių imtasi atsižvelgiant į pateiktą informaciją, taip pat per metus ištirtų atvejų skaičių, baudžiamojon atsakomybėn patrauktų asmenų skaičių, už pinigų plovimo ar teroristų finansavimo nusikaltimus nuteistų asmenų skaičių, pirminių nusikaltimų, nustatytų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1673 ([38]) 2 straipsnį, rūšis, jei tokia informacija prieinama, ir įšaldyto, areštuoto ar konfiskuoto turto vertę eurais;

c) pranešimų apie įtartinus sandorius, dėl kurių informacija išplatinta kitoms kompetentingoms institucijoms, skaičių ir procentinę dalį ir, jei tokių gauta, pranešimų, dėl kurių atliekamas tolesnis tyrimas, skaičių ir procentinę dalį, taip pat FŽP pagal 27 straipsnį parengtą metinę ataskaitą;

([38]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1673 dėl kovos su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 284, 2018 11 12, p. 22).

d) duomenis apie tai, kiek tarpvalstybinių prašymų pateikti informaciją FŽP buvo pateikta, gauta, atmesta ir iš dalies arba visiškai patenkinta, suskirstytus pagal valstybę partnerę;

e) iš analogiškų institucijų už Sąjungos ribų gautų arba joms pateiktų savitarpio teisinės pagalbos arba kitų tarptautinių prašymų pateikti informaciją apie tikruosius savininkus ir banko sąskaitos informaciją, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2024/1624 IV skyriuje ir šios direktyvos II skyriaus 1 ir 2 skirsniuose, skaičių, išskaidytą pagal kompetentingas institucijas ir valstybes partneres;

f) priežiūros institucijoms skirtus žmogiškuosius išteklius, taip pat FŽP skirtus žmogiškuosius išteklius 19 straipsnyje nurodytoms užduotims atlikti;

g) priežiūros veiksmų vietoje ir nuotolinių priežiūros veiksmų skaičių, atliekant priežiūros veiksmus nustatytų pažeidimų skaičių ir priežiūros valdžios institucijų arba savireguliavimo organų pagal IV skyriaus 4 skirsnį paskirtas pinigines sankcijas ir periodines baudas arba administracines priemones;

h) nustatytų pažeidimų, susijusių su Reglamento (ES) 2024/1624 IV skyriuje nustatytomis pareigomis, skaičių ir pobūdį, dėl tų pažeidimų taikytas pinigines sankcijas arba administracines priemones, neatitikimų, apie kuriuos pranešta šios direktyvos 10 straipsnyje nurodytam centriniam registrui, skaičių, taip pat už centrinį registrą atsakingo subjekto arba jo vardu pagal šios direktyvos 10 straipsnio 11 dalį atliktų patikrinimų skaičių;

i) toliau nurodytą informaciją apie 12 straipsnio įgyvendinimą:

   i) prašymų suteikti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus centriniuose registruose pagal 12 straipsnio 2 dalyje nustatytas kategorijas skaičių;

   ii) atmestų prašymų suteikti prieigą prie informacijos pagal kiekvieną 12 straipsnio 2 dalyje nustatytą kategoriją procentinę dalį;

   iii) asmenų, kuriems suteikta prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus, kategorijų pagal 12 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą santrauką;

j) kompetentingų institucijų atliktų paieškų banko sąskaitų registruose arba duomenų paieškos mechanizmuose, suskirstytų pagal kompetentingų institucijų kategorijas, skaičių ir FŽP bei priežiūros institucijų atliktų paieškų sujungtuose banko sąskaitų registruose, skaičių;

k) šiuos duomenis apie tikslinių finansinių sankcijų įgyvendinimą:

   i) lėšų ar kito įšaldyto turto vertę, išskaidytą pagal rūšį;

   ii) žmogiškuosius išteklius, skirtus institucijoms, kompetentingoms įgyvendinti tikslines finansines sankcijas ir užtikrinti jų vykdymą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodyti statistiniai duomenys būtų renkami ir kasmet perduodami Komisijai. 2 dalies a, c, d ir f punktuose nurodyti statistiniai duomenys taip pat perduodami AMLA.

AMLA tuos statistinius duomenis saugo savo duomenų bazėje pagal Reglamento (ES) 2024/1620 11 straipsnį.

4. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. AMLA priima Komisijai skirtą nuomonę dėl 2 dalies a, c, d ir f ir g punktuose nurodytų statistinių duomenų rinkimo metodikos.

5. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytų statistinių duomenų rinkimo metodiką ir jų perdavimo Komisijai ir AMLA tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Ne vėliau kaip 2030 m. liepos 10 d., o vėliau – kas 2 metus Komisija paskelbia ataskaitą, kurioje apibendrinami ir paaiškinami 2 dalyje nurodyti statistiniai duomenys, ir ją paskelbia savo interneto svetainėje.

II SKYRIUS

REGISTRAI

1 SKIRSNIS

Centriniai tikrųjų savininkų registrai

10 straipsnis

Centriniai tikrųjų savininkų registrai

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie tikruosius savininkus, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2024/1624 62 straipsnyje, pareiškimas pagal to reglamento 63 straipsnio 4 dalį ir informacija apie susitarimus dėl paskirtojo asmens, kaip nurodyta to reglamento 66 straipsnyje, būtų laikoma valstybės narės, kurioje įsteigtas teisės subjektas arba kurioje įsteigtas ar gyvena tiesioginės patikos fondo patikėtinis ar lygiavertį statusą panašioje juridinėje struktūroje turintis asmuo arba kurioje juridinė struktūra yra administruojama, centriniame registre. Toks reikalavimas netaikomas Reglamento (ES) 2024/1624 65 straipsnyje nurodytiems teisės subjektams arba juridinėms struktūroms.

Pirmoje pastraipoje nurodytame centriniame tikrųjų savininkų registre (toliau – centrinis registras) laikoma informacija turi būti prieinama kompiuterio skaitomu formatu ir renkama laikantis 6 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad Reglamento (ES) 2024/1624 62 straipsnyje nurodyta informacija apie to reglamento 67 straipsnyje nurodytų užsienio teisės subjektų ir užsienio juridinių struktūrų tikruosius savininkus būtų laikoma valstybės narės centriniame registre, laikantis to reglamento 67 straipsnyje nustatytų sąlygų. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad centriniame registre būtų nurodoma, dėl kurios iš Reglamento (ES) 2024/1624 67 straipsnio 1 dalyje išvardytų situacijų užsienio teisės subjektas arba užsienio juridinė struktūra yra registruojama.

3. Jeigu tiesioginės patikos fondo patikėtiniai arba lygiavertį statusą panašioje juridinėje struktūroje turintys asmenys yra įsteigti arba gyvena skirtingose valstybėse narėse, laikoma, kad vienos valstybės narės centriniame registre laikomos informacijos apie tikruosius savininkus registracijos įrodymo pažymos arba išrašo pakanka, kad registracijos pareiga būtų laikoma įvykdyta.

4. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai būtų įgalioti prašyti, kad teisės subjektai, bet kokio tiesioginės patikos fondo patikėtiniai ir asmenys, turintys lygiavertį statusą panašioje juridinėje struktūroje, taip pat jų teisiniai ir tikrieji savininkai, pateiktų visą informaciją, būtiną siekiant nustatyti ir patikrinti jų tikrųjų savininkų tapatybę, įskaitant direktorių valdybos nutarimus ir posėdžių protokolus, partnerystės sutartis, patikos dokumentus, įgaliojimą arba kitus susitarimus ir dokumentus.

5. Jeigu pagal Reglamento (ES) 2024/1624 63 straipsnio 3 dalį ir 64 straipsnio 6 dalį tikrasis savininkas nenustatytas, į centrinį registrą įtraukiama ši informacija:

a) pareiškimas, kad tikrojo savininko nėra arba tikrųjų savininkų nebuvo galima nustatyti, kartu pateikiant atitinkamą pagrindimą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 63 straipsnio 4 dalies a punktą ir 64 straipsnio 7 dalies a punktą;

b) išsami informacija apie visus fizinius asmenis, einančius bendrovės arba kito teisės subjekto vyresniųjų vadovų pareigas, kuri turi būti lygiavertė informacija, kurios reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2024/1624 62 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktą.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmos pastraipos a punkte nurodyta informacija būtų prieinama kompetentingoms institucijoms ir AMLA bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį tikslais, savireguliavimo organams ir įpareigotiesiems subjektams. Tačiau įpareigotieji subjektai gali susipažinti tik su teisės subjekto arba juridinės struktūros pateiktu pareiškimu, jeigu jie praneša apie neatitikimą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 24 straipsnį arba pateikia įrodymų apie tai, kokių veiksmų jie ėmėsi siekdami nustatyti teisės subjekto arba juridinės struktūros tikruosius savininkus – tokiu atveju jie taip pat gali susipažinti su pareiškimo pagrindimu.

6. Ne vėliau kaip 2025 m. liepos 10 d. Komisija įgyvendinimo aktais nustato Reglamento (ES) 2024/1624 62 straipsnyje nurodytos informacijos apie tikruosius savininkus pateikimo centriniam registrui formatą, įskaitant minimaliųjų reikalavimų dėl informacijos, kurią turi išnagrinėti už centrinį registrą atsakingas subjektas, kontrolinį sąrašą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Valstybės narės užtikrina, kad centriniuose registruose saugoma informacija apie tikruosius savininkus būtų pakankama, tiksli ir naujausia, ir tam nustato mechanizmus. Tuo tikslu valstybės narės taiko bent šiuos reikalavimus:

a) subjektai, atsakingi už centrinius registrus, per pagrįstą laikotarpį po informacijos apie tikruosius savininkus pateikimo ir po to reguliariai tikrina, ar tokia informacija pakankama, tiksli ir naujausia;

b) kompetentingos institucijos, jei tinkama ir tiek, kiek toks reikalavimas be reikalo netrukdo joms vykdyti savo funkcijų, informuoja centrinius registrus tvarkančius subjektus apie bet kokius jų nustatytus neatitikimus tarp centriniuose registruose esančios ir jų turimos informacijos.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyto tikrinimo aprėptis ir dažnumas turi atitikti riziką, susijusią su juridinių asmenų ir juridinių struktūrų kategorijomis, nustatytomis pagal 7 straipsnio 3 dalies d punktą ir 8 straipsnio 4 dalies c punktą.

Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. Komisija paskelbia rekomendacijas dėl metodų ir procedūrų, kuriuos už centrinius registrus atsakingi subjektai turi naudoti, kad patikrintų informaciją apie tikruosius savininkus, taip pat kuriuos turi naudoti įpareigotieji subjektai ir kompetentingos institucijos, kad nustatytų informacijos apie tikruosius savininkus neatitikimus ir apie juos praneštų.

8. Valstybės narės užtikrina, kad centriniuose registruose esanti informacija apimtų visus teisės subjektų ir juridinių struktūrų tikrųjų savininkų ir susitarimų dėl paskirtųjų asmenų pasikeitimus po to, kai jie pirmą kartą įregistruoti centriniame registre.

9. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai tikrintų, ar tuose registruose laikoma informacija apie tikruosius savininkus yra susijusi su asmenimis ar subjektais, įtrauktais į asmenų, kuriems taikomos tikslinės finansinės sankcijos, sąrašus. Toks patikrinimas atliekamas iš karto, kai jie nurodomi asmenų, kuriems taikomos tikslinės finansinės sankcijos, sąrašuose, ir reguliariais intervalais.

Valstybės narės užtikrina, kad į centrinius registrus įtraukta informacija bet kuriuo iš toliau išvardytų atvejų apimtų nuorodą, kad teisės subjektas yra susijęs su asmenimis ar subjektais, kuriems taikomos tikslinės finansinės sankcijos:

a) teisės subjektui arba juridinei struktūrai taikomos tikslinės finansinės sankcijos;

b) teisės subjektą arba juridinę struktūrą kontroliuoja asmuo arba subjektas, kuriam taikomos tikslinės finansinės sankcijos;

c) teisės subjekto arba juridinės struktūros tikrajam savininkui taikomos tikslinės finansinės sankcijos.

Šios dalies antroje pastraipoje nurodyta nuoroda turi būti matoma bet kuriam asmeniui arba subjektui, kuriam suteikta prieiga prie centriniame registre esančios informacijos pagal 11 ir 12 straipsnius, ir turi išlikti tol, kol bus panaikintos tikslinės finansinės sankcijos.

10. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai per 30 darbo dienų nuo kompetentingos institucijos arba įpareigotojo subjekto pateikto pranešimo apie neatitikimą imtųsi tinkamų veiksmų neatitikimui pašalinti pagal Reglamento (ES) 2024/1624 24 straipsnį, įskaitant centriniuose registruose esančios informacijos keitimą, jei subjektas gali patikrinti informaciją apie tikruosius savininkus. Konkretus įrašas apie tai, kad pranešta apie neatitikimus, turi būti įtrauktas į centrinius registrus tol, kol neatitikimas pašalinamas, ir yra matomas bet kuriam asmeniui ar subjektui, kuriam suteikta prieiga pagal šios direktyvos 11 ir 12 straipsnius.

Jei neatitikimas yra sudėtingas ir už centrinius registrus atsakingi subjektai negali jo pašalinti per 30 darbo dienų, jie užregistruoja atvejį bei veiksmus, kurių imtasi, ir imasi visų būtinų priemonių neatitikimui kuo greičiau pašalinti.

11. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinį registrą atsakingas subjektas būtų įgaliotas tiesiogiai arba pasitelkdamas kitą instituciją, įskaitant teismines institucijas, atlikti patikrinimus, įskaitant patikrinimus vietoje teisės subjektų patalpose arba registruotoje buveinėje, siekiant nustatyti tuo metu esamus tikruosius subjektų savininkus ir patikrinti, ar centriniam registrui pateikta informacija yra tiksli, pakankama ir atnaujinta. Už centrinį registrą atsakingo subjekto teisė tikrinti tokią informaciją apie tikruosius savininkus neribojama, netrukdoma ir neužkertamas kelias ja pasinaudoti.

Jei patikėtinis arba lygiavertį statusą turintis asmuo yra Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto a, b arba c papunkčiuose nurodytas įpareigotasis subjektas, valstybės narės užtikrina, kad už centrinį registrą atsakingas subjektas taip pat būtų įgaliotas atlikti patikrinimus, įskaitant patikrinimus vietoje patikėtinio arba lygiavertį statusą turinčio asmens verslo patalpose arba registruotoje buveinėje. Atliekant tuos patikrinimus turi būti laikomasi bent šių apsaugos priemonių:

a) fizinių asmenų atveju, kai verslo patalpos arba registruota buveinė tuo pačiu yra ir fizinio asmens privati gyvenamoji vieta, patikrinimui vietoje atlikti reikalingas išankstinis teisminės institucijos leidimas;

b) turi būti laikomasi visų procedūrinių garantijų, taikomų valstybėje narėje siekiant apsaugoti advokato profesinę paslaptį, ir prieiga prie informacijos, kuriai taikoma advokato profesinės paslapties apsauga, nesuteikiama.

Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingiems subjektams būtų suteikti įgaliojimai iš kitų registrų, be kita ko, esančių trečiosiose valstybėse, prašyti tik tokios informacijos, kuri yra būtina tokių subjektų funkcijoms vykdyti.

12. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai disponuotų reikiamais automatizuotais mechanizmais 7 dalies a punkte ir 9 dalyje nurodytiems patikrinimams atlikti, įskaitant informacijos, esančios tuose registruose, palyginimą su kituose šaltiniuose laikoma informacija.

13. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai 7 dalies a punkte nurodytas patikrinimas atliekamas informacijos apie tikruosius savininkus pateikimo metu ir tokį patikrinimą atlikus už centrinį registrą atsakingas subjektas padaro išvadą, kad esama informacijos apie tikruosius savininku neatitikimų ar klaidų, tas už centrinį registrą atsakingas subjektas gali sustabdyti galiojančios registracijos įrodymo pažymos išdavimą arba atsisakyti ją išduoti.

14. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai 7 dalies a punkte nurodytas patikrinimas atliekamas po informacijos apie tikruosius savininkus pateikimo ir atlikus tokį patikrinimą už centrinį registrą atsakingas subjektas padaro išvadą, kad informacija nebėra pakankama, tiksli ir atnaujinta, už centrinį registrą atsakingas subjektas gali sustabdyti registracijos įrodymo pažymos galiojimą, kol jis nustato, kad pateikta informacija apie tikrąjį savininką yra tvarkinga, išskyrus atvejus, kai neatitikimai yra susiję tik su korektūros klaidomis, skirtingais perrašos būdais arba nedideliais netikslumais, kurie neturi įtakos tikrųjų savininkų tapatybės nustatymui ar jų tikrajai nuosavybei.

15. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinį registrą atsakingas subjektas būtų įgaliotas tiesiogiai arba per kitą instituciją, įskaitant teismines institucijas, taikyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas priemones arba skirti tokias pinigines sankcijas, jei centriniame registre nepateikiama, įskaitant pakartotinius atvejus, tiksli, pakankama ir naujausia informacija apie jų tikruosius savininkus.

16. Komisijai pagal 71 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant rodiklius, pagal kuriuos klasifikuojami atvejų, įskaitant pakartotinius, kai centriniams registrams nepateikiama pakankama, tiksli ir naujausia informacija, rimtumo lygiai.

17. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei pagal šį straipsnį atliekamų patikrinimų metu arba bet kokiu kitu būdu centrinius registrus tvarkantys subjektai nustato faktų, kurie gali būti susiję su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu, jie nedelsdami apie tai informuotų FŽP.

18. Valstybės narės užtikrina, kad atlikdami savo užduotis už centrinius registrus atsakingi subjektai savo funkcijas vykdytų nepatirdami nederamos įtakos ir kad tie subjektai savo darbuotojų atžvilgiu įgyvendintų standartus, kiek tai susiję su interesų konfliktais ir griežtu konfidencialumu.

19. Centriniai registrai sujungiami per Europos centrinę platformą, sukurtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 1 dalį.

20. 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pasiekiama per nacionalinius registrus ir tikrųjų savininkų centrinių registrų sujungimo sistemą 5 metus nuo tada, kai teisės subjektas buvo likviduotas ar juridinė struktūra nustojo egzistuoti.

Nedarant poveikio nacionalinei baudžiamajai teisei dėl vykstančiuose baudžiamuosiuose tyrimuose ir teismo procesuose naudojamų įrodymų, valstybės narės gali atskirais atvejais leisti, kad tokia informacija būtų saugoma arba reikalauti, kad tokia informacija būtų saugoma papildomam ne ilgesniam nei 5 metų laikotarpiui, jeigu valstybės narės nustato, kad toks tolesnis saugojimas yra būtinas ir proporcingas pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo, tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo už juos tikslais.

Pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytam saugojimo laikotarpiui, valstybės narės užtikrina, kad asmens duomenys būtų iš centrinių registrų ištrinti.

21. Ne vėliau kaip 2031 m. liepos 10 d. Komisija paskelbia ataskaitą, kurioje pateikiama:

a) priemonių, kurių ėmėsi už centrinius registrus atsakingi subjektai siekdami užtikrinti, kad jie turėtų pakankamą, naujausią ir tikslią informaciją, veiksmingumo vertinimas;

b) pagrindinių įpareigotųjų subjektų ir kompetentingų institucijų nustatytų neatitikimų, susijusių su centriniuose registruose laikoma informacija apie tikruosius savininkus, rūšių aprašymas;

c) geriausios praktikos pavyzdžiai ir, kai tikslinga, rekomendacijos dėl priemonių, kurių ėmėsi už registrus atsakingi subjektai, siekdami užtikrinti, kad tuose centriniuose registruose būtų saugoma pakankama, tiksli ir atnaujinta informacija;

d) kiekvieno valstybių narių įsteigto centrinio registro ypatybių apžvalga, įskaitant informaciją apie mechanizmus, kuriais užtikrinama, kad tuose registruose laikoma informacija apie tikruosius savininkus būtų tiksli, pakankama ir naujausia;

e) mokesčių už prieigą prie centriniuose registruose laikomos informacijos proporcingumo vertinimas.

11 straipsnis

Bendros taisyklės dėl kompetentingų institucijų, savireguliavimo organų ir įpareigotųjų subjektų prieigos prie tikrųjų savininkų registrų

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų nedelsiant ir nemokamai suteikta nefiltruota tiesioginė prieiga prie 10 straipsnyje nurodytuose sujungtuose centriniuose registruose laikomos informacijos, neįspėjant atitinkamo teisės subjekto ar juridinės struktūros.

2. 1 dalyje nurodyta prieiga suteikiama:

a) kompetentingoms institucijoms;

b) savireguliavimo organams, vykdantiems priežiūros funkcijas pagal 37 straipsnį;

c) mokesčių institucijoms;

d) nacionalinėms institucijoms, kurioms pavestos pareigos, susijusios su Sąjungos ribojamųjų priemonių, nustatytų pagal atitinkamus Tarybos reglamentus, priimtus remiantis SESV 215 straipsniu, įgyvendinimu;

e) AMLA bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį tikslais;

f) Europos prokuratūrai;

g) OLAF;

h) Europolui ir Eurojustui, kai jie teikia operatyvinę paramą valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, taikydami deramo klientų patikrinimo priemones pagal Reglamento (ES) 2024/1624 III skyrių, įpareigotieji subjektai galėtų laiku susipažinti su šios direktyvos 10 straipsnyje nurodytuose sujungtuose centriniuose registruose laikoma informacija.

4. Valstybės narės gali nuspręsti leisti įpareigotiesiems subjektams susipažinti su jų centriniuose registruose laikoma informacija apie tikruosius savininkus sumokėjus mokestį, kuris neturi viršyti tokios sumos, kuri tikrai būtina siekiant padengti centriniuose registruose laikomos informacijos kokybės užtikrinimo ir informacijos pateikimo išlaidas. Tie mokesčiai nustatomi taip, kad nebūtų kliudoma veiksmingai susipažinti su centriniuose registruose laikoma informacija.

5. Ne vėliau kaip 2026 m. spalio 10 d. valstybės narės pateikia Komisijai kompetentingų institucijų ir savireguliavimo organų sąrašą ir nurodo įpareigotųjų subjektų, kuriems buvo suteikta prieiga prie centrinių registrų, kategorijas ir įpareigotiesiems subjektams prieinamos informacijos rūšį. Valstybės narės atnaujina tą informaciją, kai pasikeičia kompetentingų institucijų sąrašas arba įpareigotųjų subjektų kategorijos, arba įpareigotiesiems subjektams suteikiamos prieigos apimtis. Komisija užtikrina, kad informacija apie kompetentingoms institucijoms ir įpareigotiesiems subjektams suteiktą prieigą, įskaitant visus jos pakeitimus, būtų prieinama kitoms valstybėms narėms.

12 straipsnis

Specialios taisyklės dėl teisėtą interesą turinčių asmenų prieigos prie tikrųjų savininkų registrų

1. Valstybės narės užtikrina, kad bet kokiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuris gali įrodyti turintis teisėtą interesą, susijusį su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevencija ir kova su jais, būtų suteikta prieiga prie toliau nurodytos informacijos apie teisės subjektų ir juridinių struktūrų tikruosius savininkus, laikomos 10 straipsnyje nurodytuose sujungtuose centriniuose registruose, neįspėjant atitinkamo teisės subjekto ar juridinės struktūros:

a) tikrojo savininko vardo ir pavardės;

b) tikrojo savininko gimimo metų ir mėnesio;

c) tikrojo savininko gyvenamosios vietos valstybės ir pilietybės ar pilietybių;

d) teisės subjektų tikrųjų savininkų atveju – turimų teisių į naudą pobūdžio ir apimties;

e) tiesioginių patikos fondų ar panašių juridinių struktūrų tikrųjų savininkų atveju –tikrosios nuosavybės pobūdžio.

Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytas fizinis ar juridinis asmuo galėtų susipažinti ne tik su šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta, bet ir su ankstesne informacija apie teisės subjekto ar juridinės struktūros, įskaitant teisės subjektus ar juridines struktūras, kurie buvo likviduoti arba nustojo egzistuoti per ankstesnius 5 metus, tikruosius savininkus, taip pat kontrolės arba nuosavybės struktūros aprašymu.

Prieiga pagal šią dalį suteikiama elektroninėmis priemonėmis. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie gali įrodyti turintys teisėtą interesą, su informacija galėtų susipažinti ir kitais formatais, jei jie negali naudotis elektroninėmis priemonėmis.

2. Toliau nurodyti fiziniai ar juridiniai asmenys laikomi turinčiais teisėtą interesą susipažinti su 1 dalyje nurodyta informacija:

a) žurnalistikos, pranešimų teikimo ar bet kokios kitos formos išraiškos žiniasklaidoje tikslais veikiantys asmenys, kurie yra susiję su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo prevencijos arba kovos su jais veikla;

b) pilietinės visuomenės organizacijos, įskaitant nevyriausybines organizacijas ir akademinę bendruomenę, kurie yra susiję su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo prevencijos arba kovos su jais veikla;

c) fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie, tikėtina, gali sudaryti sandorį su teisės subjektu ar juridine struktūra ir kurie nori užkirsti kelią bet kokiai tokio sandorio ir pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo sąsajai;

d) subjektai, kuriems trečiosiose valstybėse taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, jei jie gali įrodyti, kad susipažinti su 1 dalyje nurodyta informacija, susijusia su teisės subjektu ar juridine struktūra, reikia tam, kad galėtų atlikti deramo kliento ar potencialaus kliento patikrinimą pagal tų trečiųjų valstybių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimus;

e) Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu kompetentingų institucijų trečiosios valstybės analogiškos institucijos, jei jos gali įrodyti, kad reikia susipažinti su 1 dalyje nurodyta informacija, susijusia su teisės subjektu ar juridine struktūra, kad galėtų vykdyti savo užduotis pagal tų trečiųjų valstybių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemas;

f) valstybių narių institucijos, atsakingos už Direktyvos (ES) 2017/1132 I antraštinės dalies II ir III skyrių įgyvendinimą, visų pirma institucijos, atsakingos už bendrovių registravimą tos direktyvos 16 straipsnyje nurodytame registre, ir valstybės narės institucijų, atsakingų už ribotos atsakomybės bendrovių pertvarkymo, susijungimo ir skaidymo teisėtumo tikrinimą pagal tos direktyvos II antraštinę dalį;

g) pagal Reglamento (ES) 2021/1060 71 straipsnį valstybių narių nustatytos programos institucijos, kiek tai susiję su Sąjungos lėšų gavėjais;

h) valdžios institucijos, įgyvendinančios Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę pagal Reglamentą (ES) 2021/241, kiek tai susiję su paramos gavėjais pagal Priemonę;

i) valstybių narių valdžios institucijos viešųjų pirkimų procedūrų kontekste, kiek tai susiję su konkurso dalyviais ir veiklos vykdytojais, su kuriais sudaroma sutartis pagal viešųjų pirkimų procedūrą;

j) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu produktų teikėjai tik tiek, kiek produktai, sukurti remiantis 1 dalyje nurodyta informacija, arba produktai, kuriuose yra tos informacijos, teikiami tik klientams, kurie yra įpareigotieji subjektai arba kompetentingos institucijos, su sąlyga, kad tie produktų teikėjai gali įrodyti, jog susipažinti su 1 dalyje nurodyta informacija reikia vykdant sutartį su įpareigotuoju subjektu arba kompetentinga institucija.

Be pirmoje pastraipoje nurodytų kategorijų, valstybės narės taip pat užtikrina, kad kitiems asmenims, galintiems įrodyti teisėtą interesą, susijusį su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo prevencijos ir kovos su jais tikslu, įvertinus tai kiekvienu konkrečiu atveju būtų suteikta prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus.

3. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie:

a) valdžios institucijų, kurios turi teisę susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus pagal 2 dalies f, g ir h punktus, ir valdžios institucijų, kurios turi teisę susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus pagal 2 dalies i punktą, arba tokių valdžios institucijų kategorijų sąrašą;

b) bet kokią papildomą asmenų, kurie, kaip nustatyta, turi teisėtą interesą susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus, nustatytą pagal 2 dalies antrą pastraipą, kategoriją.

Valstybės narės nedelsdamos ir bet kuriuo atveju per 1 mėnesį nuo pirmoje pastraipoje nurodytų kategorijų pakeitimo ar papildymo praneša apie tai Komisijai.

Komisija užtikrina, kad pagal šią dalį gauta informacija būtų prieinama kitoms valstybėms narėms.

4. Valstybės narės užtikrina, kad centriniai registrai saugotų įrašus apie asmenis, kurie susipažįsta su informacija pagal šį straipsnį, ir galėtų juos atskleisti tikriesiems savininkams, kai jie pateikia prašymą pagal Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnio 1 dalies c punktą.

Tačiau valstybės narės užtikrina, kad remiantis centrinių registrų pateikta informacija nebūtų galima nustatyti su registru susipažįstančio asmens tapatybės, kai tokie asmenys yra:

a) žurnalistikos, pranešimų teikimo ar bet kokios kitos formos išraiškos žiniasklaidoje tikslais veikiantys asmenys, kurie yra susiję su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo prevencijos arba kovos su jais veikla;

b) pilietinės visuomenės organizacijos, susijusios su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo prevencijos ar kovos su jais veikla.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai neatskleistų Reglamento (ES) 2024/1624 2 straipsnio 1 dalies 44 punkto a ir c papunkčiuose nurodytos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu kompetentingos analogiškos institucijos trečiojoje valstybėje tol, kol tai būtina tų institucijų analizėms ar tyrimams apsaugoti.

Kiek tai susiję su šios dalies antros pastraipos a ir b punktuose nurodytais asmenimis, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai tikrieji savininkai pateikia prašymą pagal Reglamento (ES) 2016/679 15 straipsnio 1 dalies c punktą, jiems būtų suteikta informacija apie asmenų, kurie susipažino su informacija apie tikruosius savininkus, pareigas ar profesiją.

Trečios pastraipos tikslais, prašydamos leisti susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus pagal šį straipsnį, institucijos nurodo laikotarpį, kurį jos prašo centrinių registrų neatskleisti informacijos, kuris negali būti ilgesnis kaip 5 metai, ir tokio apribojimo priežastis, įskaitant tai, kaip informacijos suteikimas keltų pavojų jų analizių ir tyrimų tikslams. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai centriniai registrai neatskleidžia subjekto, susipažinusio su informacija apie tikruosius savininkus, tapatybės, tas laikotarpis pratęsiamas tik trečiosios valstybės institucijos motyvuotu prašymu ne ilgesniam kaip 1 metų laikotarpiui, kuriam pasibaigus ta institucija pateikia naują pagrįstą prašymą pratęsti terminą.

13 straipsnis

Teisėto intereso susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus tikrinimo ir tarpusavio pripažinimo procedūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad už 10 straipsnyje nurodytus centrinius registrus atsakingi subjektai, remdamiesi fizinio arba juridinio asmens, norinčio gauti prieigą prie centrinio registro (toliau – prašantysis asmuo), pateiktais dokumentais, informacija bei duomenimis ir prireikus pagal 12 straipsnio 3 dalį joms prieinama informacija, imtųsi priemonių patikrinti, ar esama 12 straipsnyje nurodyto teisėto intereso.

2. Teisėto intereso susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus buvimas nustatomas atsižvelgiant į:

a) prašančiojo asmens pareigas ar profesiją ir

b) ryšį su konkrečiais teisės subjektais ar juridinėmis struktūromis, apie kuriuos prašoma informacijos, išskyrus 12 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytus asmenis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai leisti susipažinti su informacija prašo asmuo, kurio teisėtas interesas susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus pagal vieną iš 12 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatytų kategorijų jau yra patikrintas kitos valstybės narės centrinio registro, šio straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos sąlygos patikrinimas būtų įvykdytas gavus tos kitos valstybės narės centrinio registro išduotą teisėto intereso įrodymą.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytą procedūrą valstybės narės gali taikyti papildomoms kategorijoms, kurias pagal 12 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą nustatė kitos valstybės narės.

4. Valstybės narės užtikrina, kad prašantiesiems asmenims susipažįstant su registruose saugoma informacija, už centrinius registrus atsakingi subjektai patikrintų prašančiųjų asmenų tapatybę. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad prašančiojo asmens tapatybei patikrinti būtų galima pasinaudoti pakankamai procesų, be kita ko, leidžiant naudoti elektroninės atpažinties priemones ir atitinkamas kvalifikuotas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 ([39]).

5. 2 dalies a punkto tikslais valstybės narės užtikrina, kad centriniuose registruose būtų įdiegti mechanizmai, kad teisėtą interesą turintiems asmenims būtų suteikiama kartotinė prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus, nevertinant jų pareigų ar profesijos kaskart, kai jie susipažįsta su informacija.

6. Nuo 2026 m. lapkričio 10 d. valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai atliktų 1 dalyje nurodytą tikrinimą ir per 12 darbo dienų pateiktų atsakymą prašančiajam asmeniui.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, tuo atveju, jei staiga gaunama daug prašymų susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus pagal šį straipsnį, atsakymo prašančiajam asmeniui pateikimo terminas gali būti pratęstas 12 darbo dienų. Jei pasibaigus pratęstam terminui toliau gaunama daug prašymų, tas terminas gali būti pratęstas dar 12 darbo dienų.

Valstybės narės laiku praneša Komisijai apie bet kokį pratęsimą, kaip nurodyta antroje pastraipoje.

([39]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

Jeigu už centrinius registrus atsakingi subjektai nusprendžia suteikti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus, jie išduoda pažymą, kuria suteikiama prieiga 3 metams. Bet koks vėlesnis to paties asmens prašymas susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus už centrinius registrus atsakingo subjekto turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 7 darbo dienas.

7. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai prašymą suteikti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus atmestų tik dėl vienos iš šių priežasčių:

a) prašantysis asmuo nepateikė būtinos informacijos ar dokumentų pagal 1 dalį;

b) neįrodytas teisėtas interesas susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus;

c) kai remiantis turima informacija už centrinį registrą atsakingam subjektui kyla pagrįstas susirūpinimas, kad informacija nebus naudojama tais tikslais, kuriais jos buvo prašoma, arba kad informacija bus naudojama su pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo prevencija nesusijusiais tikslais;

d) taikoma susiklosčius vienai ar daugiau iš 15 straipsnyje nurodytų situacijų;

e) 3 dalyje nurodytais atvejais teisėtas interesas susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus, kurį nustato kitos valstybės narės centrinis registras, nėra susijęs su tikslais, kuriais prašoma informacijos;

f) kai prašantysis asmuo yra trečiojoje valstybėje ir atsakymas į prašymą suteikti prieigą prie informacijos neatitiktų Reglamento (ES) 2016/679 V skyriaus nuostatų.

Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai, prieš atmesdami prašymą suteikti prieigą prie informacijos dėl pirmos pastraipos a, b, c ir e punktuose išvardytų priežasčių, apsvarstytų galimybę paprašyti prašančiojo asmens pateikti papildomos informacijos ar dokumentų. Jei už centrinius registrus atsakingi subjektai prašo papildomos informacijos, atsakymo pateikimo terminas pratęsiamas 7 darbo dienomis.

8. Jei už centrinius registrus atsakingi subjektai atsisako suteikti prieigą prie informacijos pagal 7 dalį, valstybės narės reikalauja, kad jie informuotų prašantįjį asmenį apie atsisakymo priežastis ir apie jo teisę į teisinę gynybą. Už centrinius registrus atsakingi subjektai dokumentuoja veiksmus, vertinant prašymą ir siekiant gauti papildomos informacijos pagal 7 dalies antrą pastraipą.

Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai galėtų atšaukti prieigą prie informacijos, jei atsiranda kuri nors iš 7 dalyje išvardytų priežasčių arba apie tokią priežastį už centrinį registrą atsakingas subjektas sužino po to, kai tokia prieiga buvo suteikta, be kita ko, kai aktualu, remiantis kitos valstybės narės centrinio registro prieigos atšaukimu.

9. Valstybės narės užtikrina, kad jos turėtų teismines arba administracines teisių gynimo priemonės, kuriomis būtų galima užginčyti atsisakymą suteikti prieigą arba jos atšaukimą pagal 7 dalį.

10. Valstybės narės užtikrina, kad už centrinius registrus atsakingi subjektai galėtų kartkartėmis ir bet kuriuo atveju ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo prieigos suteikimo pakartotinai patikrinti pagal 2 dalies a punktą nustatytas pareigas ar profesiją, išskyrus atvejus, kai už centrinį registrą atsakingas subjektas turi pagrįstų priežasčių manyti, kad nebėra teisėto intereso.

11. Valstybės narės reikalauja, kad asmenys, kuriems pagal šį straipsnį suteikta prieiga prie informacijos, praneštų už centrinį registrą atsakingam subjektui apie pasikeitimus, dėl kurių gali išnykti patvirtintas teisėtas interesas, įskaitant pasikeitimus, susijusius su jų pareigomis ar profesija.

12. Valstybės narės gali nuspręsti leisti prašantiesiems asmenims susipažinti su jų centriniuose registruose laikoma informacija apie tikruosius savininkus su sąlyga, kad bus sumokėtas mokestis, kuris neturi viršyti tokios sumos, kuri griežtai būtina siekiant padengti tuose registruose laikomos informacijos kokybės užtikrinimo ir informacijos suteikimo išlaidas. Tie mokesčiai nustatomi taip, kad nebūtų kliudoma veiksmingai prieigai prie centriniuose registruose laikomos informacijos.

14 straipsnis

Šablonai ir procedūros

1. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina technines specifikacijas ir procedūras, būtinas, kad 10 straipsnyje nurodyti centriniai registrai galėtų suteikti prieigą prie informacijos remiantis teisėtu interesu, be kita ko:

a) standartizuotus prašymų suteikti prieigą prie centrinio registro ir prašymų suteikti prieigą prie informacijos apie teisės subjektų ir juridinių struktūrų tikruosius savininkus šablonus;

b) standartizuotus šablonus kuriuos centriniai registrai turi naudoti patvirtindami arba atmesdami prašymą suteikti prieigą prie registro arba prie informacijos apie tikruosius savininkus;

c) procedūras, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos teisėto intereso susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus tarpusavio pripažinimui tarp kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje prašymas suteikti prieigą prie informacijos buvo pirmą kartą pateiktas ir priimtas, esančių centrinių registrų, įskaitant procedūras, kuriomis užtikrinamas saugus informacijos apie prašantįjį asmenį perdavimas;

d) procedūras, pagal kurias centriniai registrai praneša vieni kitiems apie susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus atšaukimus pagal 13 straipsnio 8 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Prieigos prie tikrųjų savininkų registrų taisyklių išimtys

Nacionalinėje teisėje nustatytomis išimtinėmis aplinkybėmis, kai 11 straipsnio 3 dalyje ir 12 straipsnio 1 dalyje nurodyta prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnus, valstybės narės numato prieigos prie visos arba dalies asmeninės informacijos apie tikrąjį savininką išimtį. Valstybės narės užtikrina, kad tokios išimtys būtų taikomos kiekvienu konkrečiu atveju išsamiai įvertinus išimtinį aplinkybių pobūdį ir patvirtinus, kad tokia neproporcinga rizika egzistuoja. Užtikrinama teisė į administracinę sprendimo dėl išimties taikymo peržiūrą ir teisė į veiksmingą apskundimą teismine tvarka. Išimtis suteikusi valstybė narė paskelbia metinius statistinius duomenis apie suteiktų išimčių skaičių bei nurodytas priežastis ir pateikia duomenis Komisijai.

Pagal šį straipsnį suteiktos išimtys netaikomos Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto b papunktyje nurodytiems įpareigotiesiems subjektams, kurie yra valstybės pareigūnai.

2 SKIRSNIS

Banko sąskaitos informacija

16 straipsnis

Banko sąskaitų registrai ir elektroninės duomenų paieškos sistemos

1. Valstybės narės įdiegia centralizuotus automatizuotus mechanizmus, pavyzdžiui, centrinius registrus arba centrines elektronines duomenų paieškos sistemas, leidžiančius laiku identifikuoti bet kokius fizinius arba juridinius asmenis, turinčius arba kontroliuojančius mokėjimo sąskaitas arba pagal IBAN nustatomas banko sąskaitas, įskaitant virtualiuosius IBAN, vertybinių popierių sąskaitas, kriptoturto sąskaitas ir kredito įstaigos arba finansų įstaigos jų teritorijoje turimus banko seifus.

Valstybės narės praneša Komisijai apie tų nacionalinių mechanizmų charakteristikas ir kriterijus, pagal kuriuos informacija įtraukiama į tuos nacionalinius mechanizmus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad centralizuotuose automatizuotuose mechanizmuose laikoma informacija būtų nedelsiant ir jos nefiltravus tiesiogiai prieinama FŽP, taip pat AMLA bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį tikslais. Informacija taip pat turi būti laiku prieinama priežiūros valdžios institucijoms, kad jos galėtų vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą.

3. Per centralizuotus automatizuotus mechanizmus galima susipažinti su toliau nurodyta informacija ir atlikti jos paiešką:

a) kliento sąskaitos turėtojų ir bet kurio asmens, kuris teigia veikiantis kliento sąskaitos turėtojo vardu, atveju: vardu, pavarde ar pavadinimu ir kitais atpažinties duomenimis, kurių reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2024/1624 22 straipsnio 1 dalį, arba unikaliu identifikaciniu numeriu, taip pat, kai taikytina, data, kurią asmuo, kuris teigia veikiantis kliento vardu, įgijo įgaliojimus veikti kliento vardu ir jų neteko;

b) kliento sąskaitos turėtojų tikrųjų savininkų atveju: vardu, pavarde ar pavadinimu ir kitais atpažinties duomenimis, kurių reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2024/1624 22 straipsnio 1 dalį, arba unikaliu identifikaciniu numeriu, taip pat data, kurią fizinis asmuo tapo arba, kai taikytina, nustojo būti kliento sąskaitos turėtojo tikruoju savininku;

c) banko sąskaitų arba mokėjimo sąskaitų atveju: IBAN numeriu arba, kai mokėjimo sąskaita nėra identifikuojama pagal IBAN numerį, unikaliu sąskaitos identifikatoriumi ir sąskaitos atidarymo data bei, kai taikytina, sąskaitos uždarymo data;

d) kredito įstaigos arba finansų įstaigos suteikto virtualiųjų IBAN atveju: virtualiojo IBAN numeriu, sąskaitos, į kurią automatiškai nukreipiami virtualiajam IBAN skirti mokėjimai, unikaliu sąskaitos identifikatoriumi ir sąskaitos atidarymo bei uždarymo datos;

e) vertybinių popierių sąskaitų atveju: unikaliu sąskaitos identifikatoriumi ir sąskaitos atidarymo bei uždarymo data;

f) kriptoturto sąskaitų atveju: unikaliu sąskaitos identifikatoriumi ir sąskaitos atidarymo bei uždarymo data;

g) banko seifų atveju: nuomininko vardu, pavarde ar pavadinimu ir kitais atpažinties duomenimis, kurių reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2024/1624 22 straipsnio 1 dalį, arba unikaliu identifikaciniu numeriu, taip pat data, kurią pradėta teikti nuomos paslauga, ir, kai taikytina, data, kurią nustota ją taikyti.

Virtualaus IBAN atveju kliento sąskaitos turėtojas, kaip nurodyta pirmos pastraipos a punkte, yra sąskaitos, į kurią automatiškai nukreipiami virtualiajam IBAN skirti mokėjimai, turėtojas.

Pirmos pastraipos a ir b punktų tikslais vardas, pavardė ar pavadinimas apima fizinių asmenų atveju – visus vardus ir pavardes, o teisės subjektų, juridinių struktūrų ar kitų teisinį veiksnumą turinčių organizacijų atveju – registruoto juridinio asmens, juridinės struktūros ar kitos organizacijos pavadinimą.

4. Komisija gali įgyvendinimo aktais patvirtinti informacijos pateikimo centralizuotiems automatizuotiems mechanizmams formatą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Valstybės narės gali reikalauti, kad būtų galima susipažinti su kita informacija, kuri laikoma būtina, kad FŽP, AMLA bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnio tikslais ir priežiūros valdžios institucijos galėtų vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą, ir jos ieškoti naudojantis centralizuotais automatizuotais mechanizmais.

6. Centralizuoti automatizuoti mechanizmai tarpusavyje sujungiami per jungtinę bankų sąskaitų registrų sistemą (toliau – BARIS), kurią sukuria ir valdo Komisija. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, tokį tarpusavio sujungimą nustato ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d.

Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti valstybių narių centralizuotų automatizuotų mechanizmų prijungimo prie BARIS techninės specifikacijas ir procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalyje nurodyta informacija būtų prieinama per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad per jų nacionalinius centralizuotus automatizuotus mechanizmus ir per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus, būtų teikiama tik 3 dalyje nurodyta naujausia informacija, atitinkanti faktinę banko sąskaitos ir mokėjimo sąskaitos, be kita ko, virtualiojo IBAN, vertybinių popierių sąskaitos, kriptoturto sąskaitos ir banko seifo informaciją. Prieiga prie tos informacijos suteikiama laikantis duomenų apsaugos taisyklių.

Kita informacija, kurią valstybės narės laiko svarbia FŽP ir kitoms kompetentingoms institucijoms pagal 4 dalį, neturi būti prieinama ir jos negali būti ieškoma per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus.

8. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie banko sąskaitų ar mokėjimo sąskaitų, įskaitant virtualiuosius IBAN, vertybinių popierių sąskaitas, kriptoturto sąskaitas ir banko seifus, turėtojus būtų teikiama 5 metus po sąskaitos uždarymo per jų nacionalinius centralizuotus automatizuotus mechanizmus ir per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus.

Nedarant poveikio nacionalinei baudžiamajai teisei dėl vykstančiuose baudžiamuosiuose tyrimuose ir teismo procesuose naudojamų įrodymų, valstybės narės gali atskirais atvejais leisti, kad tokia informacija būtų saugoma arba reikalauti, kad tokia informacija būtų saugoma papildomam ilgiausiam 5 metų laikotarpiui, jeigu valstybės narės nustato, kad toks tolesnis saugojimas yra būtinas ir proporcingas pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo, tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo už juos tikslais.

9. FŽP ir bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį tikslais – AMLA nedelsiant ir nefiltruojant suteikiama prieiga prie informacijos apie kitose valstybėse narėse esančias mokėjimo sąskaitas ir banko sąskaitas, nustatomas pagal IBAN, įskaitant virtualiuosius IBAN, vertybinių popierių sąskaitas, kriptoturto sąskaitas ir banko seifus, kurią galima gauti per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus. Priežiūros valdžios institucijoms laiku suteikiama prieiga prie informacijos, kurią galima gauti per BARIS. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, kad įgyvendintų šią dalį.

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinių FŽP ir priežiūros valdžios institucijų, turinčių prieigą prie BARIS, jungiančio centralizuotus automatizuotus mechanizmus, darbuotojai laikytųsi aukštų profesinių konfidencialumo ir duomenų apsaugos standartų, būtų aukštos moralės ir tinkamos kvalifikacijos.

Antroje pastraipoje išdėstyti reikalavimai taip pat taikomi AMLA bendrų analizių kontekste ir kai ji vykdo priežiūros institucijos funkcijas.

10. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegtos techninės ir organizacinės priemonės, užtikrinančios duomenų saugumą pagal aukštus technologinius standartus, siekiant, kad FŽP ir priežiūros valdžios institucijos galėtų naudotis įgaliojimais susipažinti su informacija, kuri prieinama per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus pagal 5 ir 6 dalis, ir jos ieškoti.

Pirmoje pastraipoje išdėstyti reikalavimai taip pat taikomi AMLA bendrų analizių kontekste ir kai ji vykdo priežiūros institucijos funkcijas.

17 straipsnis

Įgyvendinimo aktai registrams sujungti

1. Komisija gali įgyvendinimo aktais patvirtinti šias technines specifikacijas ir procedūras, būtinos valstybių narių centrinių registrų sujungimui pagal 10 straipsnio 19 dalį:

a) technines specifikacijas, kuriose apibrėžiami techniniai duomenys, kurių reikia platformos funkcijoms vykdyti, taip pat tokių duomenų saugojimo, naudojimo ir apsaugos metodą;

b) bendruosius kriterijus, pagal kuriuos informacija apie tikruosius savininkus prieinama per sujungtų centrinių registrų sistemą, priklausomai nuo valstybių narių suteiktos prieigos laipsnio;

c) techninius duomenis apie tai, kaip galima susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus;

d) galimybės naudotis centrinių registrų sujungimo sistemos teikiamomis paslaugomis technines sąlygas;

e) techninę įvairių rūšių prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkus pagal šios direktyvos 11 ir 12 straipsnius suteikimo tvarką, įskaitant naudotojų tapatumo nustatymą elektroninėmis atpažinties priemonėmis ir atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014;

f) mokėjimo tvarką, kai prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus apmokestinama pagal 11 straipsnio 4 dalį ir 13 straipsnio 12 dalį, atsižvelgiant į prieinamas mokėjimų priemones, pavyzdžiui, nuotolinio mokėjimo operacijas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija gali įgyvendinimo aktais patvirtinti šias technines specifikacijas ir procedūras, būtinas 16 straipsnio 6 dalyje nurodytų valstybių narių centralizuotų automatizuotų mechanizmų sujungimui:

a) technines specifikacijas, kuriose apibrėžiami BARIS skirti ryšių palaikymo elektroninėmis priemonėmis būdai;

b) informacijos perdavimo protokolų technines specifikacijas;

c) technines specifikacijas, kuriomis apibrėžiamas duomenų saugumas, duomenų apsaugos priemonės, informacijos, kurios galima ieškoti ir su kuria galima susipažinti per BARIS, jungiantį centralizuotus automatizuotus mechanizmus, naudojimas ir apsauga;

d) bendrus kriterijus, pagal kuriuos banko sąskaitos informacijos galima ieškoti BARIS, jungiančiame centralizuotus automatizuotus mechanizmus;

e) techninius duomenis apie tai, kaip informacija pateikiama BARIS, jungiančiame centralizuotus automatizuotus mechanizmus, įskaitant naudotojų tapatumo nustatymą elektroninėmis atpažinties priemonėmis ir atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014;

f) galimybės naudotis BARIS, jungiančio centralizuotus automatizuotus mechanizmus, teikiamomis paslaugomis technines sąlygas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 72 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Priimdama 1 ir 2 dalyse nurodytus įgyvendinimo aktus, Komisija atsižvelgia į jau išbandytas technologijas ir esamą praktiką. Komisija užtikrina, kad BARIS sukūrimo ir valdymo išlaidos neviršytų to, kas absoliučiai būtina siekiant įgyvendinti šią direktyvą.

3 SKIRSNIS

Bendras prieigos prie nekilnojamojo turto informacijos punktas

18 straipsnis

Bendras prieigos prie nekilnojamojo turto informacijos punktas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų neatidėliotiną, tiesioginę ir nemokamą prieigą prie informacijos, kuria remiantis galima laiku nustatyti bet kurią nekilnojamojo turto nuosavybę ir fizinius asmenis, teisės subjektus ar juridines struktūras, kuriems ta nuosavybė priklauso, taip pat prie informacijos, kuria remiantis galima nustatyti ir analizuoti su nekilnojamuoju turtu susijusius sandorius. Ta prieiga suteikiama per bendrą prieigos punktą, kuris turi būti sukurtas kiekvienoje valstybėje narėje ir kuriuo užtikrinama, kad kompetentingos institucijos, naudodamosi elektroninėmis priemonėmis, galėtų susipažinti su informacija skaitmeniniu formatu, kuri, kai įmanoma, būtų kompiuterio skaitoma.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta prieiga prie bendrų prieigos punktų valstybėse narėse taip pat suteikiama AMLA bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį tikslais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad per 1 dalyje nurodytą bendrą prieigos punktą būtų prieinama bent toliau nurodyta informacija:

a) informacija apie nekilnojamąjį turtą:

   i) kadastrinio sklypo informacija ir kadastrinis numeris;

   ii) geografinė vieta, įskaitant nekilnojamojo turto adresą;

   iii) nekilnojamojo turto plotas ir (arba) dydis;

   iv) nekilnojamojo turto rūšis, be kita ko, nurodant, ar tai yra statinys, ar ne statinys, ir naudojimo paskirtis;

b) informacija apie savininkus:

   i) savininko ir bet kurio asmens, kuris teigia veikiantis savininko vardu, vardas ir pavardė;

ii) jei savininkas yra teisės subjektas – teisės subjekto pavadinimas ir teisinė forma, taip pat bendrovės unikalus identifikacinis numeris ir mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris;

iii) jei savininkas yra juridinė struktūra – juridinės struktūros pavadinimas ir mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris;

iv) nekilnojamojo turto įsigijimo kaina;

v) kai taikytina, visos teisės ar apribojimai;

c) informaciją apie suvaržymus:

i) hipotekos;

ii) teisminiai apribojimai;

iii) nuosavybės teisės;

iv) kitos garantijos, jei tokių yra;

d) informacija apie ankstesnius savininkus, kainą ir susijusius suvaržymus;

e) susiję dokumentai.

Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kadastriniame sklype yra keli nekilnojamojo turto objektai, pirmoje pastraipoje nurodyta informacija būtų pateikta apie kiekvieną to kadastrinio sklypo nekilnojamojo turto objektą.

Valstybės narės užtikrina, kad ankstesnė informacija pagal pirmos pastraipos d punktą apimtų bent laikotarpį nuo 2019 m. liepos 8 d.

3. Valstybės narės įdiegia mechanizmus, kuriais užtikrinama, kad per 1 dalyje nurodytą bendrą prieigos punktą teikiama informacija būtų naujausia ir tiksli.

4. Valstybės narės taiko priemones, kuriomis užtikrinama, kad elektroniniu būdu laikoma informacija būtų nedelsiant pateikta prašančiajai kompetentingai institucijai. Jei ta informacija elektroniniu būdu nelaikoma, valstybės narės užtikrina, kad ji būtų pateikta laiku ir taip, kad nebūtų pakenkta prašančiosios kompetentingos institucijos veiklai.

5. Ne vėliau kaip 2029 m. spalio 10 d. valstybės narės praneša Komisijai:

a) nacionaliniu lygmeniu sukurto 1 dalyje nurodyto bendro prieigos punkto ypatybes, įskaitant interneto svetainę, kurioje prie jo galima prisijungti;

b) kompetentingų institucijų, kurioms suteikta prieiga prie 1 dalyje nurodyto bendro prieigos punkto, sąrašą;

c) visus kompetentingoms institucijoms pateiktus duomenis, papildančius 2 dalyje išvardytus duomenis.

Valstybės narės atnaujina tokį pranešimą, kai pasikeičia kompetentingų institucijų sąrašas arba suteikiamos prieigos prie informacijos apimtis. Komisija užtikrina, kad ta informacija, įskaitant visus jos pakeitimus, būtų prieinama kitoms valstybėms narėms.

6. Ne vėliau kaip 2032 m. liepos 10 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamos sąlygos ir techninės specifikacijos bei procedūros, kuriomis užtikrinamas saugus ir efektyvus 1 dalyje nurodytų bendrų prieigos punktų sujungimas. Kai tikslinga, prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

III SKYRIUS

FŽP

19 straipsnis

FŽP įsteigimas

1. Siekdama užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, nustatyti tokią veiklą ir veiksmingai su ja kovoti, kiekviena valstybė narė įsteigia FŽP.

2. FŽP yra bendras centrinis nacionalinis padalinys, atsakingas už įgaliotųjų subjektų pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnį pateiktų ataskaitų, įgaliotųjų subjektų pagal to reglamento 74 straipsnį ir 80 straipsnio 4 dalies antros pastraipos b punktą pateiktų ataskaitų ir bet kokios kitos informacijos, susijusios su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu, įskaitant pagal Reglamento (ES) 2018/1672 9 straipsnį muitinių perduotą informaciją, taip pat priežiūros valdžios institucijų ir kitų institucijų pateiktos informacijos gavimą ir jos analizę.

3. FŽP yra atsakingas už savo atliktų analizių rezultatų ir bet kokios papildomos informacijos platinimą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, kai yra pagrindo įtarti pinigų plovimą, jo pirminius nusikaltimus arba teroristų finansavimą. Jis turi galėti gauti papildomos informacijos iš įpareigotųjų subjektų.

FŽP finansinės analizės funkcija apima:

a) operatyvinę analizę, kurią atliekant daugiausia dėmesio skiriama atskiriems atvejams ir konkretiems tikslams arba tinkamai atrinktai informacijai, pirmenybę teikiant atsižvelgiant į riziką, taip pat gautos atskleistos informacijos rūšiai bei apimčiai ir tam, kaip ketinama naudoti išplatintą informaciją;

b) strateginę analizę, kurioje vertinamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tendencijos, modeliai ir jų pokyčiai.

4. Kiekvienas FŽP veikia nepriklausomai ir savarankiškai, o tai reiškia, kad jis turi turėti įgaliojimus ir pajėgumų laisvai vykdyti savo funkcijas, įskaitant galimybę priimti savarankiškus sprendimus analizuoti konkrečią informaciją, jos prašyti ir pagal 3 dalį ją platinti. Jiems neturi būti daroma nederama politinė, vyriausybės ar pramonės atstovų įtaka ir neturi būti kišamasi į jų veiklą.

Jei FŽP yra esamoje kitos institucijos struktūroje, pagrindinės FŽP funkcijos turi būti nepriklausomos ir veiklos požiūriu atskirtos nuo kitų priimančiosios institucijos funkcijų.

5. Valstybės narės savo FŽP suteikia atitinkamus finansinius, žmogiškuosius ir techninius išteklius, kad jie galėtų vykdyti savo užduotis. FŽP turi turėti galimybę gauti ir panaudoti išteklius, reikalingus jų funkcijoms vykdyti.

6. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP darbuotojai laikytųsi profesinės paslapties reikalavimų, lygiaverčių 67 straipsnyje nustatytiems reikalavimams, ir aukštų profesinių standartų, įskaitant aukštus duomenų apsaugos standartus, taip pat kad jie būtų aukštos moralės ir tinkamos kvalifikacijos, kiek tai susiję su etišku didelių duomenų rinkinių tvarkymu. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP būtų įdiegę interesų konfliktų prevencijos ir valdymo procedūras.

7. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų informacijos saugumo ir konfidencialumo taisykles.

8. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų saugius ir apsaugotus kanalus, kuriais elektroninėmis priemonėmis būtų galima palaikyti ryšius ir keistis informacija su kompetentingomis institucijomis ir įpareigotaisiais subjektais.

9. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP galėtų savarankiškai sudaryti susitarimus su kitomis nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis pagal 46 straipsnį dėl keitimosi informacija.

10. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. AMLA paskelbia FŽP skirtas gaires dėl:

a) priemonių, kurių turi būti imtasi siekiant išsaugoti FŽP veiklos savarankiškumą ir nepriklausomumą, įskaitant priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad interesų konfliktai nedarytų poveikio jo veiklos savarankiškumui ir nepriklausomumui;

b) operatyvinės ir strateginės analizės pobūdžio, ypatumų ir tikslų;

c) finansinės, administracinės ir teisėsaugos informacijos, prie kurios turi prieigą FŽP, naudojimo ir kryžminės patikros priemonių ir metodų ir

d) sandorio sustabdymo arba neleidimo jo vykdyti ir sąskaitos ar verslo santykių sustabdymo ar stebėsenos pagal 24 ir 25 straipsnius praktikos ir procedūrų.

20 straipsnis

Pagrindinių teisių pareigūnas

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP paskirtų pagrindinių teisių pareigūną. Pagrindinių teisių pareigūnas gali būti esamas FŽP darbuotojas.

2. Pagrindinių teisių pareigūnas vykdo šias užduotis:

a) konsultuoja FŽP darbuotojus dėl bet kokios FŽP vykdomos veiklos, jei pagrindinių teisių pareigūnas mano, kad tai būtina, arba jei to prašo darbuotojai, netrukdant tai veiklai ar jos nevilkinant;

b) skatina, kad FŽP laikytųsi pagrindinių teisių, ir stebi, kaip jis jų laikosi;

c) teikia neprivalomas nuomones dėl FŽP veiklos atitikties pagrindinėms teisėms;

d) informuoja FŽP vadovą apie galimus pagrindinių teisių pažeidimus vykdant FŽP veiklą.

3. FŽP užtikrina, kad pagrindinių teisių pareigūnas negautų jokių nurodymų, susijusių su pagrindinių teisių pareigūno užduočių vykdymu.

21 straipsnis

Prieiga prie informacijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, neatsižvelgiant į jų organizacinį statusą, turėtų prieigą prie informacijos, įskaitant finansinę, administracinę ir teisėsaugos informaciją, kurios jiems reikia, kad galėtų atlikti savo užduotis. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP būtų suteikta bent:

a) neatidėliotina ir tiesioginė prieiga prie šios finansinės informacijos:

i) nacionaliniuose centralizuotuose automatizuotuose mechanizmuose esančios informacijos pagal 16 straipsnį;

ii) įpareigotųjų subjektų pateiktos informacijos, įskaitant informaciją apie lėšų pervedimus, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2023/1113 3 straipsnio 9 punkte, ir kriptoturto pervedimus, kaip apibrėžta to reglamento 3 straipsnio 10 punkte;

iii) informacijos apie hipotekas ir paskolas;

iv) nacionalinės valiutos ir valiutos keitimo duomenų bazėse esančios informacijos;

v) informacijos apie vertybinius popierius;

b) neatidėliotina ir tiesioginė prieiga prie šios administracinės informacijos:

i) fiskalinių duomenų, įskaitant mokesčių administratorių turimus duomenis, taip pat duomenų, gautų pagal Tarybos direktyvos 2011/16/ES ([40]) 8 straipsnio 3a dalį;

ii) informacijos apie prekių arba paslaugų ar koncesijų viešųjų pirkimų procedūras;

([40]) 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

iii) BARIS informacijos, kaip nurodyta 16 straipsnyje, taip pat nacionalinių nekilnojamojo turto registrų arba elektroninių duomenų paieškos sistemų ir žemės bei kadastro registrų informacijos;

iv) informacijos, esančios nacionalinių fizinių asmenų pilietybės ir gyventojų registruose;

v) informacijos, esančios nacionalinių pasų ir vizų registruose;

vi) informacijos, esančios kelionių i užsienį duomenų bazėse;

vii) informacijos, esančios komercinių duomenų bazėse, įskaitant verslo įmonių ir bendrovių registruose bei politikoje dalyvaujančių asmenų duomenų bazėse;

viii) informacijos, esančios nacionalinių motorinių transporto priemonių, orlaivių ir vandens transporto priemonių registruose;

ix) informacijos, esančios nacionalinių socialinės apsaugos registruose;

x) muitinės duomenų, įskaitant tarpvalstybinius fizinius grynųjų pinigų perkėlimus;

xi) informacijos, esančios nacionalinių ginklų registruose;

xii) informacijos, esančios nacionalinių tikrųjų savininkų registruose;

xiii) duomenų, prieinamų sujungus centrinius registrus pagal 10 straipsnio 19 dalį;

xiv) informacijos, esančios registruose apie ne pelno organizacijas;

xv) nacionalinių finansų priežiūros ir reguliavimo institucijų turimos informacijos pagal 61 straipsnį ir 67 straipsnio 2 dalį;

xvi) duomenų bazių, kuriose saugomi duomenys apie prekybą CO_2 apyvartiniais taršos leidimais, įsteigtų pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 389/2013 ([41]);

xvii) informacijos apie bendrovių metines finansines ataskaitas;

xviii) nacionalinių migracijos ir imigracijos registrų;

xix) komercinių teismų turimos informacijos;

xx) nemokumo duomenų bazėse laikomos ir nemokumo specialistų turimos informacijos;

xxi) informacijos apie lėšas ir kitą turtą, įšaldytą arba imobilizuotą taikant tikslines finansines sankcijas;

c) tiesioginė ar netiesioginė prieiga prie šios teisėsaugos informacijos:

i) bet kokios rūšies informacijos arba duomenų, kuriuos kompetentingos institucijos jau turi nusikalstamų veikų prevencijos, nustatymo, tyrimo arba baudžiamojo persekiojimo už jas kontekste;

ii) bet kokios rūšies informacijos ar duomenų, kuriuos nusikalstamų veikų prevencijos, nustatymo, tyrimo arba baudžiamojo persekiojimo už jas kontekste turi valdžios institucijos arba privatūs subjektai ir kurie yra prieinami kompetentingoms institucijoms netaikant procesinių prievartos priemonių pagal nacionalinę teisę.

Informacija, nurodyta pirmos pastraipos c punkte, yra, be kita ko, informacija apie teistumą, informacija apie tyrimus, informacija apie turto įšaldymą ar areštą arba apie kitas tiriamąsias ar laikinąsias priemones ir informacija apie apkaltinamuosius nuosprendžius bei konfiskacijos atvejus.

Atsižvelgdamos į kiekvieną konkretų atvejį valstybės narės gali leisti apriboti prieigą prie pirmos pastraipos c punkte nurodytos teisėsaugos informacijos, jei tikėtina, kad tokios informacijos suteikimas keltų pavojų vykstančiam tyrimui.

([41]) 2013 m. gegužės 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 389/2013, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimus Nr. 280/2004/EB ir Nr. 406/2009/EB įsteigiamas Sąjungos registras ir panaikinami Komisijos reglamentai (ES) Nr. 920/2010 ir (ES) Nr. 1193/2011 (OL L 122, 2013 5 3, p. 1).

2. Laikoma, kad prieiga prie 1 dalyje nurodytos informacijos yra tiesioginė ir neatidėliotina, jei informacija yra IT duomenų bazėje, registre arba duomenų paieškos sistemoje, iš kurios FŽP gali gauti informaciją be tarpinių veiksmų, arba jei tenkinamos šios sąlygos:

a) informaciją turintys subjektai ar institucijos ją operatyviai pateikia FŽP ir

b) joks subjektas, institucija ar trečioji šalis negali daryti poveikio prašomiems duomenims arba suteiktinai informacijai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, kai įmanoma, FŽP būtų suteikta tiesioginė prieiga prie 1 dalies pirmos pastraipos c punkte nurodytos informacijos. Tais atvejais, kai FŽP suteikiama netiesioginė prieiga prie informacijos, subjektas ar institucija, kuri saugo prašomą informaciją, ją pateikia laiku.

4. Vykdydamas savo funkcijas, kiekvienas FŽP gali iš bet kurio įpareigotojo subjekto pareikalauti informacijos, ją gauti ir naudoti, kad galėtų vykdyti savo funkcijas pagal šios direktyvos 19 straipsnio 3 dalį, net jei nepateiktas išankstinis pranešimas pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą arba 70 straipsnio 1 dalį. Įpareigotieji subjektai neprivalo patenkinti pagal šią dalį pateiktų prašymų suteikti informaciją, jei jie susiję su informacija, gauta to reglamento 70 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais.

22 straipsnis

Atsakymai į prašymus suteikti informaciją

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP galėtų laiku atsakyti į pagrįstus prašymus suteikti informaciją, pagrįstus susirūpinimu dėl pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo, kuriuos pateikė Reglamento (ES) 2024/1624 2 straipsnio 1 dalies 44 punkto c ir d papunkčiuose nurodytos kompetentingos institucijos jų atitinkamose valstybėse narėse, jei tą informaciją jau turi FŽP ir ji yra būtina atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį. Sprendimą dėl informacijos platinimo priima FŽP.

Jeigu yra objektyvių priežasčių daryti prielaidą, kad suteikus tokią informaciją būtų padarytas neigiamas poveikis atliekamiems tyrimams ar analizėms, arba išimtinėmis aplinkybėmis tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens interesams arba neatitiktų tikslų, kuriais jos prašoma, FŽP neprivalo patenkinti prašymo suteikti informaciją.

Tokiais atvejais FŽP prašančiajai institucijai raštu pateikia priežastis.

2. Kompetentingos institucijos teikia FŽP grįžtamąją informaciją apie pagal šį straipsnį ir 19 straipsnio 3 dalį pateiktos informacijos panaudojimą ir naudingumą, taip pat apie remiantis ta informacija įvykdytų veiksmų ir atliktų tyrimų rezultatus. Tokia grįžtamoji informacija pateikiama kuo greičiau ir bet kuriuo atveju apibendrinta forma, bent kartą per metus, ir tokiu būdu, kad FŽP galėtų geriau vykdyti savo operatyvinės analizės funkciją.

23 straipsnis

Informacijos teikimas priežiūros institucijoms

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP savo iniciatyva arba gavę prašymą priežiūros institucijoms teiktų informaciją, kuri gali būti aktuali priežiūros pagal IV skyrių tikslais, įskaitant bent informaciją apie:

a) įpareigotųjų subjektų pateiktų pranešimų apie įtartinus sandorius kokybę ir skaičių;

b) įpareigotųjų subjektų pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą pateiktų atsakymų į FŽP prašymus kokybę ir savalaikiškumą;

c) atitinkamus strateginių analizių, atliktų pagal šios direktyvos 19 straipsnio 3 dalies b punktą, rezultatus, taip pat visą aktualią informaciją apie pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo tendencijas ir metodus, įskaitant geografinę, tarpvalstybinę ir kylančią riziką.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP priežiūros institucijoms praneštų tuomet, kai jų turima informacija rodo galimus įpareigotųjų subjektų padarytus reglamentų (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113 pažeidimus.

3. Išskyrus atvejus, kai tai griežtai būtina 2 dalies tikslais, valstybės narės užtikrina, kad FŽP pagal šį straipsnį pateiktoje informacijoje nebūtų jokios informacijos apie konkrečius fizinius ar juridinius asmenis ir atvejus, susijusius su fiziniais ar juridiniais asmenimis, kurių atžvilgiu atliekama analizė ar tyrimas, arba pagal kurią gali būti nustatyta fizinių ar juridinių asmenų tapatybė.

24 straipsnis

Sustabdymas arba neleidimas vykdyti

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus skubiai imtis tiesioginių arba netiesioginių veiksmų, kai įtariama, jog sandoris yra susijęs su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, kad sustabdytų sandorį arba neleistų to sandorio vykdyti.

Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai remiantis įtarimu, apie kurį pranešta pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnį, nustatoma, kad reikia sustabdyti sandorį arba neleisti jo vykdyti, įpareigotajam subjektui būtų nurodyta sustabdyti sandorį arba neleisti jo vykdyti per to reglamento 71 straipsnyje nurodytą laikotarpį. Kai poreikis sustabdyti sandorį yra grindžiamas FŽP analitiniu darbu, neatsižvelgiant į tai, ar įpareigotasis subjektas pateikė išankstinį pranešimą, FŽP kuo greičiau nurodo sustabdyti sandorį.

FŽP nurodo sustabdyti sandorį arba neleidžia jo vykdyti siekdamas išsaugoti lėšas, atlikti analizes, įskaitant sandorio analizę, įvertinti, ar įtarimas pasitvirtino, ir, jeigu pasitvirtino, išplatinti analizių rezultatus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, kad būtų galima priimti tinkamas priemones.

Valstybės narės nustato sustabdymo arba neleidimo vykdyti sandorį laikotarpį, kad FŽP atliktų analitinį darbą; šis laikotarpis neturi viršyti 10 darbo dienų. Valstybės narės gali nustatyti ilgesnį laikotarpį, kai pagal nacionalinę teisę FŽP atlieka nusikalstamu būdu įgyto turto paieškos, areštavimo, įšaldymo ar konfiskavimo funkcijas. Jei nustatomas ilgesnis sustabdymo laikotarpis ar neleidžiama vykdyti sandorio, valstybės narės užtikrina, kad FŽP vykdytų savo funkcijas laikydamiesi tinkamų nacionalinių apsaugos priemonių, pavyzdžiui, galimybės asmeniui, kurio sandoris buvo sustabdytas, užginčyti tą sustabdymą teisme.

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus bet kuriuo metu atšaukti sustabdymą ar neleidimą vykdyti sandorį, kai jie padaro išvadą, kad sustabdymas ar neleidimas nebereikalingas siekiant įgyvendinti trečioje pastraipoje nustatytus tikslus.

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP būtų suteikti įgaliojimai kitos valstybės narės FŽP prašymu sustabdyti sandorį arba neleisti jo vykdyti, kaip nurodyta šioje dalyje.

2. Kai kyla įtarimas, kad banko sąskaita ar mokėjimo sąskaita, kriptoturto sąskaita ar verslo santykiai yra susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus tiesiogiai ar netiesiogiai imtis skubių veiksmų, kad sustabdytų naudojimąsi ta sąskaita ar sustabdytų verslo santykius siekdamas išsaugoti lėšas, atlikti analizes, įvertinti, ar įtarimas pasitvirtino, ir, jeigu pasitvirtino, išplatinti analizių rezultatus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, kad būtų galima priimti tinkamas priemones.

Valstybės narės nustato sustabdymo laikotarpį, kad FŽP atliktų analitinį darbą; šis laikotarpis neturi viršyti 5 darbo dienų. Valstybės narės gali nustatyti ilgesnį laikotarpį, kai pagal nacionalinę teisę FŽP atlieka nusikalstamu būdu įgyto turto paieškos, areštavimo, įšaldymo ar konfiskavimo funkcijas. Jei nustatomas ilgesnis sustabdymo laikotarpis, valstybės narės užtikrina, kad FŽP vykdytų savo funkcijas laikydamiesi tinkamų nacionalinių apsaugos priemonių, pavyzdžiui, galimybės asmeniui, kurio banko sąskaita ar mokėjimo sąskaita, kriptoturto sąskaita ar verslo santykiai yra sustabdyti, užginčyti tą sustabdymą teisme.

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus bet kuriuo metu atšaukti sustabdymą, kai jie padaro išvadą, kad sustabdymas nebereikalingas siekiant įgyvendinti pirmoje pastraipoje nustatytus tikslus.

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP būtų suteikiami įgaliojimai kitos valstybės narės FŽP prašymu sustabdyti naudojimąsi sąskaita ar sustabdyti verslo santykius, kaip nurodyta šioje dalyje.

3. Dėl sustabdymo ar neleidimo vykdyti pagal šį straipsnį FŽP, jo direktoriams ar darbuotojams neturi atsirasti jokios atsakomybės.

25 straipsnis

Sandorių ar veiklos stebėjimo nurodymai

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus nurodyti įpareigotiesiems subjektams tam tikrą laikotarpį, kurį nustatys FŽP, stebėti sandorius ar veiklą, kurie vykdomi per vieną ar daugiau banko sąskaitų ar mokėjimo sąskaitų arba kriptoturto sąskaitų, kuriuos valdo įpareigotasis subjektas, ar kitus verslo santykius asmenų, kurie kelia didelę pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo riziką, atžvilgiu. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad FŽP būtų suteikti įgaliojimai nurodyti įpareigotajam subjektui pranešti apie stebėsenos rezultatus.

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP suteikiami įgaliojimai kitos valstybės narės FŽP prašymu tam tikram laikotarpiui nustatyti stebėsenos priemones, kaip nurodyta šiame straipsnyje.

26 straipsnis

Perspėjimai įpareigotiesiems subjektams

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP galėtų perspėti įpareigotuosius subjektus apie informaciją, kuri yra aktuali atliekant deramą klientų patikrinimą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 III skyrių. Ta informacija apima:

a) sandorių ar veiklos, kurie kelia didelę pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo riziką, rūšis;

b) konkrečius asmenis, kurie kelia didelę pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo riziką;

c) konkrečias geografines vietoves, kurios kelia didelę pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo riziką.

2. 1 dalyje nurodytas reikalavimas taikomas nacionalinėje teisėje nustatytą laikotarpį, kuris neturi viršyti 6 mėnesių.

3. FŽP įpareigotiesiems subjektams kasmet teikia strateginę informaciją apie pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tipologijas, rizikos rodiklius ir tendencijas.

27 straipsnis

FŽP metinė ataskaita

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos FŽP paskelbtų metinę savo veiklos ataskaitą. Ataskaitoje pateikiami statistiniai duomenys apie:

a) tolesnius veiksmus, kurių ėmėsi FŽP dėl gautų pranešimų apie įtartinus sandorius ar veiklą;

b) įpareigotųjų subjektų pateiktus pranešimus apie įtartinus sandorius;

c) priežiūros institucijų ir centrinių registrų atskleistą informaciją;

d) informacijos platinimą kompetentingoms institucijoms ir tolesnius veiksmus, kurių imtasi dėl tos informacijos platinimo;

e) kitiems FŽP pateiktus ir iš jų gautus prašymus;

f) Reglamento (ES) 2024/1624 2 straipsnio 1 dalies 44 punkto c papunktyje nurodytoms kompetentingoms institucijoms pateiktus ir iš jų gautus prašymus;

g) skirtus žmogiškuosius išteklius;

h) muitinių pagal Reglamento (ES) 2018/1672 9 straipsnį perduotus duomenis apie tarpvalstybinius fizinius grynųjų pinigų perkėlimus.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje taip pat pateikiama informacija apie tendencijas ir tipologijas, nustatytas kitoms kompetentingoms institucijoms išplatintuose dokumentuose. Iš ataskaitoje pateiktos informacijos neturi būti įmanoma nustatyti fizinio ar juridinio asmens tapatybės.

28 straipsnis

FŽP teikiama grįžtamoji informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP įpareigotiesiems subjektams teiktų grįžtamąją informaciją apie pranešimus apie įtarimus pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnį. Tokia grįžtamoji informacija apima bent jau pateiktos informacijos kokybę, pranešimų pateikimo savalaikiškumą, įtarimų aprašymą ir pateikimo etape pateiktus dokumentus.

Grįžtamoji informacija pagal šį straipsnį neturi būti suprantama, kaip apimanti kiekvieną įpareigotųjų subjektų pateiktą pranešimą.

FŽP grįžtamąją informaciją teikia bent kartą per metus, nepriklausomai nuo to, ar ji teikiama atskiram įpareigotajam subjektui, ar įpareigotųjų subjektų grupėms ar kategorijoms, atsižvelgdamas į bendrą įtartinų sandorių, apie kuriuos pranešė įpareigotieji subjektai, skaičių.

Grįžtamoji informacija taip pat pateikiama priežiūros institucijoms, kad jos galėtų vykdyti rizikos vertinimu grindžiamą priežiūrą pagal 40 straipsnį.

FŽP kasmet AMLA praneša apie grįžtamosios informacijos teikimą įpareigotiesiems subjektams pagal šį straipsnį ir teikia statistinius duomenis apie pranešimų apie įtartinus sandorius, kuriuos pateikė atskirų kategorijų įpareigotieji subjektai, skaičių.

Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. AMLA pateikia FŽP rekomendacijas dėl geriausios praktikos ir grįžtamosios informacijos teikimo metodų, be kita ko, dėl grįžtamosios informacijos tipo ir teikimo dažnumo.

Pareiga teikti grįžtamąją informaciją neturi kelti pavojaus jokiam FŽP atliekamam analitiniam darbui, jokiam tyrimui ar administraciniams veiksmams, vykdomiems po to, kai FŽP išplatino informaciją, ir neturi daryti įtakos duomenų apsaugos ir konfidencialumo reikalavimų taikymui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP bent kas metus muitinėms pateiktų grįžtamąją informaciją apie informacijos, perduotos pagal Reglamento (ES) 2018/1672 9 straipsnį, veiksmingumą ir su ja susijusius tolesnius veiksmus.

29 straipsnis

Bendradarbiavimas su FŽP

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP kuo labiau bendradarbiautų tarpusavyje, nepriklausomai nuo jų organizacinio statuso.

30 straipsnis

Apsaugoti komunikacijos kanalai

1. Sukuriama valstybių narių FŽP tarpusavio keitimosi informacija sistema (toliau – sistema „FIU.net“). Sistema „FIU.net“ užtikrinama saugi komunikacija bei keitimasis informacija ir sudaromos galimybės parengti rašytinį dokumentą apie visas apdorojimo operacijas. Sistema „FIU.net“ taip pat gali būti naudojama komunikacijai su FŽP analogiškomis trečiųjų valstybių institucijomis, su kitomis institucijomis ir su Sąjungos įstaigomis, organais ir agentūromis palaikyti. Sistemą „FIU.net“ valdo AMLA.

Sistema „FIU.net“ naudojama keitimuisi informacija tarp FŽP ir AMLA bendrų analizių pagal šios direktyvos 32 straipsnį ir Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį tikslais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP keistųsi informacija pagal 31 ir 32 straipsnius, naudodami sistemą „FIU.net“. Sistemos „FIU.net“ techninio gedimo atveju informacija perduodama kitomis tinkamomis priemonėmis, užtikrinančiomis aukštą duomenų saugumo ir duomenų apsaugos lygį.

Keitimasis informacija tarp FŽP ir analogiškų trečiųjų valstybių institucijų, kurios nėra prisijungusios prie sistemos „FIU.net“, vykdomas apsaugotais komunikacijos kanalais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, siekdami atlikti šioje direktyvoje jiems nustatytas užduotis, pagal nacionalinę teisę kuo labiau bendradarbiautų taikant pažangiausias technologijas.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad FŽP kuo labiau bendradarbiautų taikant AMLA sukurtus ir valdomus sprendimus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 5 straipsnio 5 dalies i punktą, 45 straipsnio 1 dalies d punktą ir 47 straipsnį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP galėtų naudotis sistemos „FIU.net“ funkcijomis, kad pagal principą „yra atitiktis / nėra atitikties“ sutikrintų duomenis, kuriuos jie pateikia sistemoje „FIU.net“, su kitų FŽP ir Sąjungos įstaigų, organų ir agentūrų toje sistemoje pateiktais duomenimis tiek, kiek toks kryžminis sutikrinimas patenka į tų Sąjungos įstaigų, organų ir agentūrų atitinkamų įgaliojimų sritį.

5. AMLA gali sustabdyti FŽP arba analogiškos institucijos trečiojoje valstybėje, arba Sąjungos įstaigos, organo ar agentūros prieigą prie sistemos „FIU.net“, jei turi priežasčių manyti, kad tokia prieiga keltų pavojų šio skyriaus įgyvendinimui ir FŽP turimos informacijos, kuria keičiamasi per sistemą „FIU.net“, saugumui ir konfidencialumui, be kita ko, kai kyla susirūpinimas dėl FŽP nepriklausomumo ir savarankiškumo.

31 straipsnis

Keitimasis informacija tarp FŽP

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP savo iniciatyva arba gavę prašymą keistųsi bet kokia informacija, kuri gali būti aktuali FŽP tvarkant ar analizuojant informaciją, susijusią su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ar teroristų finansavimu ir su susijusiu fiziniu ar juridiniu asmeniu, neatsižvelgiant į galimų susijusių pirminių nusikaltimų rūšį, ir tuo atveju jeigu galimų susijusių pirminių nusikaltimų rūšis keitimosi informacija metu nėra nurodoma.

Prašyme nurodomi aktualūs faktai, bendrosios aplinkybės, prašymo priežastys, ryšiai su FŽP, į kurį kreipiamasi, valstybe ir tai, kaip prašoma informacija bus naudojama.

Kai FŽP gauna pranešimą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ir tas pranešimas yra susijęs su kita valstybe nare, jis nedelsdamas persiunčia pranešimą arba visą iš jo gautą atitinkamą informaciją tos kitos valstybės narės FŽP.

2. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių įgyvendinimo standartų projektuose nurodomas keitimuisi 1 dalyje nurodyta informacija naudotinas formatas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus remiantis Reglamento (ES) 2024/1620 53 straipsniu.

3. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nurodomi aktualumo ir atrankos kriterijai, taikomi nustatant, ar pranešimas, pateiktas pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, yra susijęs su kita valstybe nare, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje.

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

4. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. AMLA paskelbia FŽP skirtas gaires dėl procedūrų, kurios turi būti taikomos perduodant ir gaunant pranešimą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, kai jis susijęs su kita valstybe nare, ir dėl tolesnių veiksmų, kurių turi būti imtasi reaguojant į tą pranešimą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, kuriam kitas FŽP pateikė 1 dalyje nurodytą prašymą suteikti informaciją, atsakydamas į jį būtų įpareigotas pasinaudoti visais turimais įgaliojimais, kuriais jis paprastai naudotųsi valstybės viduje, kad gautų ir išanalizuotų informaciją.

Kai FŽP nori gauti papildomos informacijos iš kitoje valstybėje narėje įsisteigusio įpareigotojo subjekto, veikiančio savo valstybės narės teritorijoje, prašymas adresuojamas valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsisteigęs įpareigotasis subjektas, FŽP. Tas FŽP gauna informaciją pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalį ir nedelsdamas perduoda atsakymus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai FŽP prašoma pateikti informaciją pagal 1 dalį, jis į prašymą atsakytų kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos, jei FŽP turi prašomą informaciją arba prašoma informacija yra duomenų bazėje ar registre, prie kurių tiesioginę prieigą turi FŽP, į kurį kreipiamasi. Išimtiniais tinkamai pagrįstais atvejais šis terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 10 darbo dienų. Jei FŽP, į kurį kreipiamasi, negali gauti prašomos informacijos, jis apie tai praneša prašančiajam FŽP.

7. Valstybės narės užtikrina, kad išimtiniais, pagrįstais ir skubiais atvejais ir, nukrypstant nuo 6 dalies, kai pagal 1 dalį FŽP prašoma pateikti informaciją, kuri yra bazėje ar registre, prie kurių tiesioginę prieigą turi FŽP, į kurį kreipiamasi, arba kurią jis jau turi, šis FŽP tokią informaciją pateiktų ne vėliau kaip per 1 darbo dieną nuo prašymo gavimo dienos.

Jei FŽP, į kurį kreipiamasi, negali atsakyti per 1 darbo dieną arba neturi tiesioginės prieigos prie informacijos, jis pateikia pagrindimą. Jei prašomos informacijos pateikimas per 1 darbo dieną būtų neproporcinga našta FŽP, į kurį kreipiamasi, jis gali atidėti informacijos pateikimą. Tuo atveju FŽP, į kurį kreipiamasi, nedelsdamas apie tokį atidėjimą informuoja prašantįjį FŽP. FŽP, į kurį kreipiamasi, gali pratęsti atsakymo į prašymą suteikti informaciją terminą ne daugiau kaip 3 darbo dienomis.

8. FŽP gali atsisakyti keistis informacija tik išimtinėmis aplinkybėmis, kai keitimasis informacija galėtų prieštarauti pagrindiniams jo nacionalinės teisės principams. Tos išimtinės aplinkybės nurodomos taip, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui laisvu keitimusi informacija analitiniais tikslais ir nepagrįstiems tokio keitimosi apribojimams.

Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. valstybės narės praneša Komisijai apie pirmoje pastraipoje nurodytas išimtines aplinkybes. Pasikeitus nacionaliniu lygmeniu nustatytoms išimtinėms aplinkybėms, valstybės narės atnaujina tokius pranešimus.

Komisija skelbia konsoliduotą antroje pastraipoje nurodytų pranešimų sąrašą.

9. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar išimtinės aplinkybės, apie kurias pranešta pagal 8 dalį, yra pagrįstos.

32 straipsnis

Bendros analizės

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP galėtų atlikti bendras įtartinų sandorių ir veiklos analizes.

2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais atitinkami FŽP, padedami AMLA pagal Reglamento (ES) 2024/1620 40 straipsnį, konkrečiam tikslui ir ribotam laikotarpiui, kuris gali būti pratęstas abipusiu susitarimu, sudaro jungtinę analizės grupę operatyvinėms įtartinų sandorių ar veiklos analizėms, kuriose dalyvautų vienas ar daugiau grupę sudarantys FŽP, atlikti.

3. Jungtinė analizės grupė gali būti sudaryta, kai:

a) vykdant FŽP operatyvinę analizę reikia atlikti sudėtingas ir daug pastangų reikalaujančias analizes, susijusias su kitomis valstybėmis narėmis;

b) keli FŽP atlieka operatyvinę analizę, kai dėl bylos aplinkybių pagrįstai reikia imtis suderintų veiksmų atitinkamose valstybėse narėse.

Prašymą sudaryti jungtinę analizės grupę gali pateikti bet kuris iš susijusių FŽP arba AMLA pagal Reglamento (ES) 2024/1620 44 straipsnį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP darbuotojas, paskirtas į jungtinę analizės grupę, pagal taikytiną nacionalinę teisę ir neviršydamas darbuotojo kompetencijos, galėtų teikti grupei jo FŽP turimą informaciją grupės atliekamos analizės tikslais.

5. Jei jungtinei analizės grupei reikia kito FŽP, kuris nėra grupės narys, pagalbos, ji gali kreiptis į tą FŽP su prašymu:

a) prisijungti prie jungtinės analizės grupės;

b) pateikti finansinės žvalgybos ir finansinę informaciją jungtinei analizės grupei.

6. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP galėtų pakviesti trečiąsias šalis, įskaitant Sąjungos įstaigas, organus ir agentūras, dalyvauti bendrose analizėse, kai tai aktualu bendrų analizių tikslais ir kai toks dalyvavimas patenka į tų trečiųjų šalių atitinkamų įgaliojimų sritį.

Valstybės narės užtikrina, kad bendrose analizėse dalyvaujantys FŽP nustatytų trečiųjų šalių dalyvavimo sąlygas ir įdiegtų priemones, kuriomis užtikrinamas informacijos, kuria keičiamasi, konfidencialumas ir saugumas. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, kuria keičiamasi, būtų naudojama tik tais tikslais, dėl kurių buvo pradėta ta bendra analizė.

33 straipsnis

FŽP naudojimasis informacija, kuria tarpusavyje keičiamasi

Pagal 29, 31 ir 32 straipsnius gauta informacija ir dokumentai naudojami šioje direktyvoje nustatytoms FŽP užduotims vykdyti. Pagal 29 ir 31 straipsnius keisdamasis informacija ir dokumentais, perduodantysis FŽP gali nustatyti tos informacijos naudojimo apribojimus ir sąlygas, išskyrus atvejus, kai perduodamas įpareigotojo subjekto pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalį pateiktas pranešimas arba iš jo gauta informacija, kurie yra susiję su kita valstybe nare, kurioje naudodamasis laisve teikti paslaugas veikia įpareigotasis subjektas, ir kurie nėra susiję su perduodančiojo FŽP valstybe nare. Gaunantysis FŽP laikosi tų apribojimų ir sąlygų.

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP paskirtų bent vieną kontaktinį asmenį ar punktą, atsakingą už prašymus suteikti informaciją, gaunamus iš kitų valstybių narių FŽP.

34 straipsnis

Sutikimas dėl tolesnio informacijos, kuria tarpusavyje keičiasi FŽP, platinimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, kuria keičiamasi pagal 29, 31 ir 32 straipsnius, būtų naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo prašoma ar kuriuo ji buvo pateikta, ir kad gaunančiojo FŽP gautos informacijos platinimo bet kokiai kitai institucijai, agentūrai ar skyriui atveju arba bet kokio tos informacijos naudojimo tokiais tikslais, kurie viršija iš pradžių patvirtintus tikslus, atveju būtų privaloma gauti išankstinį informaciją suteikusio FŽP sutikimą.

Šios dalies pirmos pastraipos reikalavimai netaikomi, kai FŽP teikiamą informaciją sudaro pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalį įpareigotojo subjekto pateiktas pranešimas, kuris yra susijęs su kita valstybe nare, kurioje naudodamasis laisve teikti paslaugas veikia įpareigotasis subjektas, ir kuris nėra susijęs su informaciją suteikusio FŽP valstybe nare.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, į kurį kreipiamasi, išankstinis sutikimas dėl informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms būtų suteiktas nedelsiant ir kuo platesniu mastu, nepriklausomai nuo pirminių nusikaltimų rūšies ir nuo to, ar pirminis nusikaltimas buvo nustatytas, ar ne. FŽP, į kurį kreipiamasi, negali atsisakyti duoti sutikimo dėl tokio platinimo, išskyrus atvejus, kai tai viršytų jo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų taikymo sritį arba galėtų pakenkti tyrimui, arba kitokiu būdu neatitiktų pagrindinių tos valstybės narės nacionalinės teisės principų. Kiekvienas toks atsisakymas duoti sutikimą turi būti tinkamai paaiškinamas. Aplinkybės, kai FŽP gali atsisakyti duoti sutikimą, nurodomos taip, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui informacija ir nepagrįstiems informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms apribojimams.

3. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. valstybės narės praneša Komisijai apie išimtines aplinkybes, kuriomis informacijos platinimas neatitiktų pagrindinių tos valstybės narės nacionalinės teisės principų, nurodytų 2 dalyje. Pasikeitus nacionaliniu lygmeniu nustatytoms išimtinėms aplinkybėms, valstybės narės atnaujina tokius pranešimus.

Komisija skelbia konsoliduotą pirmoje pastraipoje nurodytų pranešimų sąrašą.

4. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar išimtinės aplinkybės, apie kurias pranešta pagal 3 dalį, yra pagrįstos.

35 straipsnis

Baudžiamosios teisės nuostatų poveikis

Pirminių nusikaltimų apibrėžčių nacionalinėje teisėje skirtumai netrukdo FŽP teikti pagalbos kitam FŽP ir neriboja keitimosi informacija, jos platinimo ir naudojimo pagal 31, 32, 33 ir 34 straipsnius.

36 straipsnis

Pranešimo konfidencialumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įdiegę mechanizmus įpareigotųjų subjektų ir jų darbuotojų ar lygiavertį statusą turinčių asmenų, įskaitant atstovus ir platintojus, pranešančių apie įtarimus pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, tapatybei apsaugoti.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, atsakydami į kompetentingų institucijų prašymus suteikti informaciją pagal 22 straipsnį arba platindami savo analizių rezultatus pagal 19 straipsnį, neatskleistų šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo šaltinio. Šia dalimi nedaromas poveikis taikytinai nacionalinei baudžiamojo proceso teisei.

IV SKYRIUS

KOVOS SU PINIGŲ PLOVIMU PRIEŽIŪRA

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

37 straipsnis

Nacionalinių priežiūros institucijų įgaliojimai ir ištekliai

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad visi jos teritorijoje įsisteigę įpareigotieji subjektai, išskyrus 38 straipsnyje nurodytas aplinkybes, būtų tinkamai ir veiksmingai prižiūrimi. Tuo tikslu kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau priežiūros institucijų, kad jos veiksmingai stebėtų, kaip įpareigotieji subjektai laikosi reglamentuose (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113 nustatytų reikalavimų, ir imtųsi būtinų priemonių užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai jų laikytųsi.

Tais atvejais, siekdamos viešojo intereso viršenybės užtikrinimo valstybės narės yra nustačiusios konkrečius reikalavimus dėl leidimų įpareigotiesiems subjektams veikti jų teritorijoje naudojantis laisve teikti paslaugas, jos užtikrina, kad pagal tuos konkrečius leidimus įpareigotųjų subjektų vykdomą veiklą prižiūrėtų jų nacionalinės priežiūros institucijos, neatsižvelgiant į tai, ar leidžiama veikla vykdoma per jų teritorijoje esančią infrastruktūrą ar nuotoliniu būdu. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad apie priežiūrą pagal šią pastraipą būtų pranešta valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, priežiūros institucijoms.

Ši dalis netaikoma, kai AMLA veikia kaip priežiūros institucija.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų pakankamus finansinius, žmogiškuosius ir techninius išteklius 5 dalyje išvardytoms užduotims atlikti. Valstybės narės užtikrina, kad tų institucijų darbuotojai būtų aukštos moralės ir tinkamos kvalifikacijos ir laikytųsi aukštų profesinių standartų, įskaitant konfidencialumo, duomenų apsaugos ir su interesų konfliktų sprendimu susijusius standartus.

3. Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atveju valstybės narės gali leisti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą funkciją atlikti savireguliavimo organams, jei tie savireguliavimo organai turi šio straipsnio 6 dalyje nurodytus įgaliojimus ir tinkamus finansinius, žmogiškuosius ir techninius išteklius savo funkcijoms atlikti. Valstybės narės užtikrina, kad tų organų darbuotojai būtų aukštos moralės ir tinkamos kvalifikacijos ir laikytųsi aukštų profesinių standartų, įskaitant konfidencialumo, duomenų apsaugos ir su interesų konfliktų sprendimu susijusius standartus.

4. Kai valstybė narė pavedė tam tikros kategorijos įpareigotųjų subjektų priežiūrą daugiau nei vienai priežiūros institucijai, ji užtikrina, kad tos priežiūros institucijos prižiūrėtų įpareigotuosius subjektus nuosekliai ir veiksmingai visame sektoriuje. Tuo tikslu ta valstybė narė paskiria pagrindinę priežiūros instituciją arba sukuria tų priežiūros institucijų veiklos koordinavimo mechanizmą.

Kai valstybė narė visų įpareigotųjų subjektų priežiūrą paveda daugiau nei vienai priežiūros institucijai, ji sukuria tų priežiūros institucijų veiklos koordinavimo mechanizmą, siekiant užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai būtų prižiūrimi pagal aukščiausius standartus. Toks veiklos koordinavimo mechanizmas turi apimti visas priežiūros institucijas, išskyrus atvejus, kai:

a) priežiūra pavedama savireguliavimo organui – tokiu atveju koordinavimo mechanizme dalyvauja 52 straipsnyje nurodyta valdžios institucija;

b) tam tikros kategorijos įpareigotųjų subjektų priežiūra pavedama kelioms priežiūros institucijoms – tokiu atveju koordinavimo mechanizme dalyvauja pagrindinė priežiūros institucija; jei pagrindinė priežiūros institucija nėra paskirta, priežiūros institucijos iš savo tarpo paskiria atstovą.

5. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės priežiūros institucijos atliktų šias užduotis:

a) platintų atitinkamą informaciją įpareigotiesiems subjektams pagal 39 straipsnį;

b) priimtų sprendimą dėl tų atvejų, kai konkreti sektoriui būdinga rizika yra aiški ir suprantama, o atskiri dokumentuoti rizikos vertinimai pagal Reglamento (ES) 2024/1624 10 straipsnį nėra reikalaujami;

c) tikrintų įpareigotųjų subjektų vidaus politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių pagal Reglamento (ES) 2024/1624 II skyrių ir žmogiškųjų išteklių, skirtų reglamente nurodytoms užduotims atlikti, tinkamumą ir įgyvendinamumą, taip pat kolektyvinio investavimo subjektų priežiūros institucijos nuspręstų dėl atvejų, kai kolektyvinio investavimo subjektas funkciją pranešti apie įtartiną veiklą gali perduoti paslaugų teikėjui pagal Reglamento (ES) 2024/1624 18 straipsnio 7 dalį;

d) reguliariai vertintų ir stebėtų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, taip pat tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo ir išvengimo riziką, su kuria susiduria įpareigotieji subjektai;

e) stebėtų, kaip įpareigotieji subjektai laikosi savo pareigų, susijusių su tikslinėmis finansinėmis sankcijomis;

f) atliktų visus būtinus patikrinimus ne vietoje, patikrinimus vietoje ir teminius patikrinimus ir visus kitus prašymus, vertinimus ir analizes, būtinus siekiant patikrinti, ar įpareigotieji subjektai vykdo Reglamentą (ES) 2024/1624 ir visas administracines priemones, taikomas pagal 56 straipsnį;

g) imtųsi tinkamų priežiūros priemonių, kad būtų pašalinti visi įpareigotųjų subjektų padaryti taikytinų reikalavimų pažeidimai, nustatyti atliekant priežiūrai skirtus vertinimus, ir stebėtų tokių priemonių įgyvendinimą.

6. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų pakankamai įgaliojimų 5 dalyje numatytoms užduotims atlikti, įskaitant įgaliojimą:

a) reikalauti, kad įpareigotieji subjektai pateiktų bet kokią informaciją, kuri yra aktuali stebint ir tikrinant, ar laikomasi Reglamento (ES) 2024/1624 arba Reglamento (ES) 2023/1113 reikalavimų, ir atlikti patikrinimus, be kita ko, paslaugų teikėjų, kuriems įpareigotasis subjektas perdavė dalį savo funkcijų, kad įvykdytų tų reglamentų reikalavimus;

b) pažeidimų atveju taikyti tinkamas ir proporcingas administracines priemones padėčiai ištaisyti, įskaitant piniginių sankcijų skyrimą pagal šio skyriaus 4 skirsnį.

7. Valstybės narės užtikrina, kad finansų priežiūros institucijos ir už lošimų paslaugų teikėjus atsakingos priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus, papildančius 6 dalyje nurodytus įgaliojimus, įskaitant įgaliojimą be išankstinio pranešimo atlikti patikrinimą įpareigotojo subjekto tarnybinėse patalpose, kai to reikia tinkamam ir veiksmingam patikrinimui atlikti, ir kad jos turėtų visas reikiamas priemones tokiam patikrinimui atlikti.

Pirmos pastraipos tikslais priežiūros institucijos turi turėti galimybę bent:

a) patikrinti įpareigotojo subjekto buhalterines knygas ir įrašus ir daryti tokių buhalterinių knygų ir įrašų kopijas arba išrašus;

b) gauti prieigą prie bet kokios įpareigotojo subjekto naudojamos programinės įrangos, duomenų bazių, IT priemonių ar kitų elektroninių informacijos registravimo priemonių;

c) gauti rašytinę ar žodinę informaciją iš bet kurio asmens, atsakingo už kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu vidaus politiką, procedūras ir kontrolės priemones, arba jų atstovų ar darbuotojų, taip pat iš bet kurio subjektų, kuriems įpareigotasis subjektas perdavė funkcijas pagal Reglamento (ES) 2024/1624 18 straipsnį, atstovo ar darbuotojo ir apklausti bet kurį kitą asmenį, kuris sutinka būti apklaustas informacijos, susijusios su tyrimo dalyku, surinkimo tikslais.

38 straipsnis

Tam tikrų tarpininkų, veikiančių naudojantis laisve teikti paslaugas, infrastruktūros formų priežiūra

1. Jei šių įpareigotųjų subjektų veikla vykdoma valstybių narių teritorijoje naudojantis laisve teikti paslaugas per atstovus ar platintojus ar kitų rūšių infrastruktūrą, įskaitant atvejus, kai ta veikla vykdoma pagal leidimą, gautą pagal Direktyvą 2013/36/ES, valstybės narės užtikrina, kad tokią veiklą prižiūrėtų jų nacionalinės priežiūros institucijos:

a) elektroninių pinigų išleidėjų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ([42]) 2 straipsnio 3 punkte;

b) mokėjimo paslaugų teikėjų, kaip apibrėžta Direktyvos(ES) 2015/2366 4 straipsnio 11 punkte, ir

c) kriptoturto paslaugų teikėjų.

Pirmos pastraipos tikslais valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, priežiūros institucijos veiksmingai stebi ir užtikrina, kad būtų laikomasi reglamentų (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, toje dalyje nurodytų atstovų, platintojų ar kitų rūšių infrastruktūros priežiūrą vykdo valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, priežiūros institucija, jeigu:

a) nėra tenkinami 41 straipsnio 2 dalyje nurodytame techniniame reguliavimo standarte nustatyti kriterijai ir

b) valstybės narės, kurioje yra tie atstovai, platintojai ar kitos rūšies infrastruktūra, priežiūros institucija praneša valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, priežiūros institucijai, kad, atsižvelgiant į ribotą to subjekto infrastruktūrą jos teritorijoje, 1 dalyje nurodytos veiklos priežiūrą turi vykdyti valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, priežiūros institucija.

3. Šio straipsnio tikslais valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, priežiūros institucija ir valstybės narės, kurioje įpareigotasis subjektas veikia naudodamasis laisve teikti paslaugas per atstovus ar platintojus ar per kitų rūšių infrastruktūrą, priežiūros institucija pateikia viena kitai visą informaciją, kurios reikia siekiant įvertinti, ar tenkinami 2 dalies a punkte nurodyti kriterijai, įskaitant informaciją apie visus įpareigotojo subjekto aplinkybių pasikeitimus, kurie gali daryti poveikį tų kriterijų tenkinimui.

([42]) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

4. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, priežiūros institucija per 2 savaites nuo pranešimo pagal 2 dalies b punktą gavimo informuotų įpareigotąjį subjektą, kad ji prižiūrės atstovų, platintojų ar kitų rūšių infrastruktūros, per kuriuos įpareigotieji subjektai veikia naudodamiesi laisve teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, veiklą ir apie visus paskesnius jų priežiūros pasikeitimus.

5. Šis straipsnis netaikomas, kai AMLA vykdo priežiūros funkcijas.

39 straipsnis

Informacijos teikimas įpareigotiesiems subjektams

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos sudarytų galimybę jų prižiūrimiems įpareigotiesiems subjektams susipažinti su informacija apie pinigų plovimą ir teroristų finansavimą.

2. 1 dalyje nurodyta informacija apima:

a) Komisijos pagal 7 straipsnį atliktą Sąjungos lygmens rizikos vertinimą ir visas atitinkamas Komisijos rekomendacijas, parengtas remiantis tuo straipsniu;

b) pagal 8 straipsnį atliktus nacionalinius arba sektorių rizikos vertinimus;

c) atitinkamas gaires, rekomendacijas ir nuomones, kurias AMLA paskelbė pagal Reglamento (ES) 2024/1620 54 ir 55 straipsnius;

d) informaciją apie trečiąsias valstybes, nustatytas pagal Reglamento (ES) 2024/1624 III skyriaus 2 skirsnį;

e) bet kokias AMLA, kitų priežiūros institucijų ir, kai aktualu – savireguliavimo organus prižiūrinčios valdžios institucijos, FŽP ar bet kurios kitos kompetentingos institucijos arba tarptautinių organizacijų ir standartų rengėjų parengtas gaires ir ataskaitas dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo metodų, kurios gali būti taikomos sektoriui, ir nuorodų, kurios gali padėti nustatyti sandorius ar veiklą, susijusius su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika tame sektoriuje, taip pat gaires dėl įpareigotųjų subjektų pareigų, susijusių su tikslinėmis finansinėmis sankcijomis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos atitinkamai vykdytų informavimo veiklą, siekdamos informuoti jų prižiūrimus įpareigotuosius subjektus apie jų pareigas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos nedelsdamos jų prižiūrimiems įpareigotiesiems subjektams pateiktų informaciją apie asmenis ar subjektus, paskirtus tikslinėms finansinėms sankcijoms ir JT finansinėms sankcijoms įgyvendinti.

40 straipsnis

Rizikos vertinimu grindžiama priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos taikytų rizikos vertinimu grindžiamą priežiūros metodą. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad jos:

a) aiškiai suprastų valstybėje narėje kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;

b) įvertintų visą svarbią informaciją apie konkrečią vidaus ir tarptautinę riziką, susijusią su įpareigotųjų subjektų klientais, produktais ir paslaugomis;

c) priežiūros veiksmų vietoje ar nuotolinių priežiūros veiksmų ir teminės priežiūros periodiškumą ir nuodugnumą grįstų įpareigotųjų subjektų rizikos profiliu ir toje valstybėje narėje kylančia pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika.

Šios dalies pirmos pastraipos c punkto tikslu priežiūros institucijos rengia metines priežiūros programas, kuriose atsižvelgiama į laiką ir išteklius, reikalingus siekiant greitai reaguoti tais atvejais, kai esama objektyvių ir reikšmingų reglamentų (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113 pažeidimų požymių.

2. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatomi įpareigotųjų subjektų būdingos ir likutinės rizikos profilio vertinimo ir klasifikavimo kriterijai ir metodika, taip pat tokio rizikos profilio peržiūros periodiškumas. Nustatant tokį periodiškumą, atsižvelgiama į visus svarbius įvykius ar pokyčius, susijusius su įpareigotojo subjekto valdymu ir veikla, taip pat į veiklos pobūdį ir mastą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

3. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. AMLA paskelbia priežiūros institucijoms skirtas gaires dėl:

a) rizikos vertinimu grindžiamo priežiūros metodo ypatybių;

b) priemonių, kurių turi imtis priežiūros institucijos, kad būtų užtikrinta tinkama ir veiksminga priežiūra, įskaitant jų darbuotojų mokymą;

c) veiksmų, kurių reikia imtis vykdant priežiūrą atsižvelgiant į rizikos lygį.

Kai aktualu, pirmoje pastraipoje nurodytose gairėse atsižvelgiama į vertinimų, atliktų pagal Reglamento (ES) 2024/1620 30 ir 35 straipsnius, rezultatus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos atsižvelgtų į įpareigotajam subjektui leidžiamos diskrecijos laipsnį ir atitinkamai peržiūrėtų su šia diskrecija susijusius rizikos vertinimus, taip pat jo vidaus politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių tinkamumą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos parengtų išsamią metinę veiklos ataskaitą ir kad tos ataskaitos santrauka būtų paskelbta viešai. Toje santraukoje, neįtraukiant konfidencialios informacijos, pateikiama:

a) prižiūrimų įpareigotųjų subjektų kategorijos ir kiekvienos kategorijos įpareigotųjų subjektų skaičius;

b) priežiūros institucijoms suteiktų įgaliojimų ir joms pavestų užduočių, ir, kai aktualu, 37 straipsnio 4 dalyje nurodytų mechanizmų, kuriuose jos dalyvauja, aprašymas ir, vadovaujančios priežiūros institucijos atveju, vykdytos koordinavimo veiklos santrauka;

c) vykdytos priežiūros veiklos apžvalga.

41 straipsnis

Pagrindiniai kontaktiniai punktai

1. 37 straipsnio 1 dalies ir 38 straipsnio 1 dalies tikslais valstybės narės gali reikalauti, kad elektroninių pinigų išleidėjai, mokėjimo paslaugų teikėjai ir kriptoturto paslaugų teikėjai, jų teritorijoje valdantys įsisteigimo vienetus, išskyrus patronuojamąją įmonę ar filialą, arba veikiantys jų teritorijoje per atstovus ar platintojus arba per kitų rūšių infrastruktūrą, naudodamiesi laisve teikti paslaugas, savo teritorijoje paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą. Tas pagrindinis kontaktinis punktas įpareigotojo subjekto vardu užtikrina, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, ir sudaro palankesnes sąlygas priežiūros institucijoms vykdyti priežiūrą, be kita ko, priežiūros institucijų prašymu pateikdamas joms dokumentus ir informaciją.

2. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose pateikiami aplinkybių, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą pagal 1 dalį, nustatymo kriterijai ir nurodoma, kokios turėtų būti pagrindinių kontaktinių punktų funkcijos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

42 straipsnis

Informacijos atskleidimas FŽP

1. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei priežiūros institucijos atlikdamos įpareigotųjų subjektų tikrinimus arba bet kuriuo kitu būdu nustato faktus, kurie galėtų būti susiję su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ar teroristų finansavimu, jos skubiai apie tai praneštų FŽP.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, įgaliotos prižiūrėti akcijų, valiutos keitimo ir išvestinių finansinių priemonių rinkas, nustačiusios informaciją, kuri gali būti susijusi su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, apie tai informuotų FŽP.

3. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio reikalavimų laikymasis nepakeistų priežiūros valdžios institucijų pareigos pranešti atitinkamoms kompetentingoms institucijoms apie bet kokią nusikalstamą veiklą, kurią jos atskleidžia arba apie kurią jos sužino vykdydamos savo priežiūros veiklą.

43 straipsnis

Informacijos teikimas FŽP

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos FŽP pateiktų bent šią informaciją:

a) atitinkamoje valstybėje narėje veikiančių įsisteigimo vienetų sąrašą ir infrastruktūros, kurią jos prižiūri pagal 38 straipsnio 1 dalį, sąrašą ir visus tų sąrašų pakeitimus;

b) visus svarbius nustatytus faktus, bylojančius apie didelius įpareigotųjų subjektų informacijos teikimo sistemų trūkumus;

c) apibendrintus pagal 40 straipsnį atliktų rizikos vertinimų rezultatus.

44 straipsnis

Su priežiūros institucijų bendradarbiavimu susiję bendrieji principai

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos kuo labiau bendradarbiautų tarpusavyje, nepriklausomai nuo jų atitinkamo pobūdžio ar statuso. Toks bendradarbiavimas gali apimti institucijos, į kurią kreipiamasi, įgaliojimų ribose atliekamus tyrimus prašančiosios priežiūros institucijos vardu ir vėlesnį keitimąsi per tokius tyrimus gauta informacija arba palankių sąlygų sudarymą prašančiajai priežiūros institucijai, kad ji atliktų tokius tyrimus.

45 straipsnis

Informacijos apie tarpvalstybinę veiklą teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės priežiūros institucijos kuo greičiau ir bet kuriuo atveju per 3 mėnesius nuo pranešimo pagal Reglamento (ES) 2024/1624 8 straipsnio 1 dalį gavimo informuotų priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijas apie veiklą, kurią įpareigotasis subjektas ketina vykdyti priimančiojoje valstybėje narėje.

Apie visus paskesnius pakeitimus, apie kuriuos buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms pranešta pagal Reglamento (ES) 2024/1624 8 straipsnio 2 dalį, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms pranešama kuo greičiau ir bet kuriuo atveju per 1 mėnesį nuo pranešimo gavimo.

2. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės priežiūros institucijos su priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijomis dalytųsi informacija apie įpareigotojo subjekto faktiškai vykdomą veiklą priimančiosios valstybės narės teritorijoje, kurią jos gauna vykdydamos savo priežiūros veiklą, įskaitant informaciją, kurią įpareigotieji subjektai pateikė atsakydami į priežiūros klausimynus, ir visą su buveinės valstybėje narėje vykdoma veikla susijusią informaciją.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija keičiamasi bent kasmet. Kai ta informacija pateikiama apibendrinta forma, valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės priežiūros institucijos skubiai reaguotų į visus priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijų prašymus pateikti papildomos informacijos.

Nukrypstant nuo šios dalies antros pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės priežiūros institucijos, gavusios įpareigotųjų subjektų pranešimą pagal Reglamento (ES) 2024/1624 8 straipsnio 1 dalį, nedelsdamos informuotų priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijas, kad priimančiojoje valstybėje narėje pradėta veikla.

46 straipsnis

Nuostatos, susijusios su bendradarbiavimu vykdant grupės priežiūrą

1. Kredito įstaigų ir finansų įstaigų, kurios priklauso grupei, atveju valstybės narės užtikrina, kad 37 straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės finansų priežiūros institucijos kuo labiau bendradarbiautų tarpusavyje, neatsižvelgiant į jų atitinkamą pobūdį ar statusą. Jos taip pat bendradarbiauja su AMLA, kai ji veikia kaip priežiūros institucija.

2. Išskyrus atvejus, kai AMLA veikia kaip priežiūros institucija, valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės finansų priežiūros institucijos prižiūrėtų grupės lygmens politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių, nurodytų Reglamento (ES) 2024/1624 II skyriaus 2 skirsnyje, veiksmingą įgyvendinimą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės finansų priežiūros institucijos prižiūrėtų, kaip jų valstybės narės teritorijoje esantys įsisteigimo vienetai laikosi reglamentų (ES) 2024/1624 bei (ES) 2023/1113.

3. Taikydamos šį straipsnį ir išskyrus atvejus, kai pagal 49 straipsnį įsteigiamos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos, valstybės narės užtikrina, kad finansų priežiūros institucijos paprašytos arba savo iniciatyva teiktų viena kitai visą informaciją, kurios joms reikia savo priežiūros užduotims vykdyti. Visų pirma finansų priežiūros institucijos keičiasi bet kokia informacija, kuri gali turėti didelės įtakos kredito įstaigai ar finansų įstaigai kylančios būdingos arba likutinės rizikos, kylančios kitoje valstybėje narėje, vertinimui, taip pat:

a) dėl grupės teisinės, valdymo ir organizacinės struktūros, apimančios visas patronuojamąsias įmones ir filialus, nustatymo;

b) svarbia informacija apie tikruosius savininkus ir vyresniąją vadovybę, įskaitant kompetencijos ir tinkamumo patikrų, atliktų pagal šią direktyvą ar kitus Sąjungos teisės aktus, rezultatus;

c) dėl grupės viduje taikomos politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių;

d) informacija apie deramą klientų patikrinimą, įskaitant klientų bylas ir sandorių įrašus;

e) dėl nepalankių pokyčių, susijusių su patronuojančiąja įmone, patronuojamomis įmonėmis ar filialais, kurie gali padaryti didelį poveikį kitoms grupės dalims;

f) dėl piniginių sankcijų, kurias finansų priežiūros institucijos ketina skirti, ir administracines priemones, kurias finansų priežiūros institucijos ketina taikyti pagal šio skyriaus 4 skirsnį.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad finansų priežiūros institucijos pagal savo įgaliojimus galėtų atlikti tyrimus prašančiosios priežiūros institucijos vardu ir dalytis tokių tyrimų metu gauta informacija arba sudaryti palankias sąlygas prašančiajai priežiūros institucijai, kad ji atliktų tokius tyrimus.

4. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose išsamiai nurodomos buveinės ir priimančiosios valstybės priežiūros institucijų atitinkamos pareigos ir jų bendradarbiavimo sąlygos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

5. Finansų priežiūros institucijos gali kreiptis į AMLA bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų:

a) jei finansų priežiūros institucija nepateikė 3 dalyje nurodytos informacijos;

b) jei prašymas bendradarbiauti buvo atmestas arba dėl jo nebuvo imtasi veiksmų per pagrįstą laiką;

c) jei dėl objektyvių priežasčių nesutariama dėl nustatytų pažeidimų ir dėl piniginių sankcijų, kurios turi būti skirtos, ar administracinių priemonių, kurios turi būti taikomos subjektui ar grupei siekiant ištaisyti tuos pažeidimus.

AMLA gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) 2024/1620 33 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus. Tai darydama AMLA per 1 mėnesį pateikia savo nuomonę dėl prašymo dalyko.

6. Valstybės narės užtikrina, kad šis straipsnis taip pat būtų taikomas prižiūrint:

a) ne finansų sektoriaus įpareigotųjų subjektų grupes;

b) įpareigotuosius subjektus, veikiančius naudojantis laisve teikti paslaugas, be jokios infrastruktūros kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje jie yra įsisteigę, kai veiklos toje kitoje valstybėje narėje priežiūrą pagal 37 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą vykdo tos kitos valstybės narės priežiūros institucijos.

Kai 5 dalyje nurodyti atvejai yra susiję su ne finansų priežiūros institucijomis, AMLA gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) 2024/1620 38 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai ne finansų sektoriuje priklauso struktūroms, kurios turi bendrus savininkus ir vadovybę arba kuriose vykdoma bendra atitikties reikalavimams kontrolė, įskaitant tinklus ar partnerystes, ne finansų priežiūros institucijos bendradarbiautų ir keistųsi informacija.

47 straipsnis

Priežiūros institucijų bendradarbiavimas, susijęs su tarpvalstybine veiklą vykdančiais įpareigotaisiais subjektais

1. Kai grupei nepriklausantys įpareigotieji subjektai vykdo tarpvalstybinę veiklą, kaip nurodyta 54 straipsnio 1 dalyje, o priežiūrą pagal 37 straipsnio 1 dalį ir 38 straipsnio 1 dalį kartu vykdo buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijos, valstybės narės užtikrina, kad tos priežiūros institucijos kuo glaudžiau bendradarbiautų tarpusavyje ir padėtų viena kitai vykdyti priežiūrą pagal 37 straipsnio 1 dalį ir 38 straipsnio 1 dalį.

Pirmos pastraipos tikslais ir išskyrus atvejus, kai pagal 49 straipsnį įsteigiamos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos, valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos:

a) paprašytos arba savo iniciatyva teiktų viena kitai visą informaciją, kurios joms reikia savo priežiūros užduotims vykdyti, įskaitant 46 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a, b ir d punktuose nurodytą informaciją, kai ta informacija yra būtina priežiūros užduotims atlikti;

b) viena kitą informuotų apie visus neigiamus pokyčius, susijusius su įpareigotuoju subjektu, jo įsisteigimo vienetais ar infrastruktūros rūšimis, kurie galėtų padaryti didelį poveikį subjekto atitikčiai taikytiniems reikalavimams, ir apie pinigines sankcijas, kurias jie ketina skirti, ar administracines priemones, kurias jie ketina taikyti pagal šio skyriaus 4 skirsnį;

c) pagal savo įgaliojimus galėtų atlikti tyrimus prašančiosios priežiūros institucijos vardu ir dalytis tokių tyrimų metu gauta informacija arba sudaryti palankias sąlygas prašančiajai priežiūros institucijai, kad ji atliktų tokius tyrimus.

Ši dalis taip pat taikoma tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai yra įsisteigę vienoje valstybėje narėje ir veikia naudodamiesi laisve teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje be jokios infrastruktūros, jei veiklos toje kitoje valstybėje narėje priežiūrą pagal 37 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą vykdo tos valstybės narės priežiūros institucijos.

2. Kai įpareigotojo subjekto ir bet kurios iš jo infrastruktūros rūšių kitose valstybėse narėse priežiūra pagal 38 straipsnio 2 dalį pavedama buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms, valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės priežiūros institucijos reguliariai informuotų priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijas apie įpareigotojo subjekto struktūroje taikomas priemones ir ar tas subjektas laikosi taikytinų reikalavimų, įskaitant nustatytuosius priimančiojoje valstybėje narėje. Jei nustatoma šiurkščių, pakartotinių ar sistemingų pažeidimų, buveinės valstybės narės priežiūros institucijos nedelsdamos informuoja priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijas apie tuos pažeidimus ir apie visas piniginės sankcijas, kurias jos ketina skirti, ir administracines priemones, kurias jos ketina taikyti pažeidimams ištaisyti.

Valstybės narės užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos teiktų pagalbą buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms siekiant užtikrinti, kad įpareigotasis subjektas laikytųsi teisinių reikalavimų. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos informuotų buveinės valstybės narės priežiūros institucijas apie visas rimtas abejones, kurių joms kyla dėl įpareigotojo subjekto atitikties taikytiniems reikalavimams, ir kad jos dalytųsi visa šiuo klausimu turima informacija su buveinės valstybės narės priežiūros institucijomis.

Ši dalis taip pat taikoma tuo atveju, kai įpareigotieji subjektai yra įsisteigę vienoje valstybėje narėje ir veikia naudodamiesi laisve teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje be jokios infrastruktūros, išskyrus atvejus, kai veiklos toje kitoje valstybėje narėje priežiūrą pagal 37 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą vykdo tos valstybės narės priežiūros institucijos.

3. Priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę kreiptis į AMLA bet kuriuo iš nurodytų atvejų:

a) jei priežiūros institucija nepateikė 1 dalies antros pastraipos a ir b punktuose arba 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose nurodytos informacijos;

b) jei prašymas bendradarbiauti buvo atmestas arba dėl jo nebuvo imtasi veiksmų per pagrįstą laiką;

c) jei dėl objektyvių priežasčių nesutariama dėl nustatytų pažeidimų ir dėl piniginių sankcijų, kurios turi būti skirtos, ar administracinių priemonių, kurios turi būti taikomos subjektui siekiant ištaisyti tuos pažeidimus.

AMLA imasi veiksmų pagal Reglamento (ES) 2024/1620 33 ir 38 straipsniais jai suteiktus įgaliojimus. AMLA per 1 mėnesį pateikia savo nuomonę dėl prašymo dalyko.

48 straipsnis

Keitimasis informacija dėl grupės politikos įgyvendinimo trečiosiose valstybėse

Priežiūros institucijos, įskaitant AMLA, informuoja viena kitą apie atvejus, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių, kurių reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2024/1624 16 straipsnį. Tokiais atvejais priežiūros institucijos gali imtis suderintų veiksmų sprendimui rasti. Vertindamos, kuriose trečiosiose valstybėse neleidžiama įgyvendinti politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių, kurių reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2024/1624 16 straipsnį, priežiūros institucijos atsižvelgia į visus teisinius apribojimus, kurie gali trukdyti tinkamai įgyvendinti tą politiką, procedūras ir kontrolės priemones, įskaitant profesines paslaptis, nepakankamą duomenų apsaugos lygį ir kitus suvaržymus, ribojančius keitimąsi informacija, kuri gali būti svarbi tam tikslui.

2 SKIRSNIS

Bendradarbiavimas su kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijomis ir su analogiškomis trečiųjų valstybių institucijomis

49 straipsnis

Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos finansų sektoriuje

1. Valstybės narės užtikrina, kad finansų priežiūros institucija, atsakinga už kredito įstaigų ar finansų įstaigų grupės patronuojančiąją įmonę arba kredito įstaigos ar finansų įstaigos pagrindinę buveinę, įsteigtų specialias kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijas bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų:

a) kai kredito įstaiga ar finansų įstaiga, įskaitant jų grupes, yra įsteigusi įsisteigimo vienetus bent dviejose skirtingose valstybėse narėse, išskyrus valstybę narę, kurioje yra jos pagrindinė buveinė;

b) kai trečiosios valstybės kredito įstaiga ar finansų įstaiga yra įsteigusi įsisteigimo vienetus bent trijose valstybėse narėse.

2. Nuolatiniai kolegijos nariai yra finansų priežiūros institucija, atsakinga už patronuojančiąją įmonę arba pagrindinę buveinę, finansų priežiūros institucijos, atsakingos už įsisteigimo vienetus priimančiosiose valstybėse narėse ir finansų priežiūros institucijos, atsakingos už infrastruktūrą priimančiosiose valstybėse narėse pagal 38 straipsnį.

3. Šis straipsnis netaikomas, kai AMLA veikia kaip priežiūros institucija.

4. Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų veikla turi būti proporcinga pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, kylančios kredito įstaigai ar finansų įstaigai arba grupei, lygiui ir jos tarpvalstybinės veiklos mastui.

5. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad finansų priežiūros institucijos nustatytų:

a) visas kredito įstaigas ar finansų įstaigas, kurioms suteiktas leidimas veikti jų valstybėje narėje ir turinčias įsisteigimo vienetus kitose valstybėse narėse arba trečiosiose valstybėse;

b) visus kredito įstaigų ar finansų įstaigų įsteigtus įsisteigimo vienetus kitose valstybėse narėse arba trečiosiose valstybėse;

c) įsisteigimo vienetus, kuriuos jų teritorijoje įsteigė kitų valstybių narių arba trečiųjų valstybių kredito įstaigos ar finansų įstaigos.

6. 38 straipsnyje nenurodytais atvejais, kai kredito įstaigos ar finansų įstaigos vykdo veiklą kitose valstybėse narėse naudodamosi laisve teikti paslaugas, buveinės valstybės narės finansų priežiūros institucija gali pakviesti tų valstybių narių finansų priežiūros institucijas dalyvauti kolegijoje stebėtojų teisėmis.

7. Kai kredito įstaigų ar finansų įstaigų grupei priklauso bet kuris iš įpareigotųjų subjektų ne finansų sektoriuje, kolegiją įsteigianti finansų priežiūros institucija pakviečia tų įpareigotųjų subjektų priežiūros institucijas dalyvauti kolegijoje.

8. Valstybės narės gali leisti steigti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijas, jei Sąjungoje įsteigta kredito įstaiga ar finansų įstaiga yra įsteigusi įsisteigimo vienetus bent dviejose trečiosiose valstybėse. Finansų priežiūros institucijos gali pakviesti analogiškas tų trečiųjų valstybių institucijas įsteigti tokią kolegiją. Kolegijoje dalyvaujančios finansų priežiūros institucijos sudaro rašytinį susitarimą, kuriame išsamiai išdėstomos bendradarbiavimo ir keitimosi informacija sąlygos ir procedūros.

9. Valstybės narės užtikrina, kad kolegijos būtų naudojamos, be kita ko, keičiantis informacija, teikiant savitarpio pagalbą arba derinant grupės ar įstaigos priežiūros metodą, įskaitant, kai aktualu, tinkamų ir proporcingų priemonių taikymą, kad būtų pašalinti šiurkštūs reglamentų (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113 pažeidimai, nustatyti grupės arba kredito įstaigos ar finansų įstaigos lygmeniu arba įsisteigimo vienetuose, kuriuos grupė ar įstaiga įsteigė kolegijoje dalyvaujančios priežiūros institucijos jurisdikcijoje.

10. AMLA gali dalyvauti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų posėdžiuose ir palengvinti jų darbą pagal Reglamento (ES) 2024/1620 31 straipsnį. Jei AMLA nusprendžia dalyvauti kurios nors kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos posėdyje, ji jame turi stebėtojos statusą.

11. Finansų priežiūros institucijos gali leisti analogiškoms trečiųjų valstybių institucijoms dalyvauti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijose stebėtojų teisėmis 1 dalies b punkte nurodytu atveju arba tais atvejais, kai Sąjungos grupės arba kredito įstaigos ar finansų įstaigos valdo filialus ir patronuojamąsias įmones tose trečiosiose valstybėse, su sąlyga, kad:

a) analogiškos trečiųjų valstybių institucijos pateikia prašymą dalyvauti ir kolegijos nariai sutinka su jų dalyvavimu arba patys kolegijos nariai susitaria pakviesti tas analogiškas trečiųjų valstybių institucijas;

b) laikomasi perduodamiems duomenims taikomų Sąjungos duomenų apsaugos taisyklių;

c) analogiškos trečiųjų valstybių institucijos pasirašo 8 dalies trečiame sakinyje nurodytą rašytinį susitarimą ir kolegijoje dalijasi atitinkama informacija, kurią jie turi kredito įstaigų ar finansų įstaigų arba grupės priežiūros tikslu;

d) atskleidžiamai informacijai taikoma garantija dėl profesinės paslapties reikalavimų, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 67 straipsnio 1 dalyje, ir tokia informacija naudojama tik dalyvaujančių finansų priežiūros institucijų arba analogiškų trečiųjų valstybių institucijų vykdomų priežiūros užduočių tikslais.

Valstybės narės užtikrina, kad kolegijas steigiančios finansų priežiūros institucijos atliktų vertinimą, ar tenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, ir pateiktų jį nuolatiniams kolegijos nariams. Tas vertinimas atliekamas prieš leidžiant analogiškai trečiųjų valstybių institucijai prisijungti prie kolegijos ir prireikus gali būti vėliau pakartotas. Buveinės valstybės narės finansų priežiūros institucijos gali prašyti AMLA pagalbos atliekant tą vertinimą.

12. Jei nuolatiniai kolegijos nariai mano, kad tai būtina, gali būti pakviesta papildomų stebėtojų su sąlyga, kad laikomasi konfidencialumo reikalavimų. Stebėtojai gali būti prudencinės priežiūros institucijos, įskaitant ECB, veikiantį pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013 ([43]), taip pat Europos priežiūros institucijos ir FŽP.

13. Jei kolegijos nariai nesutaria dėl priemonių, kurių reikia imtis įpareigotojo subjekto atžvilgiu, jie gali perduoti klausimą svarstyti AMLA ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) 2024/1620 33 straipsnį.

14. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatoma:

a) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų finansų sektoriuje veiklos, atsižvelgiant į riziką, bendrosios sąlygos, įskaitant nuolatinių narių tarpusavio bendradarbiavimo ir jų bendradarbiavimo su stebėtojais sąlygas, ir tokių kolegijų veikimo principai;

b) rašytinio susitarimo, kurį turi pasirašyti finansų priežiūros institucijos pagal 8 dalį, šablonas;

c) visos papildomos priemonės, kurias turi įgyvendinti kolegijos, kai grupės apima įpareigotuosius subjektus ne finansų sektoriuje;

d) trečiųjų valstybių finansų priežiūros institucijų dalyvavimo sąlygos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

50 straipsnis

Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos ne finansų sektoriuje

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne finansų priežiūros institucijos, atsakingos už ne finansų sektoriaus įpareigotųjų subjektų grupės patronuojančiąją įmonę arba ne finansų sektoriaus įpareigotojo subjekto pagrindinę buveinę, galėtų įsteigti specialias kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijas bet kuriuo iš šių atvejų:

a) kai ne finansų sektoriaus įpareigotasis subjektas arba jų grupė yra įsteigę įsisteigimo vienetus bent dviejose skirtingose valstybėse narėse, išskyrus valstybę narę, kurioje yra jų pagrindinė buveinė;

b) kai trečiosios valstybės subjektas, kuriam taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, išskyrus kredito įstaigą ar finansų įstaigą, yra įsteigęs įsisteigimo vienetus bent trijose valstybėse narėse.

Ši dalis taip pat taikoma struktūroms, kurios turi bendrus savininkus ir vadovybę arba kuriose vykdoma bendra atitikties reikalavimams kontrolė, įskaitant tinklus ar partnerystes, kurioms pagal Reglamento (ES) 2024/1624 16 straipsnį taikomi grupės lygmens reikalavimai.

Nuolatiniai kolegijos nariai yra ne finansų priežiūros institucija, atsakinga už patronuojančiąją įmonę arba pagrindinę buveinę ir ne finansų priežiūros institucijos, atsakingos už įsisteigimo vienetus priimančiosiose valstybėse narėse arba to įpareigotojo subjekto priežiūrą kitose valstybėse narėse 37 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais atvejais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai ne finansų priežiūros institucija, atsakinga už grupės patronuojančiąją įmonę arba įpareigotojo subjekto pagrindinę buveinę, neįsteigia kolegijos, 1 dalies antros pastraipos b punkte nurodytos ne finansų priežiūros institucijos galėtų pateikti nuomonę, kad, atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, kylančią įpareigotajam subjektui ar grupei, ir jų tarpvalstybinės veiklos mastą, turėtų būti įsteigta kolegija. Tą nuomonę pateikia bent dvi ne finansų priežiūros institucijos ir ji skiriama:

a) ne finansų priežiūros institucijai, atsakingai už grupės patronuojančiąją įmonę arba įpareigotojo subjekto pagrindinę buveinę;

([43]) 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

b) AMLA;

c) visoms kitoms ne finansų priežiūros institucijoms.

Kai šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyta ne finansų priežiūros institucija yra savireguliavimo organas, tą nuomonę taip pat teikia valdžios institucija, atsakinga už to savireguliavimo organo priežiūrą pagal 52 straipsnį.

3. Jeigu pagal 2 dalį pateikus nuomonę ne finansų priežiūros institucija, atsakinga už grupės patronuojančiąją įmonę arba įpareigotojo subjekto pagrindinę buveinę, vis dar mano, kad kolegijos steigti nebūtina, valstybės narės užtikrina, kad kolegiją galėtų įsteigti kitos ne finansų priežiūros institucijos, jeigu ją sudaro bent du nariai. Tais atvejais tos ne finansų priežiūros institucijos tarpusavyje nusprendžia, kuri priežiūros institucija yra atsakinga už kolegiją. Ne finansų priežiūros institucija, atsakinga už grupės patronuojančiąją įmonę arba įpareigotojo subjekto pagrindinę buveinę, informuojama apie kolegijos veiklą ir gali bet kuriuo metu prie jos prisijungti.

4. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad ne finansų priežiūros institucijos nustatytų:

a) visus ne finansų sektoriaus įpareigotuosius subjektus, kurių pagrindinė buveinė yra jų valstybėje narėje ir kurie turi įsisteigimo vienetų kitose valstybėse narėse ar trečiosiose valstybėse;

b) visus tų įpareigotųjų subjektų kitose valstybėse narėse ar trečiosiose valstybėse įsteigtus įsisteigimo vienetus;

c) įsisteigimo vienetus, kuriuos jų teritorijoje įsteigė kitų valstybių narių arba trečiųjų valstybių ne finansų sektoriaus įpareigotieji subjektai.

5. Kai ne finansų sektoriaus įpareigotieji subjektai vykdo veiklą kitose valstybėse narėse naudodamiesi laisve teikti paslaugas, buveinės valstybės narės ne finansų priežiūros institucija gali pakviesti tų valstybių narių ne finansų priežiūros institucijas dalyvauti kolegijoje stebėtojų teisėmis.

6. Jei ne finansų sektoriaus grupei priklauso bet kokia kredito įstaiga ar finansų įstaiga, tačiau jos priklausymas grupei neatitinka ribinės vertės, kurią pasiekus pagal 49 straipsnį turi būti įsteigta kolegija, kolegiją steigianti priežiūros institucija pakviečia tų kredito įstaigų arba finansų įstaigų finansų priežiūros institucijas dalyvauti kolegijoje.

7. Valstybės narės gali leisti steigti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijas, jei Sąjungoje įsteigtas ne finansų sektoriaus įpareigotasis subjektas yra įsteigęs įsisteigimo vienetus bent dviejose trečiosiose valstybėse. Ne finansų priežiūros institucijos gali pakviesti analogiškas tų trečiųjų valstybių institucijas įsteigti tokią kolegiją. Kolegijoje dalyvaujančios ne finansų priežiūros institucijos sudaro rašytinį susitarimą, kuriame išsamiai išdėstomos bendradarbiavimo ir keitimosi informacija sąlygos ir procedūros.

Jei kolegija įsteigiama Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų arba jų grupių atžvilgiu, į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą susitarimą taip pat įtraukiamos procedūros, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų dalijamasi jokia pagal Reglamento (ES) 2024/1624 21 straipsnio 2 dalį surinkta informacija, nebent taikoma 21 straipsnio 2 dalies antra pastraipa.

8. Valstybės narės užtikrina, kad kolegijos būtų naudojamos, be kita ko, keičiantis informacija, teikiant savitarpio pagalbą arba derinant grupės ar įpareigotojo subjekto priežiūros metodą, įskaitant, kai aktualu, tinkamų ir proporcingų priemonių taikymą, kad būtų pašalinti šiurkštūs reglamentų (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113 pažeidimai, nustatyti grupės ar įpareigotojo subjekto lygmeniu arba įsisteigimo vienetuose, kuriuos grupė ar įpareigotasis subjektas įsteigė kolegijoje dalyvaujančios priežiūros institucijos jurisdikcijoje.

9. AMLA gali dalyvauti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų posėdžiuose ir palengvina jų darbą pagal Reglamento (ES) 2024/1620 36 straipsnį. AMLA nusprendus dalyvauti kurios nors kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijos posėdyje, ji jame turi stebėtojos statusą.

10. Ne finansų priežiūros institucijos gali leisti analogiškoms trečiųjų valstybių institucijoms dalyvauti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų posėdžiuose stebėtojų teisėmis 1 dalies b punkte nurodytu atveju arba tais atvejais, kai ne finansų sektoriaus Sąjungos įpareigotieji subjektai arba jų grupės valdo filialus ir patronuojamąsias įmones tose trečiosiose valstybėse, su sąlyga, kad:

a) analogiškos trečiųjų valstybių institucijos pateikia prašymą dalyvauti ir kolegijos nariai sutinka su jų dalyvavimu arba patys kolegijos nariai susitaria pakviesti tas analogiškas trečiųjų valstybių institucijas;

b) laikomasi perduodamiems duomenims taikomų Sąjungos duomenų apsaugos taisyklių;

c) analogiškos trečiųjų valstybių institucijos pasirašo 7 dalyje nurodytą rašytinį susitarimą ir kolegijoje dalijasi jų turima atitinkama informacija įpareigotojo subjekto arba grupės priežiūros tikslu;

d) atskleidžiamai informacijai taikoma garantija dėl profesinės paslapties reikalavimų, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 67 straipsnio 1 dalyje, ir tokia informacija naudojama tik dalyvaujančių ne finansų priežiūros institucijų arba analogiškų trečiųjų valstybių institucijų vykdomų priežiūros užduočių tikslais.

Valstybės narės užtikrina, kad ne finansų priežiūros institucijos, atsakingos už grupės patronuojančiąją įmonę ar įpareigotojo subjekto pagrindinę buveinę, arba, 3 dalyje nurodytais atvejais – už kolegiją, atliktų vertinimą, ar tenkinamos šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, ir pateiktų jį nuolatiniams kolegijos nariams. Tas vertinimas atliekamas prieš leidžiant analogiškai trečiųjų valstybių institucijai prisijungti prie kolegijos ir, prireikus, gali būti vėliau pakartotas. Už vertinimą atsakingos ne finansų priežiūros institucijos gali prašyti AMLA paramos tam vertinimui atlikti.

11. Jei nuolatiniai kolegijos nariai mano, kad tai būtina, gali būti pakviesta papildomų stebėtojų su sąlyga, kad laikomasi konfidencialumo reikalavimų. Stebėtojais, be kita ko, gali būti FŽP.

12. Jei kolegijos nariai nesutaria dėl priemonių, kurių reikia imtis įpareigotojo subjekto atžvilgiu, jie gali perduoti klausimą svarstyti AMLA ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) 2024/1620 38 straipsnį. AMLA per 2 mėnesius pateikia savo nuomonę dėl nesutarimų sukėlusio klausimo.

13. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatoma:

a) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų veiklos ne finansų sektoriuje bendrosios sąlygos, įskaitant nuolatinių narių tarpusavio bendradarbiavimo ir jų bendradarbiavimo su stebėtojais sąlygas, ir tokių kolegijų veikimo principai;

b) rašytinio susitarimo, kurį turi pasirašyti ne finansų priežiūros institucijos pagal 7 dalį, šablonas;

c) trečiųjų valstybių ne finansų priežiūros institucijų dalyvavimo sąlygos;

d) visos papildomos priemonės, kurias turi įgyvendinti kolegijos, kai grupės apima kredito įstaigas arba finansų įstaigas.

Komisijai suteikiami deleguotieji įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

14. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d., o vėliau – kas 2 metus AMLA paskelbia nuomonę dėl kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros kolegijų veiklos ne finansų sektoriuje. Toje nuomonėje, be kita ko, pateikiama:

a) ne finansų priežiūros institucijų įsteigtų kolegijų apžvalga;

b) veiksmų, kurių ėmėsi tos kolegijos, ir pasiekto bendradarbiavimo lygio, įskaitant sunkumus, su kuriais susiduriama vykdant kolegijų veiklą, vertinimas.

51 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos galėtų sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais numatomas tų institucijų ir analogiškų trečiųjų valstybių institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis konfidencialia informacija. Tokie bendradarbiavimo susitarimai turi atitikti taikytinas duomenų apsaugos taisykles ir turi būti sudaromi

remiantis abipusiškumo principu ir taikant garantiją dėl profesinės paslapties reikalavimų, kurie būtų bent lygiaverčiai nurodytiesiems 67 straipsnio 1 dalyje. Konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal tuos bendradarbiavimo susitarimus, naudojama tik tų institucijų vykdomų priežiūros užduočių tikslais.

Jeigu informacijos, kuria keičiamasi, šaltinis yra kita valstybė narė, informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų priežiūros institucijos, kuri ja pasidalijo, sutikimą ir, kai tinkama, tik tais tikslais, kuriais ta priežiūros institucija davė sutikimą.

2. 1 dalies tikslais AMLA teikia tokią pagalbą, kokios reikia siekiant įvertinti analogiškos trečiųjų valstybių institucijos taikomų profesinės paslapties reikalavimų lygiavertiškumą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos apie visus pagal šį straipsnį pasirašytus susitarimus AMLA praneštų per 1 mėnesį nuo jų pasirašymo.

4. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių įgyvendinimo standartų projektuose nurodomas šablonas, naudotinas sudarant 1 dalyje nurodytus bendradarbiavimo susitarimus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 53 straipsnį.

3 SKIRSNIS

Konkrečios nuostatos dėl savireguliavimo organų

52 straipsnis

Savireguliavimo organų priežiūra

1. Jei valstybės narės pagal šios direktyvos 37 straipsnio 3 dalį nusprendžia leisti savireguliavimo organams vykdyti Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, jos užtikrina, kad tokių savireguliavimo organų veiklą vykdant tokias funkcijas prižiūrėtų valdžios institucija.

2. Savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija yra atsakinga už tinkamos ir veiksmingos Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų priežiūros sistemos užtikrinimą; ji, be kita ko, turi:

a) patikrinti, ar savireguliavimo organas, atliekantis 37 straipsnio 1 dalyje nurodytas funkcijas arba siekiantis jas atlikti, atitinka to straipsnio 3 dalies reikalavimus;

b) skelbti gaires dėl 37 straipsnio 1 dalyje nurodytų funkcijų atlikimo;

c) užtikrinti, kad savireguliavimo organai savo funkcijas pagal šio skyriaus 1 skirsnį vykdytų tinkamai ir veiksmingai;

d) peržiūrėti savireguliavimo organų taikomą atleidimą nuo pareigos parengti individualų dokumentuotą rizikos vertinimą pagal 37 straipsnio 5 dalies b punktą;

e) reguliariai informuoti savireguliavimo organus apie bet kokią AMLA planuojamą veiklą ar atliekamą užduotį, kuri yra svarbi jų vykdomai priežiūros funkcijai, visų pirma apie tarpusavio vertinimų planavimą pagal Reglamento (ES) 2024/1620 35 straipsnį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad viešuosius savireguliavimo organus prižiūrinčiai valdžios institucijai būtų suteikti tinkami įgaliojimai vykdyti pareigas pagal 2 dalį. Valstybės narės užtikrina, kad valdžios institucija turėtų bent šiuos įgaliojimus:

a) pareikalauti pateikti bet kokią informaciją, kuri yra svarbi vykdant atitikties stebėseną ir atliekant patikrinimus, išskyrus bet kokią informaciją, kurią Reglamento (ES) 2024/1624 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti įpareigotieji subjektai renka nustatinėdami savo kliento teisinį statusą, laikantis to reglamento 21 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų, arba vykdydami užduotį ginti tą klientą ar jam atstovauti teismo procese arba su teismo procesu

susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl tokio proceso inicijavimo ar vengimo teikimą, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija buvo surinkta iki tokio proceso, jo metu ar jam pasibaigus;

b) duoti nurodymus savireguliavimo organui, kad būtų ištaisytas 37 straipsnio 1 dalyje nurodytų jo funkcijų arba to straipsnio 6 dalies reikalavimų nevykdymas arba kad tokio nevykdymo būtų išvengta.

Duodama nurodymus savireguliavimo organui pagal pirmos pastraipos b punktą, valdžios institucija atsižvelgia į visas atitinkamas gaires, kurias pateikė ji pati arba kurias yra pateikusi AMLA.

4. Valstybės narės užtikrina, kad savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija savo funkcijas vykdytų nepatirdamos nederamos įtakos.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad savireguliavimo organus prižiūrinčios valdžios institucijos darbuotojai laikytųsi profesinės paslapties reikalavimų, lygiaverčių nustatytiesiems 67 straipsnyje, ir aukštų profesinių standartų, įskaitant aukštus profesinius konfidencialumo ir duomenų apsaugos standartus, ir būtų geros reputacijos. Valstybės narės užtikrina, kad savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija būtų įdiegusi interesų konfliktų prevencijos ir valdymo procedūras.

5. Valstybės narės gali numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas priemones ar sankcijas už tai, kad savireguliavimo organai nevykdo prašymų, nurodymų ar kitų priemonių, kurių institucija ėmėsi pagal 2 arba 3 dalį.

6. Valstybės narės užtikrina, kad savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija laiku tiesiogiai arba per FŽP informuotų institucijas, kompetentingas tirti nusikalstamą veiklą ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už ją, apie visus pažeidimus, už kuriuos taikomos baudžiamosios sankcijos ir kuriuos ji nustato vykdydama savo užduotis.

7. Savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija skelbia metinę ataskaitą, kurioje pateikiama ši informacija:

a) kiekvieno savireguliavimo organo nustatytų pažeidimų skaičius ir pobūdis bei įpareigotiesiems subjektams paskirtos piniginės baudos ar taikytos administracinės priemonės;

b) įtartinų sandorių, apie kuriuos FŽP pranešė įpareigotieji subjektai, kuriuos prižiūri kiekvienas savireguliavimo organas, skaičius, nesvarbu, ar pranešimai pateikti tiesiogiai pagal Reglamento (ES) 2024/1624 69 straipsnio 1 dalį ar juos FŽP persiuntė kiekvienas savireguliavimo organas pagal to reglamento 70 straipsnio 1 dalį;

c) paskirtų piniginių sankcijų ir periodinių baudų ar taikytų administracinių priemonių, kurių pagal šio skyriaus 4 skirsnį ėmėsi kiekvienas savireguliavimo organas, kad užtikrintų, jog įpareigotieji subjektai laikytųsi Reglamento (ES) 2024/1624, nurodytų šios direktyvos 55 straipsnio 1 dalyje, skaičius ir aprašymas;

d) priemonių, kurių pagal šį straipsnį ėmėsi savireguliavimo organus prižiūrinti valdžios institucija, skaičius ir aprašymas bei savireguliavimo organams duotų nurodymų skaičius.

Pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaita skelbiama savireguliavimo organus prižiūrinčios valdžios institucijos svetainėje ir pateikiama Komisijai bei AMLA.

4 SKIRSNIS

Piniginės sankcijos ir administracinės priemonės

53 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai galėtų būti patraukti atsakomybėn už reglamentų (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113 pažeidimus pagal šį skirsnį.

2. Nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas ir jas skirti, valstybės narės nustato taisykles dėl piniginių sankcijų bei administracinių priemonių ir užtikrina, kad priežiūros institucijos galėtų skirti tokias pinigines sankcijas bei taikyti administracinių priemones už Reglamento (ES) 2024/1624 ar Reglamento (ES) 2023/1113 pažeidimus, taip pat užtikrina, kad jos būtų įgyvendintos. Visos pagal šį skirsnį skiriamos sankcijos arba taikomos priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, kai valstybės narės teisinėje sistemoje administracinių sankcijų nenumatyta, šis straipsnis gali būti taikomas taip, kad piniginę sankciją inicijuotų priežiūros institucija, o ją skirtų teisminė institucija, kartu užtikrinant, kad tos teisių gynimo priemonės būtų veiksmingos ir turėtų priežiūros institucijų paskirtoms piniginėms sankcijoms lygiavertį poveikį. Bet kuriuo atveju skiriamos piniginės sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

Pirmoje pastraipoje nurodytos valstybės narės ne vėliau kaip 2027 m. liepos 10 d. praneša Komisijai apie nacionalinės teisės aktų, kuriuos jos priima pagal šią dalį, nuostatas ir nedelsdamos praneša apie vėlesnius jų dalinius pakeitimus.

4. Pažeidus Reglamentus (ES) 2024/1624 ir (ES) 2023/1113, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pareigos taikomos juridiniams asmenims, piniginės sankcijas galima būtų skirti ir administracines priemones taikyti ne tik juridiniam asmeniui, bet ir vyresniajai vadovybei bei kitiems fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, nustačiusios pažeidimus, už kuriuos taikomos baudžiamosios sankcijos, laiku informuotų institucijas, kompetentingas tirti nusikalstamą veiklą ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už ją.

5. Piniginės sankcijos ir administracinės priemonės pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę taikomos bet kuriuo iš šių būdų:

a) jas tiesiogiai skiria priežiūros institucijos;

b) jos skiriamos bendradarbiaujant priežiūros institucijoms ir kitoms institucijoms;

c) jos skiriamos priežiūros institucijų atsakomybe perduodant funkcijas kitoms institucijoms;

d) jos skiriamos priežiūros institucijoms kreipiantis į kompetentingas teismines institucijas.

Ne vėliau kaip 2027 m. spalio 10 d. valstybės narės Komisijai ir AMLA pateikia informaciją apie tvarką, susijusią su piniginių sankcijų skyrimu ar administracinių priemonių taikymu pagal šią dalį, įskaitant, kai aktualu, informaciją apie tai, ar dėl tam tikrų sankcijų ar priemonių reikia taikyti konkrečią procedūrą.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos piniginių sankcijų ar administracinių priemonių rūšį ir dydį priežiūros institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, be kita ko, kai taikytina, į:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) pažeidimo pasikartojimo atvejų skaičių;

c) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

d) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, įskaitant jo bendrą apyvartą ar metines pajamas;

e) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens iš pažeidimo gautą naudą, kiek ją galima nustatyti;

f) trečiosioms šalims pažeidimu sukeltus nuostolius, kiek juos galima nustatyti;

g) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;

h) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens anksčiau padarytus pažeidimus.

7. Valstybės narės užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima patraukti atsakomybėn už Reglamento (ES) 2024/1624 ar Reglamento (ES) 2023/1113 pažeidimus, kuriuos jų vardu arba jų naudai padarė bet kuris asmuo, veikdamas individualiai arba kaip to juridinio asmens organo dalis ir to juridinio asmens struktūroje einantis vadovaujančias pareigas, remdamasis kuriais nors iš toliau išvardytų įgaliojimų:

a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;

b) įgaliojimais priimti sprendimus juridinio asmens vardu;

c) įgaliojimais vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.

8. Valstybės narės užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima patraukti atsakomybėn už tai, kad dėl šio straipsnio 7 dalyje nurodytų asmenų vykdomos nepakankamos priežiūros ir kontrolės jiems pavaldus asmuo galėjo jų vardu arba jų naudai padaryti Reglamento (ES) 2024/1624 arba Reglamento (ES) 2023/1113 pažeidimus.

9. Naudodamosi savo įgaliojimais skirti pinigines sankcijas ir taikyti administracines priemones, priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja ir, kai aktualu, atitinkamai koordinuoja savo veiksmus su kitomis institucijomis, siekdamos užtikrinti, kad tomis piniginėmis sankcijomis ar administracines priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, taip pat koordinuoja savo veiksmus tarpvalstybiniais atvejais.

10. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos Komisijai priimti. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatoma:

a) pažeidimų sunkumo lygio klasifikavimo rodikliai;

b) kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant piniginių sankcijų dydį arba imantis administracinių priemonių pagal šį skirsnį;

c) periodinių baudų pagal 57 straipsnį skyrimo metodika, įskaitant jų dažnumą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) 2024/1620 49–52 straipsnius.

11. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. AMLA paskelbia gaires dėl piniginių sankcijų bazinių dydžių, susijusių su apyvarta, suskirstytų pagal pažeidimo rūšis ir įpareigotųjų subjektų kategorijas.

54 straipsnis

Priežiūros priemonės, taikomos įpareigotųjų subjektų įsisteigimo vienetams ir tam tikrai veiklai, vykdomai naudojantis laisve teikti paslaugas

1. Įpareigotųjų subjektų įsisteigimo vienetų, kurie nėra kredito įstaigos ar finansų įstaigos ar įpareigotųjų subjektų infrastruktūros rūšių, kurių priežiūrą pagal 38 straipsnio 1 dalį vykdo priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija, atveju taikomos šio straipsnio 2–5 dalys.

2. Jei priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos nustato taikytinų reikalavimų pažeidimų, jos reikalauja įpareigotųjų subjektų, veikiančių per 1 dalyje nurodytus įsisteigimo vienetus ar infrastruktūros rūšis, laikytis taikytinų reikalavimų ir informuoja buveinės valstybės narės priežiūros institucijas apie tų įpareigotųjų subjektų struktūroje nustatytus pažeidimus ir apie prašymą laikytis reikalavimų.

3. Jei įpareigotieji subjektai nesiima būtinų veiksmų, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos atitinkamai informuoja buveinės valstybės narės priežiūros institucijas.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos veikia skubiai ir imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad atitinkamas įpareigotasis subjektas ištaisytų pažeidimus, nustatytus jo įsisteigimo vienetuose arba infrastruktūros rūšių lygmeniu priimančiojoje valstybėje narėje. Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos informuoja priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijas apie visus veiksmus, kurių imtasi pagal šią dalį.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies, tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai, veikiantys per jų teritorijoje esančius įsisteigimo vienetus ar kitų rūšių infrastruktūrą, kaip nurodyta 1 dalyje, padaro šiurkščius, pakartotinius ar sistemingus pažeidimus, dėl kurių reikia nedelsiant imtis taisomųjų priemonių, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms leidžiama savo iniciatyva imtis tinkamų ir proporcingų priemonių tiems pažeidimams šalinti. Tos priemonės turi būti laikinos ir pašalinus nustatytus pažeidimus turi būti nutraukiamos, be kita ko, padedant įpareigotojo subjekto buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant.

Valstybės narės užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos nedelsdamos informuotų įpareigotojo subjekto buveinės valstybės narės priežiūros instituciją, nustačius šiurkščius, pakartotinius ar sistemingus pažeidimus ir pritaikius bet kokią priemonę pagal pirmą pastraipą, išskyrus atvejus, kai priemonės taikomos bendradarbiaujant su buveinės valstybės narės priežiūros institucijomis.

5. Jei buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos nesutaria dėl priemonių, kurių reikia imtis įpareigotojo subjekto atžvilgiu, jos gali perduoti klausimą svarstyti AMLA ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) 2024/1620 33 ir 38 straipsnius. AMLA per 1 mėnesį pateikia savo nuomonę dėl nesutarimų sukėlusio klausimo.

55 straipsnis

Piniginės sankcijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotiesiems subjektams būtų skiriamos piniginės sankcijos už šiurkščius, pakartotinius ar sistemingus šiose Reglamento (ES) 2024/1624 nuostatose išdėstytų reikalavimų pažeidimus, padarytus tyčia ar dėl aplaidumo:

a) II skyriaus (Įpareigotųjų subjektų vidaus politika, procedūros ir kontrolės priemonės);

b) III skyriaus (Deramas klientų patikrinimas);

c) V skyriaus (Pareigos pranešti);

d) 77 straipsnio (Įrašų saugojimas).

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad piniginės sankcijos galėtų būti skiriamos tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai nesilaikė administracinių priemonių, jiems taikytų pagal šios direktyvos 56 straipsnį, arba už pažeidimus, kurie nėra šiurkštūs, pakartotiniai ar sistemingi.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais maksimalios piniginės sankcijos, kurios gali būti skiriamos, būtų bent du kartus didesnės už dėl pažeidimo gautą naudą, jeigu tokią naudą galima nustatyti, arba siektų bent 1 000 000 EUR, atsižvelgiant į tai, kuris yra didesnis.

Valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro, pirmoje pastraipoje nurodyta vertė yra atitinkama suma nacionaline valiuta 2024 m. liepos 9 d.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, nukrypstant nuo 2 dalies, tais atvejais, kai atitinkamas įpareigotasis subjektas yra kredito įstaiga arba finansų įstaiga, būtų galima skirti ir šias pinigines sankcijas:

a) jei tai juridinis asmuo – maksimalias pinigines sankcijas, kurių dydis yra bent 10 000 000 EUR arba, kalbant apie valstybes nares, kurių valiuta nėra euro, atitinkama suma nacionaline valiuta 2024 m. liepos 9 d., arba 10 % bendros metinės apyvartos, remiantis turimomis naujausiomis valdymo organo patvirtintomis finansinėmis ataskaitomis, atsižvelgiant į tai, kuris yra didesnis; jei įpareigotasis subjektas yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, kuri privalo rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ([44]) 22 straipsnį, atitinkama bendra metinė apyvarta yra bendra metinė apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal atitinkamą apskaitos sistemą, remiantis naujausiomis turimomis konsoliduotosiomis ataskaitomis, patvirtintomis pagrindinės patronuojančiosios įmonės valdymo organo;

b) jei tai fizinis asmuo – maksimalias pinigines sankcijas, kurių dydis yra bent 5 000 000 EUR arba, kalbant apie valstybes nares, kurių valiuta nėra euro, atitinkama suma nacionaline valiuta 2024 m. liepos 9 d.

4. Valstybės narės gali įgalioti kompetentingas institucijas skirti pinigines sankcijas, viršijančias 2 ir 3 dalyse nurodytas sumas.

5. Valstybės narės užtikrina, kad nustatant piniginės sankcijos dydį būtų atsižvelgiama į įpareigotojo subjekto pajėgumą sumokėti sankcijos sumą ir kad tais atvejais, kai piniginė sankcija gali turėti įtakos prudencinio reguliavimo laikymuisi, priežiūros institucijos konsultuotųsi su institucijomis, kompetentingomis prižiūrėti, kaip įpareigotieji subjektai laikosi atitinkamų Sąjungos teisės aktų.

([44]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

56 straipsnis

Administracinės priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos galėtų taikyti įpareigotajam subjektui administracines priemones tais atvejais, kai jos nustato:

a) Reglamento (ES) 2024/1624 arba Reglamento (ES) 2023/1113 pažeidimų – tokiu atveju jos arba skiria tik tokias priemones, arba jas skiria kartu su piniginėmis sankcijomis už šiurkščius, pakartotinius ir sistemingus pažeidimus;

b) įpareigotojo subjekto vidaus politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių trūkumų, dėl kurių gali būti pažeisti a punkte nurodyti reikalavimai, ir kai administracinėmis priemonėmis galima užkirsti kelią tokiems pažeidimams arba sumažinti jų riziką;

c) kad įpareigotojo subjekto struktūroje įdiegta vidaus politika, procedūros ir kontrolės priemonės, kurios nėra proporcingos pinigų plovimo, jo pirminių nusikaltimų ar teroristų finansavimo rizikai, su kuria susiduria subjektas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos galėtų bent:

a) skelbti rekomendacijas;

b) nurodyti įpareigotiesiems subjektams laikytis reikalavimų, be kita ko, įgyvendinti konkrečias taisomąsias priemones;

c) paskelbti viešą pranešimą, kuriame nurodomas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;

d) duoti nurodymą fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti elgseną, kuria pažeidžiami reikalavimai, ir tos elgsenos nebekartoti;

e) suvaržyti ar apriboti įpareigotąjį subjektą sudarančių įstaigų veiklą, operacijas ar tinklą arba pareikalauti perleisti veiklą;

f) tais atvejais, kai įpareigotajam subjektui būtina turėti leidimą – panaikinti leidimą arba sustabdyti jo galiojimą;

g) reikalauti pakeisti valdymo struktūrą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos gali 2 dalyje nurodytomis administracinėmis priemonėmis visų pirma:

a) reikalauti pateikti bet kokius duomenis ar informaciją, kurių reikia tam, kad jos galėtų nepagrįstai nedelsdamos įvykdyti pagal šį skyrių joms nustatytas užduotis, reikalauti pateikti visus dokumentus arba nustatyti papildomų arba dažnesnio pranešimo reikalavimų;

b) reikalauti sustiprinti vidaus politiką, procedūras ir kontrolės priemones;

c) reikalauti, kad įpareigotasis subjektas taikytų konkrečią politiką arba reikalavimus, susijusius su atskirais klientais, sandoriais, veikla ar pristatymo kanalais, keliančiais didesnę riziką, arba jų kategorijomis;

d) reikalauti, kad būtų įgyvendintos priemonės, skirtos sumažinti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo riziką, būdingą įpareigotojo subjekto veiklai ir produktams;

e) nustatyti asmenims, einantiems vadovaujančias pareigas įpareigotojo subjekto struktūroje, ar kitiems fiziniams asmenims, laikomiems atsakingais už pažeidimą, laikiną draudimą atlikti valdymo funkcijas įpareigotųjų subjektų struktūroje.

4. Kartu su 2 dalyje nurodytomis administracinėmis priemonėmis nurodomi, kai aktualu, privalomi jų įgyvendinimo terminai. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos stebėtų ir vertintų, ar įpareigotasis subjektas įgyvendina nurodytus veiksmus.

5. Be 2 dalyje nurodytų administracinių priemonių, valstybės narės gali suteikti priežiūros institucijoms įgaliojimus taikyti papildomų rūšių administracines priemones.

57 straipsnis

Periodinės baudos

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai per nustatytus terminus neįvykdo priežiūros institucijos pagal 56 straipsnio 2 dalies b, d, e ir g punktus nustatytų administracinių priemonių, priežiūros institucijos galėtų skirti periodines baudas, kad priverstų laikytis tų administracinių priemonių.

2. Periodinė bauda turi būti veiksminga ir proporcinga. Periodinės baudos skiriamos tol, kol atitinkamas įpareigotasis subjektas arba asmuo bus įvykdęs atitinkamas administracines priemones.

3. Nepaisant 2 dalies, juridinių asmenų atveju periodinės baudos dydis neturi viršyti 3 % praėjusių finansinių metų vidutinės dienos apyvartos, o fizinių asmenų atveju, ta suma neturi viršyti 2 % praėjusių kalendorinių metų vidutinių dienos pajamų.

4. Periodinės baudos turi būti skiriamos tik ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui nuo priežiūros institucijos sprendimo priėmimo. Jei pasibaigus tam laikotarpiui įpareigotasis subjektas dar nebus įvykdęs administracines priemonės, valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos galėtų skirti periodines baudas papildomą ne ilgesnį kaip 6 mėnesių laikotarpį.

5. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimas skirti periodinę baudą gali būti priimamas nuo administracinės priemonės taikymo pradžios dienos.

Periodinė bauda taikoma nuo to sprendimo priėmimo dienos.

58 straipsnis

Piniginių sankcijų, administracinių priemonių ir periodinių baudų paskelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos savo svetainėje prieinamu formatu skelbtų sprendimus, kuriais skiriamos piniginės sankcijos, taikomos 56 straipsnio 2 dalies c–g punktuose nurodytos administracines priemonės, nustatytos pagal 56 straipsnio 1 dalies a punktą, arba skiriamos periodinės baudos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytus sprendimus priežiūros institucija paskelbtų iš karto po to, kai už pažeidimą atsakingi asmenys yra informuojami apie tuos sprendimus.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai skelbiama informacija susijusi su administracinėmis priemonėmis, dėl kurių yra pateiktas skundas ir kuriomis nesiekiama ištaisyti šiurkščių, pakartotinių ir sistemingų pažeidimų, valstybės narės gali leisti atidėti tų administracinių priemonių paskelbimą iki skundo pateikimo termino pabaigos.

Jeigu skelbiama informacija susijusi su sprendimais, dėl kurių yra pateiktas skundas, priežiūros institucijos savo svetainėje taip pat nedelsdamos paskelbia tokią informaciją ir bet kokią tolesnę informaciją, susijusią su skundu ir tokio skundo nagrinėjimo rezultatais. Paskelbiamas ir sprendimas, kuriuo panaikinamas ankstesnis sprendimas skirti piniginę sankciją, taikyti administracinę priemonę ar skirti periodinę baudą.

3. Skelbime nurodoma bent informacija apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir atsakingų asmenų tapatybę, taip pat – piniginių sankcijų ir periodinių baudų atveju – jų dydžiai. Valstybės narės nėra įpareigotos šios pastraipos taikyti sprendimams, kuriais taikomos administracinės priemonės, kurios yra tiriamojo pobūdžio arba kurių imamasi pagal 56 straipsnio 2 dalies a ir c punktus.

Kai priežiūros institucijos, įvertinusios kiekvieną konkretų atvejį, mano, kad pirmoje pastraipoje nurodytų atsakingų asmenų tapatybės arba tokių asmenų asmens duomenų paskelbimas yra neproporcingas arba kai paskelbimas kelia grėsmę finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam tyrimui, priežiūros institucijos:

a) atideda sprendimo paskelbimą iki tol, kol nebelieka priežasčių jo neskelbti;

b) viešai paskelbia suanonimintą sprendimą tokiu būdu, kuris atitinka nacionalinę teisę, jei tokiu suanoniminto sprendimo paskelbimu užtikrinama veiksminga atitinkamų asmens duomenų apsauga; tokiu atveju atitinkamų duomenų paskelbimas gali būti atidėtas pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, kad per tą laikotarpį nebeliks priežasčių suanoniminto sprendimo paskelbimui;

c) apskritai neskelbia sprendimo tuo atveju, jeigu manoma, jog taikant a ir b punktuose nurodytas galimybes būtų nepakankamai užtikrinta, kad:

i) nekiltų pavojus finansų rinkų stabilumui arba

ii) sprendimo paskelbimas būtų proporcingas piniginių sankcijų ir administracinių priemonių, skiriamų už pažeidimus, kurie laikomi nereikšmingais, atžvilgiu.

4. Valstybės narės užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį paskelbta informacija priežiūros institucijų svetainėje liktų 5 metus po jos paskelbimo. Tačiau į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys priežiūros institucijų svetainėje paliekami tik tokį laikotarpį, kuris yra būtinas vadovaujantis taikytinomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis, ir bet kuriuo atveju ne ilgiau kaip 5 metus.

59 straipsnis

Keitimasis informacija apie pinigines sankcijas ir administracines priemones

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų priežiūros institucijos ir, kai aktualu, valdžios institucija, prižiūrinti priežiūros funkcijas vykdančius savireguliavimo organus, informuotų AMLA apie visas pagal šį skirsnį paskirtas pinigines sankcijas ir taikytas administracines priemones, įskaitant visus su jomis susijusius skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Tokia informacija taip pat dalijamasi su kitomis priežiūros institucijomis, jei piniginė sankcija ar administracinė priemonė susijusi su subjektu, veikiančiu dviejose ar daugiau valstybių narių.

2. AMLA svetainėje pateikiamos nuorodos į kiekvienos priežiūros institucijos pagal 58 straipsnį paskelbtas paskirtas pinigines sankcijas ir taikytas administracines priemones ir nurodomas laikotarpis, į kurį patenkančias pinigines sankcijas ir administracines priemones skelbia kiekviena valstybė narė.

5 SKIRSNIS

Pranešimai apie pažeidimus

60 straipsnis

Pranešimai apie pažeidimus ir pranešėjų apsauga

1. Pranešimui apie reglamentų (ES) 2024/1624 bei (ES) 2023/1113 ir šios direktyvos pažeidimus ir asmenų, pranešančių apie tokius pažeidimus, bei asmenų, kurie susiję su tais pranešimais, apsaugai taikoma Direktyva (ES) 2019/1937.

2. Priežiūros valdžios institucijos yra institucijos, kompetentingos nustatyti išorės pranešimų teikimo kanalus ir pagal Direktyvą (ES) 2019/1937 imtis su pranešimais susijusių tolesnių veiksmų, kiek tai susiję su įpareigotiesiems subjektams taikytinais reikalavimais.

3. Valdžios institucijos, prižiūrinčios 52 straipsnyje nurodytus savireguliavimo organus, yra institucijos, kompetentingos nustatyti išorės pranešimų teikimo kanalus ir imtis su savireguliavimo organų ir jų darbuotojų pranešimais susijusių tolesnių veiksmų, kiek tai susiję su reikalavimais, taikytinais priežiūros funkcijas vykdantiems savireguliavimo organams.

4. Valstybės narės užtikrina, kad ne finansų sektoriaus priežiūros valdžios institucijos kasmet praneštų AMLA:

a) pagal 1 dalį gautų pranešimų skaičių ir informaciją apie pranešimų, dėl kurių buvo arba yra imamasi tolesnių veiksmų, dalį, įskaitant tai, ar jie buvo išnagrinėti ar dar tebenagrinėjami, ir atmestų pranešimų dalį;

b) pažeidimų, apie kuriuos pranešta, rūšis;

c) jei dėl pranešimų buvo imtasi tolesnių veiksmų – veiksmų, kurių ėmėsi priežiūros institucija, aprašymą, o tebenagrinėjamų pranešimų atveju – informaciją apie tai, kokių veiksmų priežiūros institucija ketina imtis;

d) jei pranešimai buvo atmesti – jų atmetimo priežastis.

Pirmoje pastraipoje nurodytuose metiniuose pranešimuose nepateikiama jokios informacijos apie pranešėjų tapatybę ar profesiją arba jokios kitos informacijos, pagal kurią būtų galima nustatyti jų tapatybę.

V SKYRIUS

BENDRADARBIAVIMAS

1 SKIRSNIS

Bendradarbiavimas kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje

61 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad politikos formuotojai, FŽP, priežiūros institucijos, įskaitant AMLA, ir kitos kompetentingos institucijos, taip pat mokesčių administratoriai turėtų veiksmingus mechanizmus, kad galėtų šalies viduje bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus rengiant ir įgyvendinant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką bei veiklą ir užkirsti kelią tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimui ir išvengimui, be kita ko, siekdami įvykdyti savo pareigas pagal 8 straipsnį.

2. Kalbant apie informaciją apie tikruosius savininkus, kurią kompetentingos institucijos gauna pagal Reglamento (ES) 2024/1624 IV skyrių ir šios direktyvos II skyriaus 1 skirsnį, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų laiku ir nemokamai pateikti tokią informaciją analogiškoms kitų valstybių narių arba trečiųjų valstybių kompetentingoms institucijoms.

3. Valstybės narės nedraudžia kompetentingoms institucijoms ir analogiškoms institucijoms keistis informacija ar teikti vienos kitoms pagalbą šios direktyvos tikslais arba tuo tikslu nenustato nepagrįstai ar nederamai tai ribojančių sąlygų. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos neatsisakytų vykdyti pagalbos prašymo tokiais pagrindais:

a) prašymas laikomas susijusiu ir su mokesčių klausimais;

b) nacionalinėje teisėje reikalaujama, kad įpareigotieji subjektai išlaikytų slaptumą ar konfidencialumą, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkama informacija, kurios prašoma, saugoma advokato profesine paslaptimi arba jai taikomas advokato profesinės paslapties principas, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2024/1624 70 straipsnio 2 dalyje;

c) valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, vykdoma apklausa, tyrimas, procesas ar FŽP analizė, išskyrus atvejus, kai pagalbos teikimas pakenktų tai apklausai, tyrimui, procesui arba FŽP analizei;

d) prašančiosios analogiškos kompetentingos institucijos pobūdis ar statusas skiriasi nuo kompetentingos institucijos, į kurią kreipiamasi, pobūdžio ar statuso.

62 straipsnis

Kompetentingų institucijų sąrašo pateikimas

1. Siekdamos palengvinti ir skatinti veiksmingą bendradarbiavimą, visų pirma keitimąsi informacija, valstybės narės Komisijai ir AMLA pateikia:

a) priežiūros institucijų, atsakingų už įpareigotųjų subjektų atitikties Reglamentui (ES) 2024/1624 priežiūrą, sąrašą, taip pat, kai aktualu, valdžios institucijos, prižiūrinčios savireguliavimo organus jiems vykdant priežiūros funkcijas pagal šią direktyvą, pavadinimą ir jų kontaktinius duomenis;

b) savo FŽP kontaktinius duomenis;

c) kitų nacionalinių kompetentingų institucijų sąrašą.

2. 1 dalies tikslais pateikiami šie kontaktiniai duomenys:

a) kontaktinis punktas arba, jei jo nėra, kontaktinio asmens vardas, pavardė ir pareigos;

b) kontaktinio punkto e. pašto adresas ir telefono numeris arba, jei kontaktinio punkto nėra, kontaktinio asmens tarnybinis e. pašto adresas ir telefono numeris.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pasikeitus pagal 1 dalį Komisijai ir AMLA pateiktai informacijai, tokia informacija būtų iškart atnaujinta.

4. AMLA savo svetainėje paskelbia 1 dalyje nurodytų institucijų registrą ir sudaro palankesnes sąlygas kompetentingoms institucijoms keistis 2 dalyje nurodyta informacija. Į registrą įtrauktos institucijos, neviršydamos savo įgaliojimų, veikia kaip kontaktinis punktas, į kurį gali kreiptis analogiškos kompetentingos institucijos. FŽP ir priežiūros valdžios institucijos taip pat veikia kaip kontaktinis punktas, į kurį gali kreiptis AMLA.

63 straipsnis

Bendradarbiavimas su AMLA

FŽP ir priežiūros valdžios institucijos bendradarbiauja su AMLA ir teikia jai visą reikiamą informaciją, kad ji galėtų vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą ir reglamentus (ES) 2024/1624 bei (ES) 2024/1620.

2 SKIRSNIS

Bendradarbiavimas su kitomis institucijomis ir keitimasis konfidencialia informacija

64 straipsnis

Su kredito įstaigomis ar finansų įstaigomis susijęs bendradarbiavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad finansų priežiūros institucijos, FŽP ir institucijos, kompetentingos prižiūrėti kredito įstaigas ar finansų įstaigas pagal kitus Sąjungos teisės aktus, glaudžiai bendradarbiautų tarpusavyje pagal savo atitinkamą kompetenciją ir teiktų viena kitai informaciją, susijusią su jų atitinkamų užduočių vykdymu. Toks bendradarbiavimas ir keitimasis informacija neturi pakenkti vykdomai apklausai, FŽP analizei, tyrimui ar procesui pagal valstybės narės, kurioje yra finansų priežiūros institucija ar institucija, įgaliota vykdyti kredito įstaigų ar finansų įstaigų priežiūrą pagal kitus teisės aktus, baudžiamąją ar administracinę teisę ir neturi daryti poveikio 67 straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams saugoti profesinę paslaptį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai finansų priežiūros institucijos nustato kredito įstaigos taikomos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu vidaus kontrolės sistemos ir Reglamento (ES) 2024/1624 reikalavimų taikymo trūkumų, dėl kurių reikšmingai padidėja įstaigai kylanti ar galinti kilti rizika, finansų priežiūros institucija nedelsdama informuotų Europos bankininkystės instituciją (EBI) ir instituciją ar įstaigą, prižiūrinčią kredito įstaigą pagal Direktyvą 2013/36/ES, įskaitant ECB, veikiantį pagal Reglamentą (ES) Nr. 1024/2013.

Galimos didesnės rizikos atveju finansų priežiūros institucijos turi turėti galimybę bendradarbiauti ir dalytis informacija su institucijomis, prižiūrinčiomis įstaigą pagal Direktyvą 2013/36/ES, ir parengti bendrą vertinimą, apie kurį pirmoji pranešimą atsiuntusi priežiūros institucija turi pranešti EBI. AMLA informuojama apie visus tokius pranešimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai finansų priežiūros institucijos nustato, kad kredito įstaiga atsisakė pradėti verslo santykius arba nusprendė juos nutraukti, tačiau pagal Reglamento (ES) 2024/1624 21 straipsnio 3 dalį atliktas dokumentuotas deramo klientų patikrinimas tokio atsisakymo nepagrindžia, jos apie tai praneštų institucijai, atsakingai už tos kredito įstaigos atitikties direktyvai 2014/92/ES arba (ES) 2015/2366 užtikrinimą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad finansų priežiūros institucijos bendradarbiautų su pertvarkymo institucijomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte, arba paskirtomis valdžios institucijomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte.

Finansų priežiūros institucijos informuoja pirmoje pastraipoje nurodytas institucijas tuo atveju, jei vykdydamos priežiūros veiklą jos, vadovaudamosi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagrindais, nustato vieną iš šių situacijų:

a) didesnę tikimybę, kad indėliai taps negrąžinami;

b) riziką, kad kredito įstaiga arba finansų įstaiga žlunga arba gali žlugti susidarius aplinkybėms pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 4 dalį.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų institucijų prašymu, jei yra didesnė tikimybė, kad indėliai taps negrąžinami arba jei yra rizikos, kad kredito įstaiga arba finansų įstaiga žlunga arba gali žlugti susidarius aplinkybėms pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 4 dalį, finansų priežiūros institucijos informuoja tas institucijas apie visus tos kredito įstaigos ar finansų įstaigos valdomus sandorius, sąskaitas ar verslo santykius, kuriuos FŽP sustabdė pagal 24 straipsnį.

5. Finansų priežiūros institucijos kasmet praneša AMLA apie savo bendradarbiavimą su kitomis institucijomis pagal šį straipsnį, be kita ko, apie FŽP dalyvavimą tame bendradarbiavime.

6. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. AMLA, pasikonsultavusi su EBI, paskelbia finansų priežiūros institucijų ir 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų institucijų bendradarbiavimo gaires, be kita ko, dėl FŽP dalyvavimo tokiame bendradarbiavime masto.

65 straipsnis

Su auditoriais susijęs bendradarbiavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad už auditorius atsakingos priežiūros institucijos ir, kai aktualu, valdžios institucijos, prižiūrinčios savireguliavimo organus pagal šios direktyvos IV skyrių, jų FŽP ir valdžios institucijos, kompetentingos prižiūrėti teisės aktų nustatytą auditą atliekančius auditorius ir audito įmones pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/43/EB ([45]) 32 straipsnį ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 537/2014 ([46]) 20 straipsnį, glaudžiai bendradarbiautų tarpusavyje pagal savo atitinkamą kompetenciją ir teiktų viena kitai informaciją, susijusią su jų atitinkamų užduočių vykdymu.

Konfidencialią informaciją, kuria keičiamasi pagal šį straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytos institucijos naudoja tik savo funkcijoms, patenkančioms į šios direktyvos ar kitų pirmoje pastraipoje nurodytų Sąjungos teisės aktų taikymo sritį, vykdyti ir administraciniame ar teismo procese, konkrečiai susijusiame su tų funkcijų vykdymu.

2. Valstybės narės gali uždrausti 1 dalyje nurodytoms institucijoms bendradarbiauti, jei toks bendradarbiavimas, įskaitant keitimąsi informacija, pakenktų vykdomai apklausai, FŽP analizei, tyrimui ar procesui pagal valstybės narės, kurioje yra institucijos, baudžiamąją ar administracinę teisę.

66 straipsnis

Bendradarbiavimas su institucijomis, atsakingomis už tikslinių finansinių sankcijų įgyvendinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, jų FŽP ir institucijos, atsakingos už tikslinių finansinių sankcijų įgyvendinimą, glaudžiai bendradarbiautų tarpusavyje pagal savo atitinkamą kompetenciją ir teiktų viena kitai informaciją, susijusią su jų atitinkamų užduočių vykdymu.

Konfidencialią informaciją, kuria keičiamasi pagal šį straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytos institucijos naudoja tik savo funkcijoms, patenkančioms į šios direktyvos ar kitų Sąjungos teisės aktų taikymo sritį, vykdyti ir administraciniame ar teismo procese, konkrečiai susijusiame su tų funkcijų vykdymu.

2. Valstybės narės gali uždrausti 1 dalyje nurodytoms institucijoms bendradarbiauti, jei toks bendradarbiavimas, įskaitant keitimąsi informacija, pakenktų vykdomai apklausai, tyrimui ar procesui pagal valstybės narės, kurioje yra įsikūrusios institucijos, baudžiamąją ar administracinę teisę.

([45]) 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

([46]) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 537/2014 dėl konkrečių viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatyto audito reikalavimų, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2005/909/EB (OL L 158, 2014 5 27, p. 77).

67 straipsnis

Profesinės paslapties reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad visi priežiūros institucijose ir valdžios institucijose, nurodytose 52 straipsnyje, dirbantys ar dirbę asmenys, taip pat tų priežiūros institucijų ar valdžios institucijų vardu dirbantys auditoriai ar ekspertai būtų saistomi pareigos saugoti profesinę paslaptį.

Nedarant poveikio atvejams, kai vykdomi nusikalstamų veikų tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, ir FŽP pagal 42 ir 43 straipsnius pateiktai informacijai, konfidenciali informacija, kurią pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys gauna atlikdami savo pareigas pagal šią direktyvą, gali būti atskleidžiama tik santraukos ar apibendrinta forma tokiu būdu, kad nebūtų įmanoma nustatyti konkrečių įpareigotųjų subjektų tapatybės.

2. Šio straipsnio 1 dalimi netrukdoma tarpusavyje keistis informacija:

a) priežiūros institucijoms tiek valstybėje narėje, tiek skirtingose valstybėse narėse, įskaitant AMLA, kai ji veikia kaip priežiūros institucija, ar šios direktyvos 52 straipsnyje nurodytoms valdžios institucijoms;

b) priežiūros institucijoms, taip pat šios direktyvos 52 straipsnyje nurodytoms valdžios institucijoms ir FŽP;

c) priežiūros institucijoms, taip pat šios direktyvos 52 straipsnyje nurodytoms valdžios institucijoms ir Reglamento (ES) 2024/1624 2 straipsnio 1 dalies 44 punkto c ir d papunkčiuose nurodytoms kompetentingoms institucijoms;

d) finansų priežiūros institucijoms ir institucijoms, atsakingoms už kredito įstaigų ir finansų įstaigų priežiūrą pagal kitus Sąjungos teisės aktus, susijusius su kredito įstaigų ir finansų įstaigų priežiūra, įskaitant ECB, veikiantį pagal Reglamentą (ES) Nr. 1024/2013, tiek valstybėje narėje, tiek skirtingose valstybėse narėse.

Šios dalies pirmos pastraipos d punkto tikslais keitimuisi informacija taikomi 1 dalyje numatyti profesinės paslapties reikalavimai.

3. Bet kuri institucija ar savireguliavimo organas, gavę konfidencialios informacijos pagal 2 dalį, naudoja šią informaciją tik:

a) atlikdami savo pareigas pagal šią direktyvą arba kitus Sąjungos teisės aktus kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje ir kredito įstaigų bei finansų įstaigų prudencinio reguliavimo ir priežiūros srityje, įskaitant sankcijų skyrimą;

b) kai pateikiamas skundas dėl institucijos ar savireguliavimo organo sprendimo, be kita ko, teismo procese;

c) kai inicijuojami teismo procesai pagal specialiąsias nuostatas, numatytas Sąjungos teisėje, priimtoje šios direktyvos taikymo srityje arba kredito įstaigų bei finansų įstaigų prudencinio reguliavimo ir priežiūros srityje.

68 straipsnis

Priežiūros institucijų keitimasis informacija tarpusavyje ir su kitomis institucijomis

1. Išskyrus atvejus, kuriems taikoma Reglamento (ES) 2024/1624 70 straipsnio 2 dalis, valstybės narės leidžia tarpusavyje keistis informacija:

a) priežiūros institucijoms ir valdžios institucijoms, prižiūrinčioms savireguliavimo organus pagal šios direktyvos IV skyrių, tiek toje pačioje valstybėje narėje, tiek skirtingose valstybėse narėse;

b) priežiūros institucijoms ir institucijoms, pagal teisės aktus atsakingoms už finansų rinkų priežiūrą, vykdant savo atitinkamas priežiūros funkcijas;

c) už auditorius atsakingoms priežiūros institucijoms ir, kai aktualu, valdžios institucijoms, prižiūrinčioms savireguliavimo organus pagal šios direktyvos IV skyrių, ir valdžios institucijoms, kompetentingoms prižiūrėti teisės aktų nustatytą auditą atliekančius auditorius ir audito įmones pagal Direktyvos 2006/43/EB 32 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 537/2014 20 straipsnį, įskaitant skirtingų valstybių narių institucijas.

67 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyti profesinės paslapties reikalavimai neužkerta kelio keistis šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija.

Konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal šią dalį, naudojama tik vykdant atitinkamų institucijų pareigas ir administraciniame ar teismo procese, konkrečiai susijusiame su tų funkcijų vykdymu. Gautai informacijai bet kuriuo atveju taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 67 straipsnio 1 dalyje.

2. Valstybės narės gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją kitoms nacionalinėms institucijoms, kurios pagal teisės aktus yra atsakingos už finansų rinkų priežiūrą arba kurioms pavesta vykdyti pareigas kovos su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ar teroristų finansavimu arba minėtų veikų tyrimo srityje. 67 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyti profesinės paslapties reikalavimai neužkerta kelio tokiam atskleidimui.

Tačiau konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal šią dalį, turi būti naudojama tik atitinkamų institucijų teisinių užduočių atlikimo tikslu. Prieigą prie tokios informacijos turintiems asmenims taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 67 straipsnio 1 dalyje.

3. Valstybės narės gali leisti atskleisti tam tikrą su įpareigotųjų subjektų atitikties Reglamentui (ES) 2024/1624 priežiūra susijusią informaciją parlamentinių tyrimų komitetams, audito rūmams ir kitiems už tyrimus atsakingiems subjektams atitinkamoje valstybėje narėje šiomis sąlygomis:

a) subjektai pagal nacionalinę teisę turi tikslius įgaliojimus tirti arba tikrinti priežiūros institucijų arba institucijų, atsakingų už įstatymus dėl tokios priežiūros, veiksmus;

b) informacija yra tikrai būtina a punkte nurodytiems įgaliojimams vykdyti;

c) prieigą prie informacijos turintiems asmenims pagal nacionalinę teisę taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 1 dalyje;

d) informacija, kurios šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, atskleidžiama tik gavus aiškų informaciją atskleidusios priežiūros institucijos sutikimą ir tik tais tikslais, kuriais ta priežiūros institucija davė sutikimą.

Valstybės narės taip pat gali leisti atskleisti informaciją pagal šios dalies pirmą pastraipą laikiniesiems tyrimo komitetams, Europos Parlamento sudarytiems pagal SESV 226 straipsnį ir Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos sprendimo 95/167/EB, Euratomas, EAPB ([47]) 2 straipsnį, kai toks atskleidimas yra būtinas tų komitetų veiklai vykdyti.

3 SKIRSNIS

Gairės dėl bendradarbiavimo

69 straipsnis

Bendradarbiavimo kovojant su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu gairės

Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. AMLA, bendradarbiaudama su ECB, Europos priežiūros institucijomis, Europolu, Eurojustu ir Europos prokuratūra, paskelbia gaires dėl:

a) kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimo pagal šio skyriaus 1 skirsnį, taip pat šių institucijų bendradarbiavimo su šio skyriaus 2 skirsnyje nurodytomis institucijomis ir už centrinius registrus atsakingomis institucijomis, siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui;

b) procedūrų, kurias turi taikyti institucijos, kompetentingos prižiūrėti ar kontroliuoti įpareigotuosius subjektus pagal kitus Sąjungos teisės aktus, kad vykdydamos savo pareigas pagal tuos Sąjungos teisės aktus atsižvelgtų į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo klausimus.

([47]) 1995 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos sprendimas 95/167/EB, Euratomas, EAPB dėl išsamių Europos Parlamento naudojimąsi tyrimo teise reglamentuojančių nuostatų (OL L 113, 1995 5 19, p. 1).

VI SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA

70 straipsnis

Tam tikrų kategorijų asmens duomenų tvarkymas

1. Tiek, kiek būtina šios direktyvos tikslais, kompetentingos institucijos gali tvarkyti Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus specialių kategorijų asmens duomenis ir to reglamento 10 straipsnyje nurodytus asmens duomenis, susijusius su apkaltinamaisiais nuosprendžiais ir nusikalstamomis veikomis, su sąlyga, kad taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės ir šios papildomos apsaugos priemonės:

a) tokius duomenis kiekvienu konkrečiu atveju tvarko tik kiekvienos kompetentingos institucijos darbuotojai, kurie yra specialiai paskirti ir įgalioti atlikti tas užduotis;

b) kompetentingų institucijų darbuotojai laikosi aukštų profesinių konfidencialumo ir duomenų apsaugos standartų, yra aukštos moralės ir turi tinkamą kvalifikaciją, be kita ko, etiško didžiųjų duomenų rinkinių tvarkymo atžvilgiu;

c) siekiant užtikrinti duomenų saugumą pagal aukštus technologinius standartus, taikomos techninės ir organizacinės priemonės.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos apsaugos priemonės taip pat taikomos Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ar agentūrų atliekamam specialių kategorijų duomenų, nurodytų Reglamento (ES) 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje, ir to reglamento 11 straipsnyje nurodytų asmens duomenų, susijusių su apkaltinamaisiais nuosprendžiais ir nusikalstamomis veikomis, tvarkymui šios direktyvos tikslais.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

71 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 10 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2024 m. liepos 9 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 10 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 10 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per 3 mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus tam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas 3 mėnesiais.

72 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) 2023/1113 34 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

73 straipsnis

Sistemos „FIU.net“ valdymas pereinamuoju laikotarpiu

Ne vėliau kaip 2027 m. liepos 10 d. Komisija perduoda sistemos „FIU.net“ valdymą AMLA.

Kol toks perdavimas bus baigtas, Komisija teikia reikiamą pagalbą sistemos „FIU.net“ veikimui ir FŽP keitimuisi informacija Sąjungoje. Šiuo tikslu Komisija reguliariai sušaukia iš valstybių narių FŽP atstovų sudarytos ES FŽP platformos posėdžius, kad būtų prižiūrimas sistemos „FIU.net“ veikimas.

74 straipsnis

Direktyvos (ES) 2015/849 daliniai pakeitimai

Direktyva (ES) 2015/849 iš dalies keičiama taip:

1) 30 straipsnio 5 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:

a) kompetentingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;

b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;

c) bet kuris asmuo ar organizacija, kurie gali įrodyti teisėtą interesą.

Asmenys ir organizacijos, nurodyti pirmos pastraipos c punkte, gali gauti bent tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, gyvenamosios vietos šalį ir pilietybę, taip pat jo turimos tikrosios nuosavybės pobūdį ir apimtį.“;

2) 31 straipsnio 4 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie patikos fondo ar panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:

a) kompetentingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;

b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;

c) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris gali įrodyti teisėtą interesą susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus.

Pirmos pastraipos c punkte nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims teikiama informacija apima tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, gyvenamosios vietos šalį ir pilietybę, taip pat jo turimų tikrosios nuosavybės pobūdį ir apimtį.“

75 straipsnis

Direktyvos (ES) 2019/1937 dalinis pakeitimas

Direktyvos (ES) 2019/1937 priedo II dalies A skirsnio 2 punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„iii) 2024 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1624 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos (OL L, 2024/1624, 2024 6 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).“

76 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2032 m. liepos 10 d., o vėliau – kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.

77 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva (ES) 2015/849 panaikinama nuo 2027 m. liepos 10 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir Reglamentą (ES) 2024/1624 ir skaitomos pagal šios direktyvos priede pateiktą atitikties lentelę.

78 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2027 m. liepos 10 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 74 straipsnio būtų laikomasi ne vėliau kaip 2025 m. liepos 10 d., 11, 12 ir 15 straipsnių būtų laikomasi ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d., o 18 straipsnio ne vėliau kaip 2029 m. liepos 10 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos šioje dalyje nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

79 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

80 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2024 m. gegužės 31 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkė*
R. METSOLA	H. LAHBIB

PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
1 straipsnio 1 dalis	—	—
1 straipsnio 2 dalis	—	—
1 straipsnio 3 dalis	—	2 straipsnio 1 dalies 1 punktas
1 straipsnio 4 dalis	—	2 straipsnio 1 dalies 1 punktas
1 straipsnio 5 dalis	—	2 straipsnio 1 dalies 2 punktas
1 straipsnio 6 dalis	—	2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai
2 straipsnio 1 dalis	—	3 straipsnis
2 straipsnio 2 dalis	—	4 straipsnis
2 straipsnio 3 dalis	—	6 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 4 dalis	—	6 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 5 dalis	—	6 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 6 dalis	—	6 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 7 dalis	—	6 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 8 dalis	—	7 straipsnis
2 straipsnio 9 dalis	—	4 straipsnio 3 dalis ir 6 straipsnio 6 dalis
3 straipsnio 1 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 5 punktas
3 straipsnio 2 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 6 punktas
3 straipsnio 3 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 4 punktas
3 straipsnio 4 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 3 punktas
3 straipsnio 5 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 47 punktas
3 straipsnio 6 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 28 punktas
3 straipsnio 6 punkto a papunktis	—	51–55 straipsniai
3 straipsnio 6 punkto b papunktis	—	58 straipsnis
3 straipsnio 6 punkto c papunktis	—	57 straipsnis
3 straipsnio 7 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 11 punktas
3 straipsnio 8 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 22 punktas
3 straipsnio 9 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 34 punktas ir 2 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 10 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 35 punktas ir 2 straipsnio 5 dalis

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
3 straipsnio 11 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 36 punktas
3 straipsnio 12 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 40 punktas
3 straipsnio 13 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 19 punktas
3 straipsnio 14 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 12 punktas
3 straipsnio 15 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 41 punktas
3 straipsnio 16 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 17 punktas
3 straipsnio 17 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 23 punktas
3 straipsnio 18 punktas	—	2 straipsnio 1 dalies 7 punktas
3 straipsnio 19 punktas	—	—
4 straipsnis	3 straipsnis	—
5 straipsnis	—	—
6 straipsnis	7 straipsnis	—
7 straipsnis	8 straipsnis	—
8 straipsnio 1 dalis	—	10 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 2 dalis	—	10 straipsnio 2 ir 3 dalys
8 straipsnio 3 dalis	—	9 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 4 dalis	—	9 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 5 dalis	—	9 straipsnio 2 ir 3 dalys
9 straipsnis	—	29 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	—	79 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalis	—	79 straipsnio 3 dalis
11 straipsnis	—	19 straipsnio 1, 2 ir 5 dalys
12 straipsnis	—	19 straipsnio 7 dalis ir 79 straipsnio 2 dalis
13 straipsnio 1 dalis	—	20 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 2 dalis	—	20 straipsnio 2 dalis
13 straipsnio 3 dalis	—	20 straipsnio 2 dalis
13 straipsnio 4 dalis	—	20 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 5 dalis	—	47 straipsnis
13 straipsnio 6 dalis	—	22 straipsnio 4 dalis
14 straipsnio 1 dalis	—	23 straipsnio 1 ir 4 dalys
14 straipsnio 2 dalis	—	23 straipsnio 2 dalis

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
14 straipsnio 3 dalis	—	23 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 4 dalis	—	21 straipsnio 1 ir 2 dalys
14 straipsnio 5 dalis	—	26 straipsnio 2 ir 3 dalys
15 straipsnis	—	20 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 33 straipsnis
16 straipsnis	—	33 straipsnio 1 ir 8 dalys
17 straipsnis	—	—
18 straipsnio 1 dalis	—	34 straipsnio 1 dalis
18 straipsnio 2 dalis	—	34 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 3 dalis	—	34 straipsnio 3 dalis
18 straipsnio 4 dalis	—	—
18a straipsnio 1 dalis	—	29 straipsnio 4 dalis
18a straipsnio 2 dalis	—	29 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 35 straipsnio a punktas
18a straipsnio 3 dalis	—	29 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 35 straipsnio b punktas
18a straipsnio 4 dalis	—	—
18a straipsnio 5 dalis	—	29 straipsnio 6 dalis
19 straipsnis	—	36 straipsnis
20 straipsnis	—	9 straipsnio 2 dalis, 20 straipsnio 1 dalis ir 42 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio a punktas	—	9 straipsnio 2 dalies a punkto iii papunktis ir 20 straipsnio 1 dalies g punktas
20 straipsnio b punktas	—	42 straipsnio 1 dalis
20a straipsnis	—	43 straipsnis
21 straipsnis	—	44 straipsnis
22 straipsnis	—	45 straipsnis
23 straipsnis	—	46 straipsnis
24 straipsnis	—	39 straipsnis
25 straipsnis	—	48 straipsnio 1 dalis
26 straipsnis	—	48 straipsnis
27 straipsnis	—	49 straipsnis
28 straipsnis	—	48 straipsnio 3 dalis
29 straipsnis	—	—

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
30 straipsnio 1 dalis	—	63 straipsnio 1 dalis, 2 dalies antra pastraipa ir 4 dalis bei 68 straipsnis
30 straipsnio 2 dalis	—	63 straipsnio 5 dalis
30 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 1 dalis	—
30 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 7 ir 10 dalys	24 straipsnis
30 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa	11 straipsnis ir 12 straipsnio 2 dalis	—
30 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	12 straipsnio 1 dalis	—
30 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	—	—
30 straipsnio 5a dalis	11 straipsnio 4 dalis ir 13 straipsnio 12 dalis	—
30 straipsnio 6 dalis	11 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	—
30 straipsnio 7 dalis	61 straipsnio 2 dalis	—
30 straipsnio 8 dalis	—	22 straipsnio 7 dalis
30 straipsnio 9 dalis	15 straipsnis	—
30 straipsnio 10 dalis	10 straipsnio 19 ir 20 daly	—
31 straipsnio 1 dalis	—	58 straipsnis, 64 straipsnio 1 dalis ir 68 straipsnis
31 straipsnio 2 dalis	—	64 straipsnio 3 dalis
31 straipsnio 3 dalis	—	64 straipsnio 5 dalis
31 straipsnio 3a dalis	10 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	67 straipsnis
31 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	11 straipsnis ir 12 straipsnio 2 dalis	—
31 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	12 straipsnio 1 dalis	—
31 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	—	—
31 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa	11 straipsnio 2 dalis	—
31 straipsnio 4a dalis	11 straipsnio 4 dalis ir 13 straipsnio 12 dalis	—
31 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 7 ir 10 dalys	24 straipsnis
31 straipsnio 6 dalis	—	22 straipsnio 7 dalis
31 straipsnio 7 dalis	61 straipsnio 2 dalis	—
31 straipsnio 7a dalis	15 straipsnis	—
31 straipsnio 9 dalis	10 straipsnio 19 ir 20 dalys	—
31 straipsnio 10 dalis	—	58 straipsnio 4 dalis
31a straipsnis	17 straipsnio 1 dalis	—
32 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis	—

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
32 straipsnio 2 dalis	62 straipsnio 1 dalis	—
32 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 2 dalis, 3 dalies pirma pastraipa, 4 ir 5 dalys	—
32 straipsnio 4 dalis	21 straipsnio 1 dalis ir 22 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	—
32 straipsnio 5 dalis	22 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—
32 straipsnio 6 dalis	22 straipsnio 2 dalis	—
32 straipsnio 7 dalis	24 straipsnio 1 dalis	—
32 straipsnio 8 dalis	19 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
32 straipsnio 9 dalis	21 straipsnio 4 dalis	—
32a straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis	—
32a straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 2 dalis	—
32a straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 3 dalis	—
32a straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 5 dalis	—
32b straipsnis	18 straipsnis	—
33 straipsnio 1 dalis	—	69 straipsnio 1 dalis
33 straipsnio 2 dalis	—	69 straipsnio 6 dalis
34 straipsnio 1 dalis	—	70 straipsnio 1 dalis
34 straipsnio 2 dalis	—	70 straipsnio 2 dalis
34 straipsnio 3 dalis	40 straipsnio 5 dalis	—
35 straipsnis	—	71 straipsnis
36 straipsnis	42 straipsnis	—
37 straipsnis	—	72 straipsnis
38 straipsnis	60 straipsnis	11 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa ir 4 dalis, 14 straipsnis ir 69 straipsnio 7 dalis
39 straipsnis	—	73 straipsnis
40 straipsnis	—	77 straipsnis
41 straipsnis	70 straipsnis	76 straipsnis
42 straipsnis	—	78 straipsnis
43 straipsnis	—	—
44 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis	—
44 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis	—

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
44 straipsnio 3 dalis	—	—
44 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 3 ir 6 dalys	—
45 straipsnio 1 dalis	—	16 straipsnio 1 dalis
45 straipsnio 2 dalis	—	8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
45 straipsnio 3 dalis	—	17 straipsnio 1 dalis
45 straipsnio 4 dalis	48 straipsnis	—
45 straipsnio 5 dalis	—	17 straipsnio 2 dalis
45 straipsnio 6 dalis	—	17 straipsnio 3 dalis
45 straipsnio 7 dalis	—	17 straipsnio 4 dalis
45 straipsnio 8 dalis	—	16 straipsnio 3 dalis
45 straipsnio 9 dalis	41 straipsnio 1 dalis	—
45 straipsnio 10 dalis	41 straipsnio 2 dalis	—
45 straipsnio 11 dalis	41 straipsnio 3 dalis	—
46 straipsnio 1 dalis	—	12 ir 15 straipsniai
46 straipsnio 2 dalis	39 straipsnio 2 dalis	—
46 straipsnio 3 dalis	28 straipsnio 1 dalis	—
46 straipsnio 4 dalis	—	11 straipsnio 1 dalis
47 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
47 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 1 dalis	—
47 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 2 dalis	—
48 straipsnio 1 dalis	37 straipsnio 1 dalis	—
48 straipsnio 1a dalis	37 straipsnio 5 dalis ir 62 straipsnio 1 dalis	—
48 straipsnio 2 dalis	37 straipsnio 2 ir 6 dalys	—
48 straipsnio 3 dalis	37 straipsnio 7 dalis	—
48 straipsnio 4 dalis	37 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, 46 straipsnis ir 54 straipsnio 4 dalis	—
48 straipsnio 5 dalis	46 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 47 straipsnis	—
48 straipsnio 6 dalis	40 straipsnio 1 dalis	—
48 straipsnio 7 dalis	40 straipsnio 2 dalis	—
48 straipsnio 8 dalis	40 straipsnio 4 dalis	—
48 straipsnio 9 dalis	37 straipsnio 3 dalis	—

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
48 straipsnio 10 dalis	40 straipsnio 3 dalis	—
49 straipsnis	61 straipsnio 1 dalis	—
50 straipsnis	63 straipsnis	—
50a straipsnis	61 straipsnio 3 dalis	—
51 straipsnis	—	—
52 straipsnis	29 straipsnis	—
53 straipsnis	31 straipsnis	—
54 straipsnis	33 straipsnis	—
55 straipsnis	34 straipsnis	—
56 straipsnis	30 straipsnio 2 ir 3 dalys	—
57 straipsnis	35 straipsnis	—
57a straipsnio 1 dalis	67 straipsnio 1 dalis	—
57a straipsnio 2 dalis	67 straipsnio 2 dalis	—
57a straipsnio 3 dalis	67 straipsnio 3 dalis	—
57a straipsnio 4 dalis	44 straipsnis, 46 straipsnio 1 dalis ir 47 straipsnio 1 dalis	—
57a straipsnio 5 dalis	51 straipsnis	—
57b straipsnis	68 straipsnis	—
58 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis	—
58 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 2 ir 3 dalys	—
58 straipsnio 3 dalis	53 straipsnio 4 dalis	—
58 straipsnio 4 dalis	—	—
58 straipsnio 5 dalis	53 straipsnio 5 dalis	—
59 straipsnio 1 dalis	55 straipsnio 1 dalis	—
59 straipsnio 2 dalis	55 straipsnio 2 dalis ir 56 straipsnio 2 ir 3 dalys	—
59 straipsnio 3 dalis	55 straipsnio 3 dalis	—
59 straipsnio 4 dalis	55 straipsnio 4 dalis	—
60 straipsnio 1 dalis	58 straipsnio 1 dalis, 2 dalies pirma pastraipa ir 3 dalis	—
60 straipsnio 2 dalis	58 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	—
60 straipsnio 3 dalis	58 straipsnio 4 dalis	—
60 straipsnio 4 dalis	53 straipsnio 6 dalis	—

Direktyva (ES) 2015/849	Ši direktyva	Reglamentas (ES) 2024/1624
60 straipsnio 5 dalis	53 straipsnio 7 dalis	—
60 straipsnio 6 dalis	53 straipsnio 8 dalis	—
61 straipsnis	60 straipsnis	—
62 straipsnio 1 dalis	59 straipsnio 1 dalis	—
62 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 6 dalis	—
62 straipsnio 3 dalis	59 straipsnio 2 dalis	—
63 straipsnis	—	—
64 straipsnis	—	85 straipsnis
64a straipsnis	72 straipsnis	86 straipsnis
65 straipsnis	—	—
66 straipsnis	—	—
67 straipsnis	—	—
68 straipsnis	—	—
69 straipsnis	—	—
I priedas	—	I priedas
II priedas	—	II priedas
III priedas	—	III priedas
IV priedas	—	—